LELEPLEZŐ DOKUMENTUMOK A KOREAI HÁBORÚ KIROBBANTÁSÁRÓL

SZIKRA

SZIKRA

LELEPLEZŐ DOKUMENTUMOK A KOREAI HÁBORÚ KIROBBANTÁSÁRÓL

SZIKRA

BUDAPEST 1951

Fordította

KEPES TAMÁS

Ez a kötet a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság külügyminisztériumának kiadásában megjelent DOCUMENTS AND MATERIALS — EXPOSING THE INSTIGATORS OF THE CIVIL WAR IN KOREA című dokumentumgyüjteményből kiválogatott anyagot tartalmazza.

Felelős kiadó a Szikra Könyvkiadó vezérigazgatója

PAK HEN ENNEK, A KOREAI NÉPI DEMOKRATIKUS KÖZTÁRSASÁG KÜLÜGYMINISZTERÉNEK AZ EGYESÜLT NEMZETEKHEZ INTÉZETT 1950 SZEPTEMBER 28-I NYILATKOZATA

Az Egyesült Nemzetek Közgyűlése elnökének,
a Biztonsági Tanács elnökének

Három hónap óta folyik Koreában az Egyesült Nemzetek zászlaja alatt szervezett amerikai fegyveres intervenció, egy sor más ország részvételével, amelyek az Egyesült Államok kormányának nyomására fegyveres erőket küldtek Korea elözönlésére. E három hónap alatt patakokban ömlött a koreai nép vére, békés koreai falvakat és városokat szétromboltak és a koreai nép által létrehozott értékeket felperzselték, hamuvá változtatták.

Az amerikai intervenció és polgárháború, amelyet az amerikai imperialisták és láncos kutyáik, élükön Li Szin Mannal, idéztek fel, szörnyű szenvedéseket és bajokat zúdított Korea népére. Ezért teljes mértékben az Egyesült Államok kormánya viseli a felelősséget.

Az Egyesült Államok kormánya hivatalos képviselőin keresztül politikai, katonai és gazdasági segítségben részesítette Li Szin Man áruló bandáját, irányító szerepet játszott a Li Szin Man-hadsereg létesítésében és kiképzésében, és az Észak-Korea elleni invázió agresszív tervének kidolgozásában. Ez a bátorítás és segítség ösztönözte a Li Szin Man-klikket a koreai polgárháború kirobbantására.

Li Szin Man bábkormányát azért hozták létre és arra használták fel az amerikai imperialisták, hogy szolgasorsba döntsék Koreát és a távolkeleti amerikai agresszió bázisává változtassák. A Li Szin Man-kormány, amely szolgaként, alázatosan

engedelmeskedik amerikai gazdái minden parancsának, minden törekvését arra összpontosította, hogy előkészítse az Észak-Korea ellen 1950 június 25-én megkezdett fegyveres intervenciót.

Az amerikai hódítók, akik igazolni akarják a koreai nép elleni agressziójukat, most arra törekszenek, hogy a koreai háború kitöréséért a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kormányára hárítsák a felelősséget. Azt állítják az 1950 június 25-i eseményekkel kapcsolatban, hogy az északiaknak Dél-Korea ellen intézett ki nem provokált támadásáról van szó. Az északiaknak Dél-Korea ellen intézett támadásáról szóló koholmányt az Egyesült Államok képviselői mondották tollba az Egyesült Nemzetek Koreai Bizottsága képviselőinek. E bizottság jelentése alapján ezt a megfogalmazást elfogadta a Biztonsági Tanács többsége is, amely megakadályozta a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság képviselőit abban, hogy résztvegyenek a koreai kérdés vitájában. Ugyanis attól féltek, hogy leleplezödik ez a hazugság és napfényre kerül az igazság.

A tények és az okmányok azonban tökéletesen leleplezik azt, hogy kik felelősek a háború kirobbantásáért — az amerikai imperialisták és Li Szin Man-féle ügynökeik. Különösen azok az okmányok, amelyeket a néphadsereg Szöul felszabadításakor a Li Szin Man-kormány titkos irattárában talált, megdönthetetlenül bizonyítják, hogy az Észak-Korea elleni támadás terveit hosszú időn át készítette elő a Li Szin Man-klikk, az Egyesült Államok kormányának, söt az Egyesült Nemzetek magasrangú funkcionáriusainak beleegyezésével. Li Szin Man az Egyesült Államokban lévő „rendkívüli követéhez" és személyes megbízottjához, Cso Biong Okhoz intézett 1949 április 10-i levelében a következő utasításokat adja: „... Véleményem szerint nyiltan és a legteljesebb bizalommal beszélje meg a helyzetet mind az Egyesült Nemzetek, mind az Egyesült Államok magasrangú vezetőivel. Szigorúan bizalmas formában közölje velük Észak és Dél egyesítésére vonatkozó terveinket. A helyzet az, hogy minden vonatkozásban felkészültünk az egyesítésre, egytöl eltekintve; ugyanis hiányunk van fegyverben és lőszerben... Megfelelő katonai erővel kell rendelkeznünk ahhoz, hogy behatolhassunk Északra, csatlakozzunk az ottani seregek hozzánk hű egységeihez, a vasfüggönyt pedig a 38. szélességi foktól felnyomhassuk a Jalu folyóig és ott megvédhessük bárhonnan jövő behatolással szemben."

A néphadsereg fogságába került volt belügyminiszternek, Kim Hjo Szuknak és a Li Szin Man-rendszer más vezetőinek tanúsága szerint az Észak-Korea elleni támadás időpontját 1949 július—augusztusára tűzték ki. A közbejött események azonban, nevezetesen az, hogy a Li Szin Man-csapatok kudarcot vallottak a 38. szélességi fok körüli incidensekben, amelyet saját maguk provokáltak ki, továbbá a Li Szin Man-hadsereg egész egységeinek átpártolása Észak-Korea oldalára és elsősorban a népi partizánmozgalom aktív harca délen a Li Szin Man-bábkormány ellen, arra kényszerítette az amerikai katonai vezetőket, hogy megváltoztassák terveiket és ideiglenesen elhalasszák a Li Szin Man-banditák Észak-Korea elleni támadását addig, amíg a hátországot és a hadsereget jobban elő nem készítették.

A Li Szin Man-klikknek azonban nem volt türelme. 1949 szeptember 30-án Li Szin Man a következőket írta dr. Robert Olivernek, sürgetve amerikai barátját ebben az ügyben: „Biztosan tudom, hogy most van a döntő pszichológiai pillanat, amikor meg kell tennünk az agresszív lépést és csatlakoznunk kell Északon a kommunista hadseregben lévő lojális csapatokhoz, hogy megtisztíthassuk a kommunistáktól Phenjant. Kim Ir Szen embereit a hegyvidékre szorítjuk és ott fokozatosan kiéheztetjük őket. Azután védelmi vonalunkat meg kell erősítenünk a Tumen és Jalu folyók mentén. Száz százalékig jobb helyzetben leszünk... Mindannyian csendben dolgozzunk együtt: Ön, két követünk és egyéb barátaink Washingtonban és New Yorkban, mi pedig itt Szöulban és Tokióban. Célunk egy: megszerezni beleegyezésüket ahhoz, hogy kitisztogassuk és rendbehozzuk házunktáját. Idézze azt a régi mondást, amelyet Churchill használt egykor: «Adjátok meg nekünk az eszközöket és mi elvégezzük a munkát». Győzze meg az amerikai államférfiakat és a közvéleményt, s nyerje el beleegyezésüket ahhoz, hogy nekifogjunk és véghezvigyük terveinket; adják meg nekünk mindazt az anyagi támogatást, amire szükségünk van. Minél tovább habozunk, annál nehezebb lesz a feladat megoldása.“

E levélre Cso Biong Ok, Li Szin Man személyes képviselője az Egyesült Államokban, a következő választ küldte Li Szin Mannak, 1949 október 12-én: „Nagy figyelemmel és érdeklődéssel olvastam levelét, amelyet dr. Oliverhez intézett az

egyesülés, helyesebben az északi kormány elintézése tárgyában. E levélben kifejtett javaslata a jelenlegi körülmények között az egyetlen logikus és végső lehetőség az áhított egyesülés megvalósítására. Valamennyi fennálló tényező megvizsgálása után azonban arra a következtetésre jutottam, hogy nem érkezett el még az ideje egy ilyen tervezet valóraváltásának. Először is komolyan kételkedem felkészültségünkben, másodszor, a nemzetközi közvélemény nem fog támogatni egy ilyen akciót... Megbeszéltem a kérdést Csang nagykövettel és dr. Oliverrel. Egyhangúlag azon a véleményen vagyunk, hogy ezt a javaslatot úgy kell tekintenünk, mint kormányunk alapvető tervét, melynek kivitelezésére akkor kerülhet sor, ha készen állunk és az idő is alkalmas."

1949 november 3-i Li Szin Manhoz intézett levelében Cso Biong Ok ismét utal Li Szin Mannak Oliverhez intézett levelére: „Szilárd meggyőződésem, hogy Korea egyesítését csak kormányunk szuverén hatalmának gyakorlása révén érhetjük el. Semmiféle kompromisszum-politika vagy tárgyalgatás nem jöhet számításba... A hidegháború nem folyhat így tovább a végtelenségig. Mindezeket a világproblémákat nem lehet megoldani egy harmadik világháború nélkül. Az egyesítés megvalósítására vonatkozó tervünket a világpolitikai helyzet egészében bekövetkezett fejleményekkel összhangban kell kidolgoznunk. Ugyanakkor a kormányunk előtt álló legdöntőbb feladat: nemzetünket felkészültté tenni a katonai hatalom és a gazdasági szilárdság vonalán."

Egy 1949 december 30-án tartott sajtókonferencián Li Szin Man nyiltan kijelentette: „Jövőre mindannyian egyhangúlag arra fogunk törekedni, hogy visszaszerezzük az elvesztett területet. Mindezideig a nemzetközi helyzettel kapcsolatban, az Egyesült Államok és az Egyesült Nemzetek békepolitikájának megfelelően, mi is békepolitikát folytattunk. Nem szabad azonban figyelmen kívül hagynunk, hogy jövőre a nemzetközi helyzet változásával kapcsolatban saját erőfeszítéseink révén egyesítenünk kell Észak- és Dél-Koreát."

Tehát az Észak-Korea elleni támadást már 1949-ben elhatározták és a délkoreai kormány az Észak elleni hadjárat előkészítését tekintette főfeladatának. Csak a támadás időpontja képezte még vita tárgyát.

Az amerikaiak Koreában lévő hivatalos képviselői és ka-

tonai szakértői minden erejükkel azon voltak, hogy fokozzák a háborús előkészületeket.

Az amerikaiak és a Li Szin Man-klikk, akik rendkívül aggódtak a hátország helyzete miatt, példa nélkül álló, szörnyű elnyomó-rendszabályokat foganatosítottak a demokratikus mozgalom és részvevői ellen. Ezeket a rendszabályokat az amerikai képviselők közvetlen utasításaira hajtották végre. Így az Egyesült Államok nagykövete, Muccio, 1949 július második felében összehívta Roberts tábornokot, Page-t, Szin Szung Mo, Kvon Szjung Jen és Kim Hjo Szuk minisztereket és a következő utasításokat adta nekik: „Minthogy már eldöntöttük, hogy júliusban és augusztusban folytatjuk le a hadjáratot Észak ellen, most az a legfontosabb, hogy megerősítsük az állambiztonsági törvényt és tömegesen tartóztassuk le a kormányellenes elemeket és a délkoreai munkáspárt tagjait, hogy ezzel megelőzzük a belső felfordulást. Meg vagyok róla győződve, hogy ezek a rendszabályok rendkívül fontosak és ezért megfelelő figyelmet kell szentelni nekik."

Sok tízezer délkoreait vetettek börtönbe, kínoztak meg és végeztek ki. Egyetlen „bűnük" az volt, hogy kifejezték elégedetlenségüket Li Szin Man terrorista rendszerével szemben és hazájuk békés egyesítését kívánták. Különleges figyelmet szenteltek a partizánmozgalom elnyomásának, amellyel a délkoreai nép a Li Szin Man-kormány brutális elnyomására felelt. Kim Hjo Szuk tanúsága szerint Roberts tábornok, az Amerikai Katonai Tanácsadó Csoport főnöke, személyesen dolgozta ki a népi partizánmozgalom leverésének tervét és maga vezette az ilyenirányú hadműveleteket. Az ő utasítására azokon a vidékeken, ahol a partizánok tevékenykedtek, a békés lakosok 450 000 házát gyujtották fel, akiket azzal gyanúsítottak, hogy segítik a partizánokat, vagy egyszerűen csak rokonszenveznek velük. Az ilyen brutális módszerek következményeként sokszázezer embert tettek hontalanná és fosztottak meg létfenntartási eszközeiktől.

Ártatlan emberek tömegeit pusztították el brutálisan Li Szin Man emberei, csak azért, hogy megfélemlítsék a népet és megtörjék szabadságharcos törekvéseiket. Az amerikaiak és a Li Szin Man-banditák kísérletet tettek arra, hogy 1950 február és március között minden áron megsemmisítsék a partizáno-

kat, hogy szabad kezet kaphassanak az Észak-Korea elleni támadásra.

Az Észak elleni támadás tervének megfelelően, a délkoreai hadsereget megfeszített erővel készítették elő a harcra, repülőtereket építettek, a délkoreai kikötőket hadikészültségbe helyezték úgy, hogy az amerikai légi-, tengeri és szárazföldi erők Korea földjén bármikor katonai hadműveletekbe kezdhettek. A délkoreai hadsereg kiképzése teljesen a szöuli Amerikai Katonai Tanácsadó Csoport ellenőrzése alatt állt. A Li Szin Man-kormány azt javasolta készségesen, hogy a délkoreai kikötőket amerikai tengeri támaszpontokként használják, továbbá a korábbi japán tengerészeti bázist, Csinhét, melyet előzőleg tiltott zónává nyilvánított, alakítsák át az amerikaiak fő tengeri támaszpontjává.

Az amerikai flotta délkoreai látogatása után Szon Von Ir, a délkoreai flotta vezérkari főnöke, a következő levelet írta Radford tengernagy, az Egyesült Államok csendesóceáni flottája főparancsnokának, 1949 július 18-án: „Örömmel ajánljuk fel számos kikötőnk szolgálatát, beleértve Incsont, Puszant, Joszut, Mokpót és Csinhe tengeri bázisát, mint az Ön flottája bármelyik egységének ideiglenes mozgó bázisát."

Nagy figyelmet szenteltek a hadseregben a politikai megbízhatóság megerősítésének, különösen azután, hogy a Li Szin Man-csapatok egyes egységei 1949 nyarán Északra dezertáltak. A hadseregben könyörtelen tisztogatást folytattak. Az amerikai tanácsadók személyesen vettek részt a megbízhatatlansággal gyanúsított katonák és tisztek kivégzésében. Muccio, az Egyesült Államok szöuli követe, azt az utasítást adta Li Szin Man minisztereinek, hogy ne habozzanak a legbrutálisabb módszerek alkalmazásánál sem. „Egyesek azt mondhatják, hogy az emberiesség szempontjából ez helytelen — mondotta 1950 januárjában — de a cél elérése érdekében az ilyen cselekedetek teljesen jogosultak."

A Li Szin Man-kormány a 38. szélességi fok mentén számos incidenst provokált ki azzal a céllal, hogy feszültséget okozzon és előkészítse a közvéleményt a tervezett agresszióra, valamint, hogy taktikailag képezze csapatait. Bár a tények így állnak, mégis a délkoreai hatóságok, az amerikai képviselők s az Egyesült Nemzetek Koreai Bizottsága azt hirdetik az egész

világnak, hogy ezek az incidensek az északkoreaiaknak Dél-Korea ellen intézett támadásából származtak.

A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kormánya 1949 folyamán és 1950 első felében ismételt nyilatkozataiban felfedte, hogy mi az igazság e provokáló támadásokkal kapcsolatban, amelyeknek célja pusztító háború kirobbantása volt. A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kormány-nyilatkozatainak másolatait ennek megfelelően átadtuk az Egyesült Nemzetek főtitkárságának, azzal a kéréssel, hogy tartalmukat közöljék az Egyesült Nemzetek valamennyi tagállamával.

A néphadsereg által Szöulban zsákmányolt okmányok teljes mértékben igazolják, hogy a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság e kérdésben tett nyilatkozatai helytállók voltak. Például a szöuli Amerikai Katonai Tanácsadó Csoport főnöke, Roberts tábornok, a Li Szin Man-hadsereg hadosztályparancsnokainak konferenciáján tartott beszédében 1949 augusztus 2-án elismerte, hogy a 38. szélességi fok mentén valamennyi incidenst a délkoreai hatóságok provokálták ki. Roberts a következőket mondta: „Kollégáim és én szilárdan meg vagyunk győződve arról, hogy bármilyen támadás Dél-Korea ellen — csak megtorló rendszabály, és hogy csaknem valamennyi incidenst a délkoreai biztonsági erők provokálták ki."

1949 októberében a hadosztályparancsnokok konferenciáján, a hadsereg vezérkarának irodájában Roberts a következőket mondta: „A 38. szélességi foktól északra fekvő terület elleni támadásokat az én utasításaimra intézték és fogják intézni. De számos katonai egység önkényes támadást intézett Észak ellen, hatalmas mennyiségű lőszert pazarolva el, anélkül, hogy bármi eredményt is elért volna, és súlyos veszteségeket szenvedett. A 38. szélességi foktól északra eső terület ellen a nemzetvédelmi hadsereg csakis az Amerikai Katonai Tanácsadó Csoport utasításaira intézhet támadásokat."

Az amerikai megbízottak utasításaival összhangban a kémkedés és felforgató tevékenység kiterjedt rendszerét dolgozták ki, hogy megkönnyítsék Li Szin Man hadseregének az északi rész meghódítását.

Csang Mjun, Li Szin Man nagykövete az Egyesült Államokban, Li Szin Manhoz intézett levelében 1949 április 6-án a következőket írja: „Wedemeyer tábornok személyes és bizalmas tanácsa az, hogy magasképzettségű, feltétlenül megbízható és

ügyes fiatalembereket küldjünk Észak-Koreába, akik elvegyülnének az ottani koreaiak között, bizalmatlanságot keltenének a kommunista ügy és a népi kormány iránt és előkészítenék az utat a délkoreai köztársaság számára."

A kém- és felforgató tevékenység terve, amelyet a Li Szin Man-kormány irattáraiban találtak, előírja szabotázsok szervezését a vasutaknál, közlekedésben, iparban, kereskedelmi és állami szerveknél. A terv magábanfoglalta hidak, üzemek, erőművek, áruházak elpusztítását, állami intézmények épületeinek felgyujtását, hamisított bankjegyek terjesztését, folyók és tartályok baktériumokkal való megfertőzését. A terv ugyancsak előírta a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság politikai és közigazgatási vezetői és a néphadsereg tagjai elleni gyilkosságok megszervezését.

Korea fontos szerepet játszik az amerikai külpolitika távolkeleti agresszív terveiben. Az amerikai imperializmus Koreát gyarmatává és távolkeleti katonai-stratégiai bázisává akarja változtatni.

Az amerikai imperializmus Kínával kapcsolatos terveinek kudarca a koreai bázis értékét igen nagy mértékben megnövelte az Egyesült Államok kormányának szemében. Másfelől Koreát tekintették a legmegfelelőbb felvonulási területnek olyan agresszív akciók végrehajtásához, melyeknek célja helyreállítani az Egyesült Államoknak az egész Távolkeleten megrendült tekintélyét.

Az Egyesült Államok külügyminisztériuma hírszerző osztályának 4849 sz. 1949 január 28-i keltezésű bizalmas értesítőjében a következőket olvashatjuk: „Amerika célja többek között az, hogy egy szilárd és baráti koreai kormány segítségével biztosítsa a Távolkelet részleges stabilizációját és a Koreában elért sikereivel ellensúlyozza Ázsia más részein elszenvedett diplomáciai vereségeit."

Az Egyesült Államok Li Szin Mannak teljes katonai támogatást ígért Észak elleni hadjáratához. Kim Hjo Szuk tanúsága szerint MacArthur főtanácsadója, Sebald, 1950 januári szöuli látogatása alkalmával biztosította Li Szin Mant arról, hogy az Észak elleni támadás megindulásakor a Japánban állomásozó amerikai flotta és légierő a délkoreai kormány oldalán fog harcolni.

1950 februárjában Li Szin Man a délkoreai hadsereg

vezérkari főnökének kíséretében látogatást tett Tokióban, ahol megegyezésre jutott MacArthurral az Észak elleni támadás előkészületeinek fokozására vonatkozóan. Li Szin Man volt politikai tanácsadójának, Mun Hak Bongnak nyilatkozata szerint MacArthur Li Szin Mannak konkrét utasításokat adott az előkészítő műveletekre vonatkozóan, hangsúlyozva, hogy a Li Szin Man-hadsereg katonai műveleteit neki, MacArthurnak, kell irányítania.

1950 májusára az amerikai szakértők véleménye szerint a Li Szin Man-hadsereg befejezte az Észak-Korea elleni támadás előkészületeit. Az Észak-Korea elleni katonai hadműveleteket teljes mértékben megtervezték és rávezették egy stratégiai térképre, amely a néphadsereg birtokába került Szöul felszabadításakor. Amint ezt egy, a Li Szin Man-kormány titkos irattárában felfedezett film bizonyítja, Dulles délkoreai látogatása alkalmával gondosan tanulmányozta az említett stratégiai térképet.

Május 9-én az ECA (Gazdasági Együttműködés Hivatala) koreai osztályának igazgatója, Johnson kijelentette az Egyesült Államok képviselőházának költségvetési bizottsága előtt, hogy az amerikai fegyverekkel felszerelt és az Amerikai Katonai Tanácsadó Csoport utasításai szerint kiképzett 100 000 főnyi délkoreai hadsereg befejezte előkészületeit és bármelyik pillanatban megindíthatja a háborút.

Pontosan ugyanebben az időben Li Szin Man két alkalommal is kijelentette a sajtónak, hogy május és június Korea történelmének két legkritikusabb hónapja lesz. És az sem véletlen, hogy ugyanabban az időben az Egyesült Államok hadügyminisztere, Johnson, az amerikai fegyveres erők egyesített vezérkarának elnöke, Bradley és az Egyesült Államok külügyminisztériumának tanácsadója, Dulles, meglátogatták a Távolkeletet és titkos megbeszéléseket folytattak MacArthur tábornokkal.

Dulles külön meglátogatta Dél-Koreát. Mint Csang Mjun nagykövet írja 1950 június 14-én Li Szin Manhoz intézett levelében, Dulles biztosította őt Koreába utazása előtt, hogy az Egyesült Államok nem hagyja cserben Koreát, hanem segíteni fogja. Dél-Koreában a 38. szélességi fok körzetét meglátogató Dulles, Li Szin Man csapataihoz uszító beszédeket intézett, melyek során dícsérte e csapatok harci ere-

jét és a háborús előkészületek fokozására szólította fel őket. „Semmiféle ellenség, még a legerősebb sem állhat ellent nektek — mondotta Li Szin Man katonáinak. — Nincs messze az az idő, amikor majd bebizonyíthatjátok erőtöket."

A délkoreai nemzetgyűlésben június 19-én tartott beszédében Dulles áldását adta a Li Szin Man-banditák fegyveres kalandjára és kijelentette, hogy az Egyesült Államok kész megadni minden szükséges erkölcsi és anyagi támogatást Dél-Korea kommunizmus elleni harcához. Li Szin Manhoz intézett 1950 június 20-i búcsúlevelében Dulles hangsúlyozta, hogy milyen szerep vár Dél-Koreára az incidensek kiprovokálásában és ezáltal a háború lángjának meggyujtásában. A következőket írta: „Nagy fontosságot tulajdonítok annak a döntő szerepnek, amelyet országa játszhat a most kibontakozó nagy drámában."

Amint ezt Li Szin Man kiemeli nagykövetéhez, Csang Mjunhoz intézett 1950 június 18-i levelében, Dulles teljes mértékben egyetértett egész politikájával. Kim Hjo Szuk írásbeli tanúsága szerint Dulles azt mondta Li Szin Mannak és Szin Szung Mónak, hogy bár az ország helyzete az Észak elleni támadás után kedvezőtlen lesz, legalább egy hétig ki kell tartani, amíg az Egyesült Államok cselekvésre kényszeríti az Egyesült Nemzeteket és ennek nevében szárazföldi, tengeri és légierőket mozgósítanak.

Az Észak-Korea elleni támadás rabló tervében az Egyesült Nemzeteknek különleges helyet szántak. Az amerikai imperialisták és a Li Szin Man-klikk úgy számítottak, hogy bármilyen koreai agresszív akciójukat fedezhetik majd a Biztonsági Tanács tekintélyével.

Kétségtelenül kiderült, hogy az Egyesült Nemzetek Koreai Bizottsága, amely arra szolgált, hogy leplezze az amerikaiak koreai agresszív politikájának módszereit, jelentéseit azokra az anyagokra alapozta, amelyeket a koreai amerikai követség és az amerikai kémszervek állítottak össze. Az Egyesült Nemzetek Koreai Bizottsága minden vonatkozásban az amerikai képviselők utasításait követte és az Egyesült Államok érdekében szemérmetlenül meghamisította a tényeket.

Kim Hjo Szuk, a Li Szin Man-kormány volt belügyminisztere tanúsítja, hogy 1950 januárjában Roberts tábornok, aki

utasításokat adott Li Szin Man minisztereinek, a következőket mondta: „Az Észak elleni támadást természetesen mi fogjuk megkezdeni. De ehhez szükségünk van egy megfelelő, ha formális mentségre is. Ebben a vonatkozásban nagy jelentőséggel bírnak majd az Egyesült Nemzetek Koreai Bizottságának jelentései. Az Egyesült Nemzetek bizottsága természetesen Amerikának kedvező jelentéseket fog küldeni. Azonban Önöknek is többet kell törődniök ezekkel a kérdésekkel és meg kell nyerniök a bizottság jóindulatát."

A rendelkezésre álló okmányok leleplezik azt a gyalázatos szerepet, amelyet az Egyesült Nemzetek egyes vezetői játszottak a koreai pusztító testvérháború előkészítésében. Már említettük, hogy az Észak elleni fegyveres támadás tervét az amerikai és a liszinmanista megbizottak titkos tárgyalások keretében megbeszélték az Egyesült Nemzetek egyes vezetőivel, akik tehát teljes mértékben tisztában voltak ezekkel az agresszív tervekkel. Az Egyesült Nemzetek Koreai Bizottságát és e bizottság titkárságát úgy állították össze, hogy a bizottság ne csak megbízhatóan leplezze, hanem aktívan is elősegítse az Észak-Korea elleni fegyveres támadás terveinek valóraváltását.

Cso Biong Ok megelégedéssel jelenti Li Szin Manhoz intézett, 1949 november 3-i levelében, hogy az Egyesült Államok külügyminisztériumának nyomására az amerikai delegáció, a közgyűlés elnöke és az Egyesült Nemzetek főtitkára kezdenek megfelelő figyelmet szentelni annak, hogy a bizottságba megfelelö tagok kerüljenek. Megemlítette, hogy Szíriát, amely elözöleg némi nehézséget támasztott a bizottságban, Törökország fogja felváltani és hogy az Egyesült Nemzetek fötitkára, Trygve Lie, felszólította a bizottságban részvevő államok kormányait, hogy a bizottságba „szilárd meggyőződésű" képviselőket nevezzenek ki. Cso Biong Ok továbbá közölte, hogy Trygve Lie és Cordier (amerikai), a főtitkár helyettese, biztosították őt arról, hogy az előbbi bizottság titkárságának öt funkcionáriusát, akikkel a Li Szin Man-kormány nem volt megelégedve, le fogják váltani és „teljesen új, megbízható titkárságot fognak létesíteni".

Az Észak elleni támadás előkészítésekor a Li Szin Man-klikk és amerikai gazdái könnyű győzelemre számítottak. Li Szin Man bizakodva állítja Cso Biong Ok nagykövethez inté-

zett említett levelében, hogy az Észak-Korea elleni katonai hadműveletek nem jelentenek majd nehézséget. A könnyű győzelembe vetett hitet többször is kifejezte Li Szin Man, valamint a délkoreai kormány több képviselője a nyilvánosság előtt.

A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kormánya régóta tudott a Li Szin Man-klikk agresszív, népellenes terveiről; igyekezett elkerülni a testvérgyilkos polgárháborút és minden módjában álló lépést megtett országunk békés egyesítésének megvalósítása érdekében. A koreai nép többsége Korea békés egyesítésének programját támogatta, amelyet az Egyesült Demokratikus Hazafias Front vetett fel 1949 júniusában. Ezt a programot teljes mértékben támogatta a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kormánya. Az Egyesült Demokratikus Hazafias Front 1950 június elején újabb javaslatot tett az ország békés egyesítésére. Figyelembevéve a koreai népnek az ország békés egyesítésére irányuló törekvéseit, valamint a demokratikus politikai pártok és társadalmi szervezetek kívánságát, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság Nagy Nemzetgyűlésének elnöksége 1950 júniusában javaslatot tett az ország békés egyesítésére a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság Nagy Nemzetgyűlésének és a délkoreai nemzetgyűlésnek egyesítése révén.

Az említett tényekből világosan kitűnik, hogy miért utasította vissza állandóan az ország békés egyesítésére vonatkozó javaslatokat a Li Szin Man-klikk, amelynek főcélja az Észak elleni fegyveres támadás megindítása volt.

Még 1950 májusában a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kormánya megbízható forrásból azt az információt kapta, hogy a Li Szin Man-klikk az Észak-Korea elleni támadást 1950 június közepére tűzte ki. Ez lehetővé tette a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kormányának, hogy időben megfelelő rendszabályokat foganatosítson a Li Szin Man-csapatok támadásának visszaverésére.

A „könnyű győzelem" a Li Szin Man-klikk és amerikai gazdái helytelen számításán alapult. A Li Szin Man-csapatok támadására válaszolva, a néphadsereg pusztító csapást mért a támadókra.

Az amerikai imperialisták, látva koreai bábjaik gyors

és teljes vereségét, az Egyesült Nemzetek zászlaja alatt nyilt fegyveres intervenciót kezdtek a koreai nép ellen.

Az amerikai kormánynak az a kísérlete, hogy koreai intervencióját a Biztonsági Tanács határozatával fedezze, teljes kudarcot vallott.

Truman bejelentette a fegyveres intervenció megkezdését és az amerikai csapatok megtámadták Koreát. Csak ezután fogadták el a határozatot. Ez a határozat tehát az Egyesült Nemzetek alapokmánya alapvető elveinek és előírásainak megsértését jelenti, s ezért nem bír törvényes erővel.

Szemben az Egyesült Nemzetek alapokmányának előírásával, amely a Biztonsági Tanács állandó tagjainak egyöntetű szavazását követeli meg, az említett határozatot két állandó tag, a Szovjetunió és Kína távollétében fogadták el.

A Biztonsági Tanács amerikai csatlós többsége határozatát azokra az egyoldalú és meghamisított jelentésekre alapozta, amelyeket a koreai nép esküdt ellenségei, a korrupt Li Szin Man-kormány képviselői és az Egyesült Nemzetek bizottsága terjesztettek be.

A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság képviselőitől megtagadták azt a jogot, hogy részt vehessenek a Biztonsági Tanácsban a koreai kérdés megvitatásában.

Az említett határozat, amely utólagosan szentesíti az amerikaiak koreai agresszióját, az Egyesült Nemzetek alapokmányának legdurvább megsértését jelenti, mivel Korea belső ügyeibe való fegyveres beavatkozást helyez kilátásba, pedig az Egyesült Nemzetek alapokmánya egyenesen megtiltja az Egyesült Nemzeteknek, hogy bármilyen állam belső ügyeibe beavatkozzanak. Belső konfliktusok nem tartoznak a Biztonsági Tanács hatáskörébe és minden nemzetnek joga van arra, hogy a maga módján intézze el belső ügyeit.

Az amerikai fegyveres intervenció kiváltotta a koreai népnek az amerikai beözönlők elleni jogos gyűlöletét. A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kormánya köré tömörült koreai nép egy emberként kelt fel, hogy harcoljon a beözönlők ellen hazája szabadságáért és függetlenségéért.

Minthogy döntő ellenállással találkoztak a néphadsereg és az egész koreai nép részéről, az amerikai beözönlők, bosszúból a fronton elszenvedett vereségükért, a háború foly-

tatásának barbár, bűnös módszereihez folyamodtak, szégyenletesen áthágva a nemzetközi jog és az emberi erkölcs törvényeit.

A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kormánya 1950 augusztus 5-i és szeptember 7-i nyilatkozataiban a Biztonsági Tanács tudomására hozta az amerikai beözönlők Koreában elkövetett számos bűntettét. A Biztonsági Tanács amerikai csatlós többsége azonban figyelmen kívül hagyta a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kormányának tiltakozását és nem volt hajlandó rendszabályokat foganatosítani az említett bűntettek megszüntetése érdekében.

Az amerikai légierő továbbfolytatja a védtelen koreai városok és falvak brutális bombázását, elpusztítja a lakóházakat és ezzel megfosztja az embereket hajlékuktól és tulajdonuktól, lerombolja az iskolákat, színházakat és egyéb kulturális intézményeket és példátlan brutalitással pusztítja a polgári lakosságot, beleértve az öregeket, asszonyokat és gyermekeket. Számtalan esetben előfordult, hogy a Vöröskereszt világosan felismerhető jegyét viselő közkórházakat, katonai kórházakat és ambulanciákat bombáztak előre megfontolt szándékkal.

Az amerikai légierő bombázásának eredményeként Nampo, Csongjin, Vonszan, Taezson, Kunszan, Iri, Namvon, Csungzsu, Vonzsu, Piongtak, Anszang, Uidzsongbu, Csumunzsin, Dongducsan és számos más város teljesen elpusztult.

Észak- és Dél-Koreában a főútvonalak mentén fekvő falvakat és kisvárosokat a földig lerombolták. Az észak- és délkoreai polgári lakosság áldozatainak, sebesültjeinek száma rendkívül magas.

Az Egyesült Államok hadseregének főhadiszállása azt tűzte ki célul, hogy elpusztítja Korea gazdaságát és a koreai népet kétségbeejtő helyzetbe juttatja. Ezért a légierőket az ipari központok ellen irányítja azzal a feladattal, hogy pusztítsák el azokat az üzemeket is, amelyeknek a legkisebb kapcsolatuk sincsen a hadiiparral. Így az amerikai légierő bombázásának eredményeként elpusztult Korea legnagyobb műtrágyagyára Höngnamban, a hvanghai vasművek, a phenjani, szunani és vonszani textilgyárak, a szójabab-mártást és étolajat előállító üzemek Nampóban, Vonszanban, Phenjanban, Csumunzsinben, a nampói fémgyárak és számos más üzem.

Az amerikai légierő teljesen lerombolta Korea valamennyi nagyobb ipari üzemét és a legtöbb közép- és kisüzemet is.

A koreai nép ellen folytatott háborújukban az amerikai hódítók nem riadnak vissza a legszörnyűbb büntettektől sem. Ám hiába próbálják kegyetlenkedéssel megtörni a koreai nép ellenállását, hiába próbálják elnyomni a szabadságért és függetlenségért folytatott harcát.

A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kormánya, amely Korea népének akaratát képviseli, ismét felemeli tiltakozó szavát a koreai fegyveres intervenció ellen és az Egyesült Nemzetekhez folyamodik. Kéri, ítéljék el az amerikai fegyveres erők Koreában elkövetett kegyetlenkedéseit és foganatosítsanak rendszabályokat annak érdekében, hogy megszünjék az idegen intervenció és az intervenciós csapatokat azonnal vonják ki Koreából.

Ezúton kérem, hogy a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kormányának e nyilatkozatát hozzák az Egyesült Nemzetek valamennyi tagállamának tudomására és közöljék velem, milyen rendszabályokat foganatosítanak ebben az ügyben. Egyidejüleg megküldöm légipostával a nyilatkozatban említett okmányok fotokópiáit.

Pak Hen En

a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság külügyminisztere

Phenjan, 1950 szeptember 28.

ELSŐ RÉSZ

1

LI SZIN MAN 1949 ÁPRILIS 10-ÉN KELT LEVELE CSO BIONG OK RENDKÍVÜLI MEGHATALMAZOTT NAGYKÖVET, A KOREAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKÉNEK SZEMÉLYES KÉPVISELŐJÉHEZ*

1949 április 10.

Kedves Dr. Cso!

Úgy gondolom, hogy a katonai segítség nyilt kérésének alkalmas volta felöl érdeklödö távirata rendkívül jókor érkezett. Mindamellett nem akartam föllépni még ebben az ügyben, attól félve, hogy ez árthatna a bizalmas egyezményeknek, melyeket Muccio úr kötött, akiről azt a jelentést kaptam, hogy biztosított „valamit"**. Amikor felkeresett engem Drumright úrral, én nyugodtan megkérdeztem, mi történt, mire ő a következőket mondta: „A katonai segítséget engedélyezték és az elnök aláírt bizonyos erre vonatkozó okmányokat." Nem tudom, hogy az elnök aláírásával kapcsolatban a katonai segítség kérésére vagy az ECA egyezményre utalt-e. Azután azt mondta, hogy a további katonai segítségre irányuló közvetlen kérés nyilvánosságra jutása árthatna a tervnek. Úgy vélem, igaza van. Számos olyan ember van, aki ellenzi, hogy fegyvert adjanak a koreaiaknak, mint ahogy elleneznék, hogy éles kést adjanak a gyermeknek. Ellenségeink elterjesztették azt a propagandát, hogy a tudatlan és felelötlen koreaiak megtámadhatják a Szovjetuniót és így összeütközést idézhetnek elö Oroszország és az Egyesült Államok között. Ez az elmélet még

---

* Ezt az okmányt a Li Szin Man-kormány elnöki hivatalának irattárában találták. Másolat.

** A „biztosított valamit" szavak tintával alá vannak húzva az eredeti példányban.

néhány amerikai között is elterjedt, akik épp most Koreában vannak. Ez okoknál fogva a Koreának nyujtandó katonai segítség gondolatát veszélyesnek találják az Egyesült Államok szempontjából.

Amit Ön és én próbálunk tenni, az az, hogy meggyőzzük a világot, hogy nem vagyunk olyan bolondok, mint amilyeneknek lefestettek bennünket. Tudomására kell hoznunk a világnak, hogy mi éppolyan jól el tudjuk intézni saját ügyeinket, mint bármelyik más jól szervezett nemzet. Ebben a vonatkozásban a propagandamunka a legfontosabb. Az amerikaiak most kezdenek többet tudni rólunk, erőnk és ügyességünk iránti megbecsülésük napról-napra nő. De mindaddig, amíg nem lehetünk biztosak az Egyesült Államok néhány vezető lapjának támogatása felől, túlnagy kockázatot jelentene, ha nyiltan fegyvert és lőszert kérnénk. Ezért véltem én úgy, hogy az Ön küldetése maradjon bizalmas küldetés.

Másrészt közölni akarom Önnel, hogy miért nem kell félénknek lennünk akkor, amikor alkalmunk van arra, hogy ilyen vonatkozású érzelmeinket közöljük az illetékes tényezőkkel. Nekünk talán nagyobb szükségünk van fegyverre és lőszerre, mint bármelyik másik nemzetnek, nagyrészt éppen a nagyhatalmak által ránkkényszerített körülmények miatt. Ugyanakkor az Egyesült Államoknak sokkal több oka van felfegyverezni minket, mint a világ bármely más népét, a velünk szemben fennálló kötelezettsége miatt.

Igazolhatóbb alapunk van fegyverek kérésére, mint a világ bármelyik más nemzetének. Az Egyesült Államok volt az, amely felhívta a Szovjetuniót Észak-Korea megszállására és az Egyesült Államok volt az, amely két és fél éven át megakadályozott minket abban, hogy felfegyverkezzünk. Mindezen tények ellenére Északkelet-Ázsia nemzetei közül Korea az egyetlen, amely sikeresen harcolt a kommunisták ellen.

Míg az Egyesült Államok, mint a demokrácia fegyvertára, szabadon nyujt kölcsönbérleti segítséget és katonai felszerelést minden szövetséges nemzetnek, mi voltunk az egyetlen nép, amelytől megtagadta azt a jogot, hogy bármilyen segítséghez jusson. Az elmúlt évek folyamán egyedül és segítség nélkül kellett harcolnunk a közös ellenség ellen. Most, hogy az amerikaiak visszavonják megszálló csapataikat Koreából, nem lenne-e nagy vétek itthagyni bennünket egyedül

és segítség nélkül, rosszul felszerelve a nemzeti védelemre, ugyanakkor, amikor az északkoreai kommunista erőket a Szovjetunió felfegyverzi és segíti? Ha az északi hadsereg elözönli országunkat és arra kényszerít minket, hogy elfogadjuk a kommunista uralmat, vajjon nem az Egyesült Államok lesz-e felelős ezért?

A pearlharbori támadás óta folyton sürgettük és kértük az amerikai külügyminisztériumot, adjon nekünk katonai és gazdasági segítséget, hogy majd Japán veresége után rendelkezésünkre álljon a saját hadseregünk, amellyel megvédhetjük hazánkat a kommunista támadás ellen. Őszintén megmondtuk, hogy ha a kommunisták számára lehetővé teszik Korea megszállását, az így keletkezett helyzet nemcsak Korea, de az Egyesült Államok számára is kedvezőtlen lesz. Ezt a nyilatkozatot többször megtettük írásban és szóban egyaránt, amint erről hűen tanúskodik az amerikai külügyminisztérium irattára. Felhívásaink süket fülekre találtak és Ön tudja az eredményt. Mind az Egyesült Államok, mind Korea megfizetnek azokért a hibákért, amelyeket az amerikai külügyminisztérium akkoriban elkövetett.

Most fegyvereket kérünk mind a magunk, mind pedig az Egyesült Államok biztonságának megvédésére. Ha megint nem kapunk, azt megszenvedi Korea és az Egyesült Államok egyaránt. Mi utalhatunk erre, megmutathatjuk, hogy látjuk előre az eseményeket és óvjuk őket a korábbi hibák megismétlésétől. Hogy amerikai barátaink megértenek-e vagy sem, az attól függ, hogy a figyelmeztetést és felhívást meggyőzővé tesszük-e.

Véleményem szerint nyiltan és a legteljesebb bizalommal beszélje meg a helyzetet mind az Egyesült Nemzetek, mind az Egyesült Államok magasrangú vezetőivel. Szigorúan bizalmas formában közölje velük Észak és Dél egyesítésére vonatkozó terveinket. A helyzet az, hogy minden vonatkozásban felkészültünk az egyesítésre, egytől eltekintve; ugyanis hiányunk van fegyverben és lőszerben. A koreai kommunista hadsereg jelentős része készen áll arra, hogy fellázadjon és segítsen nekünk kiűzni az országból az olyan kommunista bérenceket, mint Kim Ir Szen és a többiek. És az északi polgári lakosság csatlakozni fog hozzájuk és támogatni fogja a tisztogatásban és a terrorista-kommunista elemek ellenőrzés alá helyezésében. Mindannyian készen állnak arra, hogy megtegyék ezt a mi segítsé-

günk nélkül is. Azt kérték tőlünk, hogy rádión vagy más titkos úton adjuk meg nekik a jelet, megállapítva az időt és dátumot. Valójában ők sürgetnek minket, hogy ezt megtegyük.

Mindemellett mi arra szólítjuk fel őket, hogy várjanak, egyszerűen azért, mert nincs elegendő fegyverünk és lőszerünk a következő szükséges lépés megtételéhez. Tegyük fel, hogy megtisztítjuk Északot és mindent elintézünk saját megelégedésünkre. Ki lesz ott, hogy feltartóztassa a 8. kínai hadsereget, a jenani hadseregcsoportot és a szibériai haderőket, ha újból bevonulnak? Megfelelő katonai erővel kell rendelkeznünk ahhoz, hogy behatolhassunk Északra, csatlakozzunk az ottani seregek hozzánk hű egységeihez, a vasfüggönyt a 38. szélességi foktól felnyomhassuk a Jalu folyóig és ott megvédhessük bárhonnan jövő behatolással szemben.

Ehhez a művelethez szükségünk van két, egyenként 8000 tonnás, 45 mm-es ágyúkkal rendelkező hadihajóra a Jalu és a Tumen folyók megvédéséhez. Szükségünk van gyorsjáratú őrnaszádokra, hogy partjaink mentén biztonságban legyünk a kommunista földalatti mozgalommal szemben. Szükségünk van 200 000 kiképzett és a védelemhez felszerelt katonára az északi határ mentén. Szükségünk van a védelemhez repülőgépekre és légelhárító ágyúkra. És mindezekre most van szükségünk.

Néhány amerikai aggódik a technikai személyzet hiánya miatt. Ők nem tudják, hogy van tíz vagy tizenkét repülőnk, akik a legjobbak közé tartoztak Japánban és akik közül hármat a Kelet legjobb repülőinek tartanak. Vannak tengerészkapitányaink, akik irányítani tudják kereskedelmi flottánkat. Hadseregünk részére rövid idő alatt meg tudunk szervezni egy 200 000 emberből álló haderőt. Többszázezer leszerelt katonánk van, akiket a háború idején arra kényszerítettek, hogy csatlakozzanak a háború alatt felállított hadsereghez. Ezek harcedzett katonák. A japánok a frontokon vetették be őket és sokakat közülük megöltek a Csendes-óceán déli szigetein és Mandzsúriában folytatott hadműveletek során. A tisztek nagyrészét japán egyetemeken képezték ki. A nép nem sokat tud róluk, mert háttérben maradnak attól való félelmükben, hogy japánbarátoknak bélyegzik őket. Ezek lojális polgárok és készek arra, hogy életüket adják hazájukért. Ha kapunk elegendő fegyvert, egész rövid idő alatt előkészíthetjük őket.

E tervezet megmutatja majd, miért akarom én azt, hogy a

kérés bizalmas maradjon. Ugyanakkor a tervezet megszabja azt a közeledési vonalat, amelyet Ön hatásosnak találhat az Egyesült Államok és az Egyesült Nemzetek funkcionáriusaival folytatandó megbeszéléseiben. Szükségletünk nagy, és kétségbeejtő lenne mind az Egyesült Államok, mind Korea számára, ha nem törődnének vele. Nem szabad a háború alatt elkövetett hibát megismételni, nevezetesen hogy nem adnak fegyvereket a koreaiaknak.

Várom bizalmas jelentését arra vonatkozóan, hogy közlései milyen hatást váltottak ki a magasrangú tisztviselőkből és megpróbáljuk innen segíteni minden rendelkezésünkre álló eszközzel.

Szivélyes üdvözlettel:

*(Li Szin Man)**

Dr. Cso Biong Ok,
Washington DC

---

* A szerkesztő megjegyzése: az eredetiben ki van hagyva a hely az aláírás számára.

2

LI SZIN MAN 1949 JÚLIUS 18-ÁN KELT MEMORANDUMA CSANG MJUN DÉL-KOREA WASHINGTONI NAGYKÖVETÉHEZ ÉS CSO BIONG OK MEGHATALMAZOTT NAGYKÖVET, A KOREAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKÉNEK SZEMÉLYES KÉPVISELŐJÉHEZ*

MEMORANDUM

1949 július 18.

Csang és Cso nagyköveteknek
Li Szin Man elnöktől.

Csang nagykövet 13-i levelei a mellékletekkel és a koreai levél, valamint Cso nagykövet július 7-i és 12-i levelei megérkeztek. Válaszomat memorandum formájában közlöm, amely válaszul szolgál mindkettőjük levelére.

Minthogy Cso nagykövet a kormányt teljes hatáskörrel képviseli az Egyesült Nemzeteknél, nem tudom, szükséges-e számára külön felhatalmazás az Egyesült Nemzetekhez tartozó különböző szervezetek tagságáért való folyamodáshoz. Ha szükséges, akkor mindenkor külön megbízó leveleket fogunk kiállítani, de joga van kormánya felhatalmazása alapján ahhoz, hogy az UNESCO (az ENSz gazdasági és szociális szerve) és az UNWHO (az ENSz egészségügyi szerve) tagságáért folyamodjék.

Úgy gondolom, hogy távollétében meg kellene valakit bíznia a hivatal vezetésével. Az a fiatalember, akit javasol, nem alkalmas arra, hogy Ön helyett tárgyaljon. Fiatal és képességei általában korlátozottak. Erre a pozícióra nem ő a meg-

* Ezt az okmányt a Li Szin Man-kormány elnöki hivatalának irattárában találták.

felelő személy. Roy Kim, aki az AMG-nél* szolgált, most látogatást tesz Önöknél. Egyidőben felhasználtuk őt szolgálatunkban, nagyon gondosnak és segítőkésznek mutatkozott. Kitűnően beszél és ír angolul és gyorsírást is tud. Ha fel akarja őt használni, táviratozzon rögtön nekem és majd intézkedünk arról, hogy ottmaradhasson és segítségére lehessen Önnek.

Biztosra veszem, hogy kanadai utazása rendkívül sikeres lesz és remélem, hogy ugyanakkor élvezetesnek is fogja találni.

Csang nagykövet jelentése a dr. Csóval együtt folytatott interjúra vonatkozóan Cso nagykövet jelentésével együtt érkezett meg. A két jelentés nagyrészt azonos tartalmú, azonban az Ön jelentése részletesebb és így ebből jobban megértem a helyzetet. Köszönet értük.

Nagyon örülök, hogy két amerikai nagykövetünk ilyen teljes összhangban dolgozik. Más országok képviselőinél ritkán tapasztalhatunk ilyen jó szellemet. Nincs semmi kételyem afelől, hogy ez a munka és ez a harmónia önmagában is elegendő ahhoz, hogy növelje népünk és kormányunk tekintélyét és szilárdságát.

Minthogy válaszom az általános kérdésekkel foglalkozik, memorandumomban — amelynek egyik példányát elküldöm dr. Csónak — válaszolok néhány személyes jellegű kérdésre. Sajnálom, hogy csalódást okozok Önnek, de a hivatalépítési terv messze túlhaladja lehetőségeinket. Először is nincs pénzünk arra, hogy ennek a kötelezettségnek eleget tegyünk. Ha koreai von-ban kellene fizetnünk, akkor meg tudnánk csinálni, de minthogy dollárban kell fizetnünk, nem adhatunk ki 50 000 dollárt az épületre, a felszerelésre, az építészre és a többire. Ha félévvel később jelentkezik ezzel a kívánsággal, vagy akkor, amikor már egyes aranybányáinkat kifejlesztettük és tudunk árukat exportálni, akkor megvizsgálhatjuk a kérdést, de jelenleg ez fizikai lehetetlenség. Miért nem választ egy ideiglenes megoldást, s próbál — a hivatali helyiségeket a követségi épületben elhelyezve — a lehetőségekhez képest beilleszkedni a helyzetbe? Nem kellene ilyen drága építészeket igénybe venni. Felszólíthatna két vagy három kisebb társaságot, hogy tegye-

* „American Military Government“ (Amerikai katonai kormányzat).

nek ajánlatot és ha az elfogadható, akkor megkötheti a megállapodást. Nem hiszem, hogy tíz százalékot kellene fizetnünk egyedül a tervekért és az épület is lehetne kisebb. Kérem, tegyen meg mindent, hogy amennyire csak lehet, csökkentse a dollár-alapon fennálló kötelezettségeket.

Úgy látom, hogy J. J. Williams több időt tölt el szolgálatunkban, mint amennyire eredetileg vállalkozott. Ha továbbra is dolgozik nekünk, akkor kérem, kérdezze meg töle udvariasan, mennyit tesznek ki a vasútköltségei, ezenkívül megtéríthetjük kiadásait esetenként, ha Washingtonba megy. Attól félek, ha arra kérjük, hogy nyujtsa be a számláját, akkor nem győzzük majd kifizetni.

STAGGERS

Nem fizetünk neki semmit szolgálataiért. Kérdezze meg bizalmasan, mennyit adjon neki, nem térítésképpen, de az eltöltött időért, amit szolgálatunkra fordít. Ha fontos munkát végez, akkor foglalkoztassa továbbra is. Nem akarjuk, hogy mindenbe belefolyjék, csak azokba az ügyekbe vonja be, amelyek esetében Ön fontosnak véli. Minden tételnél tartsa szem előtt, hogy az kimutatásainkon szerepelni fog. Mindezekkel a kérdésekkel tisztában kell lennie, s Önnek kell eldöntenie, milyen költséget fizet és milyet nem. Amikor kifejezetten megkér valakit, hogy tegyen meg bizonyos dolgokat, akkor világosan le kell szögeznie, hogy a költségeket és a szállodaszámlát megtéríti. A követség szolgálatában se koreai, se idegen ne számítson ilyen sokat egy útért.

A NEMZETVÉDELEM KÉRDÉSEI

Kijelentjük, hogy védelmi programunk a következő adatokat tartalmazza: 100 000 főnyi állandó hadsereg; 200 000 főnyi tartalékerő és 100 000 főnyi rendőri erő; összesen 400 000 főt kell kiképezni és felszerelni nemzetvédelemre. Jelenleg 35 000 rendőrünk van és hosszú időre lesz szükség, hogy elérjük ezt a maximális számot, de ez a törekvésünk. Nem hiszem, hogy ezt bárki is militarista terjeszkedő tervezetnek tarthatná.

A washingtoni amerikai hivatalos köröket úgy informálták, hogy 50 000 fő katonaság részére teljes fegyverzetet, 15 000

könnyű fegyverzetet és 35 000 főnyi rendőrség részére megfelelő fegyverzetet kaptunk. Ezeket az információkat Roberts tábornok adta, és jelentésének nem tudunk teljesen hitelt adni. Ellenőrizni fogjuk ezeket.

Mióta megkezdődött a megbeszélés a fegyverekről, azóta utasítottam kormányunk megbizottait, hogy az amerikaiaktól kapott minden egyes tételnél írják alá az elismervényt, és kérjék az amerikai tisztviselők aláírását arra vonatkozóan, hogy mennyit adtak át nekünk és hogy mit kapunk tőlük. Így nem lesz eltérés azokban a kimutatásokban, amelyek arról számolnak be, hogy mennyi fegyvert és lőszert kapunk.

Már kapott egy listát azokról az anyagokról, amelyeket átadtak nekünk. Amint lesz további listánk, azonnal el fogjuk küldeni Önnek.

KATONAI SEGÉLY

Az ECA törvényt el kell fogadni, mielőtt megkapjuk a katonai segélyt. Örülök, hogy nagyköveteink és barátaink olyan jól dolgoztak, hogy az ECA törvény nagyon szépen halad előre és remélem, e hónap végén el is fogadják. Mindamellett a katonai segély a legfontosabb kérdés. Ha a dolgok úgy alakulnak, ahogy én remélem, akkor biztos vagyok abban, hogy jelentős részt fogunk kapni abból az 1,4 milliárd dollár összegű katonai segítségből, amelyet Truman elnök számos európai nemzet és Korea részére igért. Ezeket az alapokat egyedül Truman elnök fogja kezelni, és remélem, sikerül meggyőznünk az elnököt arról, hogy Koreának van szüksége az oroszlánrészre. Úgy gondolom, meg is érdemeljük. Amerika koreai befektetései több osztalékot fognak fizetni az Egyesült Államoknak, mint amennyit valamennyi kölcsöntkapó többi ország nyujthatna. Mégis elő kell készítenünk az utat és ha bármilyen akadály van, minden követ meg kell mozgatnunk, hogy az akadályokat elhárítsuk. Roberts tábornokot, a katonai misszió vezetőjét, Hodge tábornok választotta ki, minthogy Roberts Koreára vonatkozó elképzelései mindenben fedik az övéit. Roberts nem érez rokonszenvet sem a koreai nép, sem kormánya iránt. E kérdés megoldásának legjobb módszere az, amit dr. Cso javasol, hogy kérjünk egy magasabbrangú tisztet a misszió élére. Bizalmas üzenetet küldök MacArthur tábornok-

nak, arra kérve, hogy nevezze ki Coulter tábornokot a misszió élére. Az, hogy MacArthur tábornok eleget tud-e tenni a kérésnek vagy sem, az többé-kevésbbé bizonytalan. Minden esetre Roberts tábornok jelenléte ezidőszerint legalábbis nem segít és ha el tudjuk őt távolítani Koreából, ügyünk ezzel igen sokat nyer. Természetesen nem csinálunk ebből nyílt kérdést, mint ahogy azt Kína tette Stilwell tábornokkal kapcsolatban. Ha sikerül csendben leváltatnunk, akkor minden jobban fog menni. Ha nem, akkor még mindig nyílt kérelmet intézhetünk, amit azonban megpróbálunk elkerülni.

Nagyon bölcs volt Önnek és washingtoni barátainknak az a tanácsa, mely szerint jelenleg őrizkedjünk attól, hogy kísérletet tegyünk háborús fegyverek vagy repülőgépek vásárlására. Rendkívül dühös lettem, amikor azt mondták, hogy több fegyverünk van, mint amennyi kellene, és nincs szükségünk repülőgépekre vagy hadihajókra, hiszen az Egyesült Államok repülőgépei itt lehetnek 4—5 óra alatt. Azt válaszoltam, hogy mi majd megfelelően felfegyverezzük magunkat saját megvédésünkre az Egyesült Államok segítségével vagy anélkül. Mindenfelé érdeklődtünk és van ajánlatunk mindenfajta fegyverre, de egyelőre eltettük ezeket. Megfelelő embereket nevezünk ki, akik felügyelnek védelmi programunk egész területére és összeállítják a teljes listáját azoknak a dolgoknak, amelyekre szükségünk van, és amelyet eljuttatunk Önöknek, amint csak tehetjük.

KÖLCSÖNFIZETÉS

Postára adtuk Önöknek a Muccio nagykövettel folytatott beszélgetésem jegyzőkönyvét. Kérem, nézzék át gondosan azt a részt, amely a 25 millió dolláros kölcsönnel kapcsolatban az Egyesült Államok felesleges hadianyagaiért való fizetéssel foglalkozik, minthogy mindketten jól tudják, hogy a kölcsön aláírásával kapcsolatos körülmények erősen kérdésesek. Bár az egyezményt aláírta a Demokratikus Képviseleti Tanács és belefoglalták a pénzügyi elszámolási egyezménybe is, egyikünk sem gondolt valaha is arra, hogy majd felszólítanak bennünket a fizetésre. Erre vonatkozóan egészen őszintén kellett beszélnem Muccio nagykövettel. Ők azt mondták nekem, hogy mi tartozunk aláírni, erre én azt feleltem, hogy mi inkább

segélyalapunkból fizetnénk s ezzel lezárnánk az ügyet. Ők úgy rendelkezhetnek a pénzzel, ahogy akarnak. A pénzt állítólag az amerikaiak oktatási munkájára fordítanák. A Fulbright-törvény elöírásai olyanok, hogy ebben a kérdésben nincs sok beleszólásunk. Mi a pénzt Koreában költjük el oktatási célokra és megfizetjük az amerikai professzorok ideutazási költségeit és itteni elöadásait, valamint a többi hasonló kiadásokat. Azt mondták, hogy a bizottság négy amerikaiból és négy koreaiból áll és az itteni amerikai nagykövet az elnöke. Ez még nem minden.

Arra kértek bennünket, hogy adjuk el a Banto-szállót egy sor más fontos szöuli épülettel együtt. A helyzet a következö: nem szeretnénk, ha azt mondanák, hogy a koreai kormány javainkból bármit is eladott bármelyik idegen kormánynak. Így inkább ajándékba adnánk ezeket az épületeket azzal a megegyezéssel, hogy elöbb vagy utóbb, amikor nem lesz ezekre szükségük, lehetövé teszik a koreai kormány számára, hogy visszavásárolja az épületeket az akkori piaci áron. Megcsináltuk az „ajándék" szót tartalmazó okmányokat. Az irat gyönyörü volt és ünnepélyesen átnyujtottuk amerikai és koreai tisztviselök jelenlétében. Most közölték velem, hogy Washington nem hajlandó az épületeket ajándékként elfogadni, hanem megvásárolja öket s ennek fejében többmillió dollárt akar levonni a 25 millió dolláros kölcsönböl. Nem tudom, megkérjem-e Önöket, hogy vessék fel a kérdést a külügyminisztérium elött és szerezzék meg végleges válaszukat, vagy hagyjuk úgy a dolgokat, ahogy vannak. Engem arra kértek, hogy írjam alá a Fulbright-javaslatot és minthogy nem akarom kimutatni dühömet, hajlok afelé, hogy aláírjam, bármit tartalmazzon is.

A CSINHE-ÖBÖLRŐL

Egy másik látogatást is tettünk a csendesóceáni amerikai flotta egyik egységénél, amely Binford ellentengernagy parancsnoksága alatt áll. Rövid beszélgetést folytattunk vele. Annyira megértette az öböl és általában helyzetünk jelentöségét, hogy azt javasolta: intézzünk egy olyan ajánlatot tartalmazó levelet az Egyesült Államok csendesóceáni flottájának parancsnokához, amely szerint azt a kiváltságot biztosítjuk, hogy vala-

mennyi nyitott kikötőnket ideiglenes mozgó bázisként használhatják. Ez azt jelenti, hogy bármikor meglátogathatják kikötőinket, megállhatnak ott, vagy meghívásunkra ott tartózkodhatnak. Azt hiszem, ez előnyös lenne mindkét országra nézve a Csendes-óceán békéjének és biztonságának megvédése szempontjából. Hamarosan elküldünk egy ilyen értelmű levelet.

Minthogy a koreai kormány semilyen magasrangú tengerész- vagy repülőtisztet nem fogadhat szolgálatába — ez ugyanis az Egyesült Államok törvényeibe ütközik — más módot kell találnunk arra, hogy ügyes, tapasztalt amerikai tisztek szolgálatait biztosíthassuk magunknak. Nem tudom, vajjon Truman elnökhöz vagy a külügyminisztérium szerveihez forduljunk ezzel a kéréssel. Ha úgy gondolják, kérem, feltűnés nélkül keressék fel Yarnel admirálist és adják át számára és Yarnelné számára — feleségem nevében is — legszívélyesebb üdvözletemet. Ők jó barátaink. Közöljék vele, hogy szeretnénk, ha vendégül láthatnánk őt a közeljövőben, feltéve, hogy elfogadja ajánlatunkat. Ha meghívásunkra eljön, akkor megkérhetnénk, hogy maradjon itt. Ő biztosan tudna valamit javasolni. Ezt azonban a legnagyobb titokban kell megtenni. Természetesen nem akarjuk, hogy úgy tűnjék fel, mintha az Egyesült Államoknak, vagy bármelyik más külföldi hatalomnak tengeri vagy légi bázist engednénk át, mert ez mindenütt rossz benyomást keltene. Biztos vagyok benne, hogy Önök ezt a szempontot megértik.

Noble cikke valószínűleg a külügyminisztérium illetékes személyeinek elképzelését tükrözi vissza. Ezek japánbarát nézetek. Mi erősen ellenezzük, hogy Mandzsúria a japánok birtokában legyen. Ha Japán kezébe kerülne, akkor lehetővé válna számára, hogy elfoglalja a Mukdentől északra eső részt egészen Harbinig és Vlagyivosztokig. A Mukdentől Dél-Koreáig terjedő területet azonban nem engedjük egyetlen más nemzetnek sem elfoglalni, még ideiglenesen sem. Körömszakadtáig harcolni fogunk. Ezt a gondolatot fokozatosan ismertetni kell, bár ezidőszerint az emberek rosszul értelmezhetik indítóokainkat, ami árthat nekünk. Tudathatjuk a világgal is álláspontunkat: mi erősen ellenezzük, hogy Japán megszállja Mandzsúriát vagy bármelyik más területet és különösen a Koreával határos részt. Japán sohasem foglalhatja el Mandzsúriának ezt a részét anélkül, hogy ellenzésünkkel ne találkozna.

Noble a *Saturday Evening Post*-ban megjelent cikkében Japánnak a csendesóceáni szövetségbe való felvételét javasolja azzal a kikötéssel, hogy minden ország köteles megvédeni Japánt. Ha elolvassák külön a 82. oldalt, látni fogják, hogy ennek a cikknek fö célkitüzése Japán felfegyverzése és ezt eléggé megcukrozza ahhoz, hogy az amerikai nép bevehesse.

3

LI SZIN MAN 1949 SZEPTEMBER 30-ÁN KELT LEVELE DR. ROBERT T. OLIVER AMERIKAI PROFESSZORHOZ*

Dr. Robert T. Olivernek *1949 szeptember 30.*
Li Szin Man elnöktől.

Megkaptam leveleit. Köszönet értük.

Nem akarom elfogadni Krock urat, mint kijárót, vagy bármi hasonlót. Kérem, lépjen érintkezésbe K.** úrral és Mead úrral, a legkisebb feltűnést is kerülve és tudjon meg mindent, ami szükséges. Ha úgy gondolja, hogy K.*** úr alkalmazása nem ajánlatos azért, amit W.**** úr mondott Önnek, akkor elejthetjük az ügyet. Legutolsó levelemben kértem Önt, hogy szerezzen részletesebb információt K.°-ról az Országos Sajtó Szövetségnél. Mi nem fogadhatunk szolgálatunkba olyanokat, akiknek nincs jó üzleti hírnevük. Kérem, legyen nagyon óvatos ebben az ügyben.

Némi kritika érte működésünket. De én megírtam nekik, hogy Ön jól végzi a feladatát, úgy hogy ne bosszankodjék ezen, hanem legyen jó viszonyban mindenkivel és legjobb képességei szerint folytassa tovább a munkát. Minél többet foglalkozom munkájával, annál inkább arra a meggyőződésre jutok, hogy Ön hasznosabb lehetne itt Koreában. Szükségem van valakire, aki segítene fontos munkámban és komolyan gondolok arra, hogy megkérem Önt: jöjjön ide egyetemi megbizatása befejeztével. Senkivel se beszéljen erről, de gondolkozzék rajta és amint kötelezettségei engedik, szeretném, ha

---

* Ezt az okmányt a Li Szin Man-kormány elnöki hivatalának irattárában találták.
**—°Mint az eredetiben.

idejönne és nekem dolgozna, még hozzá az én hivatalomban. Milyen sokszor kívánom, hogy bár már itt volna Ön.

Szeretném, ha lenne idöm arra, hogy idöröl-idöre leírjam az itteni és az egymást követö amerikai eseményekre vonatkozó gondolataimat. Ezideig ez lehetetlen volt. Mégis meg fogom próbálni. Egy dolgot röviden közölni akarok most Önnel helyzetünket illetöen.

Biztosan tudom, hogy most van a döntö pszichológiai pillanat, amikor meg kell tennünk az agresszív lépést és csatlakoznunk kell Északon a kommunista hadseregben lévö lojális csapatokhoz, hogy megtisztíthassuk a kommunistáktól Phenjant. Kim Ir Szen embereit a hegyvidékre szorítjuk és ott fokozatosan kiéheztetjük öket. Azután védelmi vonalunkat meg kell erösítenünk a Tumen és Jalu folyó mentén. Száz százalékig jobb helyzetben leszünk. A folyó és a Pekdu hegység által képezett természetes határt csaknem áthatolhatatlanná lehet tenni megfelelö számú repülögéppel és a két folyó torkolatában horgonyzó két vagy három gyorsjáratú hadihajóval, valamint az egész partot, beleértve a Csöjcszsudo szigetet is, védelmezö vadászrepülökkel. Ezt a régi koreaiak ismételten megtették az utolsó kétezer évben, amikor hazájukat Tang császár, Szu császár, a mongolok és a japánok nagy invázióitól védték. Úgy vélem, készek vagyunk arra, hogy megismételjük hazánknak az idegen inváziótól való sikeres megvédését. Az egész kínai, japán és koreai kommunista hadsereg, amely Mandzsúriában és Szibériában állomásozik, azt tehet, amit akar, mi azonban képesek leszünk arra, hogy leküzdjük öket. Ki akarjuk vívni a gyözelmet, tekintet nélkül arra, hogy kívül álló nemzetek mit tehetnek ellenünk. Népünk ezt követeli. Északon lakó honfitársaink már most szeretnének akcióba lépni, de mi minden lehetöt megteszünk, hogy lecsillapítsuk öket, bár ez rendkívül nehéz feladat. Úgy gondolom, a Szovjetunió nem lesz olyan vakmerö, hogy jelenleg inváziót kezdjen. Szeretném, ha Ön nagyon tisztán és meggyözöen magyarázná meg a helyzetet és megmutatna egy másolatot Csang és Cso nagyköveteknek. Mindannyian csendben dolgozzunk együtt: Ön, két követünk és egyéb barátaink Washingtonban és New Yorkban, mi pedig itt Szöulban és Tokióban. Célunk egy: megszerezni beleegyezésüket ahhoz, hogy kitisztogassuk és rendbehozzuk házunktáját. Idézze azt a régi mondást, amelyet

Churchill használt egykor: „Adjátok meg nekünk az eszközöket és mi elvégezzük a munkát.“ Győzze meg az amerikai államférfiakat és a közvéleményt, s nyerje el beleegyezésüket ahhoz, hogy nekifogjunk és véghezvigyük terveinket; adják meg nekünk mindazt az anyagi támogatást, amire szükségünk van. Minél tovább habozunk, annál nehezebb lesz a feladat megoldása. A Szovjetunió hidegháborúja mindenképpen győztes háború. Ők pénzt, fegyvert és propagandaanyagot adnak a kommunista agitátoroknak, ezzel uszítanak a belső harcra.

De a nacionalisták sehol sem találnak támogatásra. Minden eszközt fel kell használniok önmaguk megvédésére. Nagyjából így áll a helyzet mindenütt. A nacionalisták nem képesek állni a sarat. Előbb-utóbb a harc feladására kényszerülnek, amint ez Kínában és mindenütt másutt megtörtént. Amit most az amerikaiak az úgynevezett hidegháborúban csinálnak, az vesztett csata, és ha ebben a vesztett csatában továbbra is csupán a támadások elhárítására szorítkozunk, akkor nincs húsból és vérből való ember, aki ezt sokáig bírná. Ha arra várunk, hogy a koreaiak felkeljenek és egyszersmindenkorra kiűzzék a kommunistákat, akkor elérkezett a legkedvezőbb pszichológiai pillanat. Most készek erre. Biztos vagyok abban, hogy ezt a kérdést észszerűen rövid idő alatt elintézhetjük, csupán az engedélyt kell megkapnunk.

Kérem, öntse az elmondottakat egy nagyon meggyőző nyilatkozat formájába, tapintatosan környékezzen meg itt-ott néhány befolyásos személyt és szerezze meg nekünk támogatásukat. Ha mondanivalóimat eljuttathatná Truman elnök füléhez, akkor azt hiszem, meglenne a kívánt hatás.

4

CSO BIONG OK MEGHATALMAZOTT NAGYKÖVET, A KOREAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKÉNEK SZEMÉLYES KÉPVISELŐJE ÉS AZ EGYESÜLT NEMZETEKHEZ DELEGÁLT ÁLLANDÓ MEGFIGYELŐ JELENTÉSE LI SZIN MANHOZ 1949 OKTÓBER 12-ÉN*

TELEFON: LONGACRE 3—4420

SÜRGÖNYCÍM: KORUNMISON

A KOREAI KÖZTÁRSASÁG ÁLLANDÓ MEGFIGYELŐJE
AZ EGYESÜLT NEMZETEKNÉL
EMPIRE STATE BUILDING
6010. SZOBA
FIFTH AVENUE 350. NEW YORK 1. N. Y.

*Rd***

1949 október 12.

Kedves Elnök Úr!

Van szerencsém rövid jelentést tenni a következő kérdésekről:

AZ EGYESÜLT NEMZETEK KÖZGYŰLÉSE

Lake Success-ben most szenvedélyes viták folynak olyan fontos problémákról, mint a görög kérdés, az olasz gyarmatok, az emberi szabadságjogok és a vallási szabadság, a kínai kérdés és az atomenergia ellenőrzése.

Ami a mi problémánkat illeti, ez valószínűleg a jövő hét második felében kerül a közgyűlés elé, még akkor is, ha sor kerül a szovjet blokk által alkalmazott szokásos halogató taktikára. A Koreát érintő határozatot, amelyet a különleges politikai bizottságban elfogadtak, biztosan óriási többséggel fogadják majd el a közgyűlésen is.

---

* Ezt az okmányt a Li Szin Man-kormány elnöki hivatalának irattárában találták.

** Li Szin Man személyes ceruzafeljegyzése, valószínűleg „read" (elolvasva) rövidítése.

JOHNSTONRÓL

Kérésének megfelelően megbeszéltem Dick Johnston ügyét Adler tábornokkal, a *New York Times*-tól. Ő biztosított arról, hogy nem eszközöl azonnali változtatást Johnston helyzetében, amit megerősített hozzám írott levelében is.

Sultzberger úrral ma találkozom, hogy személyesen adjam át neki az Ön levelét.

LEVÉL OLIVERHEZ

Nagy figyelemmel és érdeklődéssel olvastam levelét, amelyet dr. Oliverhez intézett az egyesülés, helyesebben az északi kormány elintézése tárgyában. E levélben kifejtett javaslata a jelenlegi körülmények között az egyetlen logikus és végső lehetőség az áhított egyesülés megvalósítására. Valamennyi fennálló tényező megvizsgálása után azonban arra a következtetésre jutottam, hogy nem érkezett el még az ideje egy ilyen tervezet valóraváltásának. Először is komolyan kételkedem felkészültségünkben, másodszor a nemzetközi közvélemény nem fog támogatni egy ilyen akciót. Emlékeztetnem kell arra, hogy baráti hatalmak a görög kormányt is lebeszélték arról, hogy katonai lépéseket tegyen Albánia ellen.

A jelenlegi körülmények között nem látom, hogy Oliver mit tehetne e komoly problémával kapcsolatban. Meggyőződésem szerint nem hozhat nyilvánosságra egy olyan javaslatot, mely kormányunk lerögzített politikáját tartalmazza. Azt sem hiszem, hogy okos dolog lenne részéről nyilvánosságra hozni ilyen titkos jellegű anyagokat. Megbeszéltem a kérdést Csang nagykövettel és dr. Oliverrel. Egyhangúlag azon a véleményen vagyunk, hogy ezt a javaslatot úgy kell tekintenünk, mint kormányunk alapvető tervét, melynek kivitelezésére akkor kerülhet sor, ha készen állunk és az idő is alkalmas.

Kedves Elnök Úr, bocsásson meg nekem, amiért ilyen őszinte nézetekkel állok elő, de szeretném Önt biztosítani arról, hogy úgy éreztem, kötelességem az őszinteség, ha jól akarom Önt szolgálni.

CSENDESÓCEÁNI SZÖVETSÉG

Csang nagykövet és én alaposan megvitattuk ezt a kérdést. A legutóbbi jelentésemben vázolt jelenlegi helyzetet tekintve,

nem látjuk, hogyan lehetne valóra váltani az Ön által kigondolt tervezetet. A Csendesóceáni Szövetség ügyét Quirino teljesen Romulóra bízta és ez utóbbi programja némileg különbözik attól, amit Ön, Csang Kai-sek generalisszimusz és Quirino elnök elképzeltek. Már olyan fontos országokat sorakoztatott fel, mint India, Ausztrália, Thaiföld, Burma, Pakisztán stb. Romulo tervét az Egyesült Államok támogatja. Mindaddig, amíg a kínai nacionalista kormány nem tudja visszaszerezni tekintélyét, addig nincs remény a Csendesóceáni Szövetségre vonatkozó eredeti tervek megvalósítására.

A KÍNAI HELYZET

Reméltük, hogy a kínai kormány megvédi Kantont, de sajnos feladták ezt a menedéket és a kínai központi kormány Csungkingba költözött.

A kínai helyzet romlása valóban világméretű tragédia, amely minket különösen érint. Nagyon sok szó esik itt a sajtóban arról, hogy a kommunista rezsim elismerésére lehetőség van olyan országok, mint pl. Anglia, India és a Brit Nemzetközösség más országai részéről. Ha a világhelyzet így alakulna, akkor a kommunizmus ellen harcoló demokráciák egész táborában zavar és elbátortalanodás állna be. Ha ilyen abszurd nemzetközi politika kerül uralomra, akkor az Egyesült Nemzetek koreai bizottsága is csupán zavaró tényezőt jelent majd kormányunk számára. Remélem, ez nem fog bekövetkezni. Bízom abban, hogy az amerikai nép felismeri az előtte álló valódi helyzetet.

A hűség és megbecsülés érzésével

őszinte híve

*Cso Biong Ok**

meghatalmazott nagykövet, a Koreai Köztársaság elnökének személyes képviselője és az Egyesült Nemzetekhez delegált állandó megfigyelő

POC: Fp

Őexcellenciája
dr. Li Szi Man,
a Koreai Köztársaság elnöke,
Szöul, Korea.

---

* Cso Biong Ok személyes aláírása.

5

CSO BIONG OK MEGHATALMAZOTT NAGYKÖVET, A KOREAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKÉNEK SZEMÉLYES KÉPVISELŐJE ÉS AZ EGYESÜLT NEMZETEKHEZ DELEGÁLT ÁLLANDÓ MEGFIGYELŐ JELENTÉSE LI SZIN MANHOZ, 1949 NOVEMBER 3-ÁN*

A KOREAI KÖZTÁRSASÁG ÁLLLANDÓ MEGFIGYELŐJE
AZ EGYESÜLT NEMZETEKNÉL
EMPIRE STATE BUILDING
6010. SZOBA
FIFTH AVENUE 350. NEW YORK 1. N. Y.

1949 november 3.

Kedves Elnök Úr!

Tisztelettel megküldöm e rövid jelentést a következő témákra vonatkozóan:

A KOREAI KÉRDÉS ÉS A KÖZGYŰLÉS

Tekintettel arra, hogy egyrészt távirati jelentéseket küldtem a viták különböző szakaszairól, másrészt Önnek részletes jelentést kellett kapnia Harold Noble-tól és hogy az Egyesült Nemzeteknek a koreai vitára vonatkozó különböző hivatalos okmányait megküldtük a külügyminiszternek, most nem bocsátkozom a viták részleteibe. Csak azt akarom kiemelni, hogy a négyhatalmi határozattervezetet a közgyűlés döntő többséggel elfogadta, azaz 48 szavazattal 6 ellen, a szovjet blokk tiltakozása ellenére. Örvendetes dolog, hogy az azóta bekövetkezett tragikus kínai fejlemények ellenére azoknak a

---

* Ezt az okmányt a Li Szin Man-kormány elnöki hivatalának irattárában találták.

baráti nemzeteknek, amelyek múlt évben Párizsban támogatták Korea ügyét, még szilárd és erős a rokonszenve Korea iránt.

A HATÁROZAT ÚJ JELLEGZETESSÉGEI

Az 1948 december 12-i határozat és a jelenlegi négyhatalmi határozattervezet közti jellegzetes különbség az, hogy a jelenlegi határozat nyomatékosan hangsúlyozza a Koreában jelenleg és a jövőben fennálló biztonsági helyzet megfigyelésének sürgősségét. Ez az oka annak, hogy az Egyesült Nemzetek Koreai Bizottságához katonai szakembereket is küldtek. Korea egyesítésének végső feladata mellett a bizottság főfunkciója ez évben a biztonsági helyzet felett való őrködés. A második különbség az, hogy a bizottság működésének időtartama meghatározatlan; addig folytatja munkáját, amíg az egyesülés problémája meg nincs oldva.

A BIZOTTSÁG ÖSSZEÁLLÍTÁSA

Örömmel jelenthetem, hogy delegációnk, az Egyesült Államok delegációja és a külügyminisztérium határozott fellépésének eredményeként a közgyűlés elnöke és a titkárság főtitkára megfelelő figyelmet kezdenek szentelni a bizottság megerősítésének. Szíriát elejtették és Törökországot nevezték ki az előbbi bajkeverő tagállam helyett. Lie főtitkár továbbá biztosított engem, hogy megkérte az Egyesült Nemzetek Koreai Bizottságában részvevő egyes tagállamokat, hogy képviselőik kiválasztásánál szilárd meggyőződésű, nagy tapasztalatú és magasrangú személyeket válasszanak ki, tekintettel arra, hogy az állandó elnökség intézményét vezetik be, ami biztosítani fogja a bizottság szilárd és stabilizált működését.

A TITKÁRSÁG MEGSZERVEZÉSE

Amint már táviratilag jelentettem Önnek, Bertil Renborg urat nevezték ki új főtitkárnak dr. Wertheimer helyébe. Trygve Lie főtitkár és helyettese, Cordier úr (amerikai) biztosítottak engem arról, hogy Renborg úr szilárd meggyőződésű

és vezetésre termett ember. Svéd állampolgár és a svéd kormány külügyi szolgálatában tízévi tapasztalatra tett szert. Továbbá biztosítottak arról, hogy az öt kifogásolható személyt, nevezetesen Shahbazt, Katzot és három másikat leváltják és egészen új és megbízható titkárságot hoznak létre.

A BIZOTTSÁG ELLÁTÁSA

Mind a főtitkár, mind Cordier úr arra kértek, hogy tolmácsoljam kormányunk felé azt a kívánságukat, hogy javítsa meg az ottartózkodásuk körülményeit, különösen a szállodában való elhelyezést, amint ezt már Önnel táviratilag közöltem. Erre a pontra már felhívta a figyelmemet dr. Liu és Noble, még mielőtt az Egyesült Nemzetek hatóságaival beszéltem volna erről a kérdésről. Mindannyian azt javasolták, hogy kormányunk biztosítsa a bizottság és a főtitkárság tagjai részére leszállított áron a Csoszun hotelt s ezáltal tegye lehetővé, hogy az Egyesült Nemzetektől kapott napidíjukból kényelmesen élhessenek. A magam részéről egyetértek ezzel az elgondolással. Most határozott javaslatot teszek a külügyminisztériumnak, hogy a szállodában való elhelyezést ilymódon oldja meg.

AZ ÜGYREND MINKET ÉRINTŐ TÖBBI KÉRDÉSE

A közgyűlés különböző fontos problémák megtárgyalásával foglalkozik, de delegációnkat elsősorban a kínai kérdés érdekli és az, hogy tagfelvételünk ügye holtpontra jutott. Amint már jelentettem Önnek, az ausztráliai delegáció a különleges Politikai Bizottsághoz kilenc külön határozati javaslatot terjesztett be, amelyekben azt kérte, hogy a Biztonsági Tanács tegye újra megfontolás tárgyává Ausztria, Ceylon, Finnország, Írország, Olaszország, Transzjordánia, a Koreai Köztársaság és Nepál tagfelvételi kérelmét. Jelenleg heves vita folyik az ausztráliai javaslatok felett. A szovjet tiltakozás ellenére ezeket a határozatokat el fogják fogadni a különleges Politikai Bizottságban és a közgyűlésben is.

Delegációnkat különösen érdekli a kínai probléma, minthogy a közgyűlésnek a kínai kérdésben kifejtett véleménye fontos következményekkel fog járni a kínai nacionalista kor-

mány helyzetére vonatkozóan és nagy befolyást gyakorol majd bizonyos országokra, mint például Anglia, India, Ausztrália stb., amelyekről azt állítják, hogy hajlandók valamilyen formában elismerni a kínai vörös rendszert. Remélem, hogy a kínai delegáció kedvező döntést fog kieszközölni az Egyesült Nemzetek közgyűlésétől javaslataira vonatkozóan. Nekünk mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy leszereljük egyes fontos országoknak a kínai kommunista kormány elismerésére vonatkozó növekvő hajlandóságát. Ha ugyanis ez az elismerés bekövetkezne, ez csak zavart és szakadást hozhatna a kommunizmus ellen harcoló demokratikus országok soraiba és ugyanakkor a mi országunkat közvetlenül is érintené, minthogy a vörös Kína résztvenne a Koreai Bizottságban azokkal az országokkal együtt, amelyek elismerték.

JOHNSTON, A NEW YORK TIMES MUNKATÁRSA

A Johnston-üggyel kapcsolatban már előzőleg jelentettem, hogy személyes megbeszélést folytattam Adler tábornokkal, aki megígérte, hogy megfontolás tárgyává teszi Johnston koreai tartózkodását. Az Öntől kapott további utasításoknak megfelelően továbbítottam az Ön üzenetét és megbeszéléseket folytattam Sultzberger úrral, a *New York Times*-től. Adler véleményétől eltérően ő határozottan azt mondta, hogy Johnstonnak megengedték a visszatérést az Egyesült Államokba, tekintettel arra, hogy több mint három év óta távol van és már együtt kíván lenni New Yorkban élő családjával. Biztosított azonban arról, hogy a lehető legjobb embert fogja Koreába küldeni. Azt mondta, hogy egy bizonyos Sullivan úr, aki Sanghaiban tartózkodott, megy esetleg Koreába. Sultzberger úrnak Önhöz intézett levelét ezúton mellékelem.

A HADÜGYMINISZTER NYILATKOZATA ÉS A NYILATKOZAT HATÁSA

Sin hadügyminiszter nyilatkozata, amelyet Tokióban tettek közzé és az itteni napilapokban jelent meg, súlyos félreértés forrásául szolgált mind Washingtonban, mind Lake Successben. Nekem magamnak az a véleményem, hogy a *New York*

Herald Tribune november 1-i számában megjelent nyilatkozat nem időszerű és lényegileg indiszkrét. Az Ön informálására e példány egyik másolatát csatoltan megküldöm. Dr. Oliverhez intézett levelével kapcsolatban, amely ugyanezzel a problémával foglalkozik, Önnel szemben lojálisan kifejtettem a magam őszinte véleményét. Szilárd meggyőződésem, hogy Korea egyesítését csak kormányunk szuverén hatalmának gyakorlása révén érhetjük el. Semmiféle kompromisszum-politika vagy tárgyalgatás nem jöhet számításba. Mindezt csak még jobban alátámasztja régebbi keserű tapasztalatunk, amelyet a Szovjetuniónak a világuralom megszerzése céljából mindenkor használt szokásos taktikájával kapcsolatban szereztünk. A hidegháború nem folyhat így tovább a végtelenségig. Mindezeket a világproblémákat nem lehet megoldani egy harmadik világháború nélkül. Az egyesítés megvalósítására vonatkozó tervünket a világpolitikai helyzet egészében bekövetkezett fejleményekkel összhangban kell kidolgoznunk. Ugyanakkor a kormányunk előtt álló legdöntöbb feladat: nemzetünket felkészültté tenni a katonai hatalom és a gazdasági szilárdság vonalán. Ezek azok a nézetek, amelyeket bátorkodtam a legnagyobb őszinteséggel kifejteni, és amelyeknek alapos megfontolását kérem. Biztosra veszem, hogy dr. Csang a maga részéről szintén küld jelentést. Ugyanezt teszem én is és jelentésemet azokra a megbeszéléseimre alapozom, amelyeket Lake Success-ben néhány fontos küldöttel folytattam.

KIM ÚR ÉS MOH KISASSZONY

Kim úr nagyon nagy segítségemre volt azóta, amióta hivatalomhoz kinevezték. Kedves személyisége, jó angol tudása és a sajtókörökben meglévő jó kapcsolatai mind hozzájárultak ehhez. Igazán hálás vagyok Önnek, hogy további időszakra kinevezte öt. Ami Moh kisasszonyt illeti, megváltoztattam visszatérésével kapcsolatos eredeti javaslatomat. Ezt a változást az a körülmény teszi szükségessé, hogy Kim úr legalább két vagy három hétig távol lesz a délamerikai országokba teendő utazása miatt, valamint az, hogy maga Moh kisasszony szeretne itt maradni addig, amíg a kínai kérdést el nem napolják az Egyesült Nemzeteknél. Remélem megengedi, hogy legalább november hónapban itt maradjon.

PÉNZÜGYI KÉRÉSEIM

Ez országba való kinevezésem óta úgy próbáltam személyes és hivatali ügyeimet intézni, hogy a költségvetés keretein belül maradjak. Ennek ellenére pénzügyi helyzetem nem a legjobb. Legalább további 1000 dollár engedélyezésére van szükségem, hogy rendbehozzam pénzügyi helyzetemet. Három külön utat tettem, Kanadába, Indianába (Yarnel) és Virginiába, valamint Dél-Karolinába (Halsey). Ez utazásokkal kapcsolatban 650 dollárt költöttem: Kanada (300 dollár), Indiana (250 dollár), Virginia és Dél-Karolina (100 dollár). McIntyre kisasszony itteni házbérünket júliustól kezdve küldte el, de amint Ön tudja, az Empire State Buildingben lévö hivatali helyiségeket június hónap óta kötöttük le, tehát további 280 dollár összegü pénzküldeményre van szükségem, hogy erre az idöszakra kifizethessem a bért. Így e kiadásokkal kapcsolatban újabb 1000 dolláros pénzküldeményt kérnék.

Továbbá azt kérem, hogy feleségem 1000 dollár összegü valutát vásárolhasson. Ez az összeg személyes szükségleteimre kell, könyvvásárlásra, személyes dolgokra és további fogorvosi kezelésre. Különösen idegennyelvü régi és új könyveket kell vásárolnom. A japán megszállás idején, mialatt börtönben voltam, és a kiszabadulásomat követö felfordulásban könyvtáram megsemmisült. Némi téli ruhára is szükségem van. Remélem, kedvezöen fogja elbírálni ezeket a kéréseket.

A hüség és tisztelet érzésével

öszinte híve

*Cso Biong Ok**

meghatalmazott és rendkívüli nagykövet, a Koreai Köztársaság elnökének személyes képviselője és az Egyesült Nemzetekhez delegált állandó megfigyelő

POC: Fp

Mellékletek.

---

* Cso Biong Ok személyes aláírása.

6

CSANG MJUN, DÉL-KOREA WASHINGTONI NAGYKÖVETÉNEK 1950 JANUÁR 11-I LEVELE LI SZIN MANHOZ*

*Bizalmas***

KOREAI NAGYKÖVETSÉG,
WASHINGTON DC.

1950 január 11.

Excellenciás Uram!

Ez a levél épp időben készül el ahhoz, hogy a futárposta kivihesse a repülőtérre. Így módomban áll Önnek néhány biztató hírt küldeni. Bizalmas értesüléseim az amerikai hadügyminisztérium igen magasrangú beosztottjától, tehát megbízható forrásból származnak. Azt az információt kaptam, hogy a külügyminisztérium és a hadügyminisztérium az Egyesült Államok keleti politikájában egy szilárd álláspont kialakítását tervezik. Ebben az antikommunista tervben Korea fontos szerepet fog játszani. Katonai szempontból tehát minden reményem megvan arra, hogy ennek eredményeképpen sokkal több segítséget kapunk.

A külügyminisztérium bizalmas forrásából úgy értesültem, hogy Truman elnök hamarosan megadja az engedélyt a koreai hajók és repülőgépek felfegyverzésére. Így bízom abban, hogy Pearl Harborban nem lesz késedelem az ágyúk felszerelésénél, minthogy az elnök rendelete eltávolítja az alapvető és fontos akadályt.

Találkoztam a török megbízottal, akit határozott és rokon-

---

* Ezt az okmányt a Li Szin Man-kormány elnöki hivatalának irattárában találták.

** Az eredetiben kézzel van írva és tintával aláhúzva.

szenves személynek találtam. Biztosra veszem, hogy megfelelő bizottsági tag lesz.

A hűség és megbecsülés érzésével
tisztelő híve
*John M. Csang**

Őexcellenciája
dr. Li Szin Man,
a Koreai Köztársaság elnöke

---

* Csang Mjun sajátkezű aláírása.

7

JUN PEONG GU, LI SZIN MAN KÜLÜGYI TANÁCSADÓJÁNAK LEVELE LI SZIN MANHOZ, 1948 DECEMBER 3-ÁN*

3568 1/2 S. VAN NESS AVENUE, LOS ANGELES, 7. CALIF.

Li Szin Man elnök, *1948 december 3.*
Koreai Köztársaság,
Elnöki hivatal,
Kjung Mu Daj, Szöul, Korea.

Kedves Elnököm!

Ma reggel kaptam meg táviratát és köszönöm, hogy időt adott számomra sebesülésem begyógyítására és jövetelem elhalasztására jövő tavaszig, amikor majd visszatérek, hogy szolgáljam Önt és hazámat.

A nemzetközi ügyekkel, továbbá a Koreát és Kínát fenyegető kommunista veszély leküzdésével kapcsolatban bátorkodom megismételni azt, amit már előzőleg írtam Önnek és ez a következő: A kocka el van vetve és Kelet-Ázsia, mint akármelyik másik közvetlenül fenyegetett hely a világon, vagy ellenállás nélkül térdet hajt a kommunista hódítás előtt, vagy harcra kell készülnie fennmaradásáért. Minden igazszívű hazafi Amerikában, Koreában, Japánban és Kínában önként felajánlja erejét és életét ez utóbbi lehetőség érdekében. De ahhoz, hogy az elkövetkező küzdelmet győzelmesen fejezzük be, az olyan védelmi erőket, mint Amerika, Japán, Kína és Korea hadseregei, össze kell hangolni és egy legfelsőbb parancsnok vezetése alá kell helyezni hármas céllal, nevezetesen:

* Ezt az okmányt a Li Szin Man-kormány elnöki hivatalának irattárában találták.

a japánok északkeleti irányban nyomulnak előre és elérik Vlagyivosztokot; a koreai és az amerikai erők északi területeink felszabadítása után keresztülvonulnak a Liaotung félszigeten, fel Harbinig: az újjáélesztett kínai nacionalista hadsereg visszaszerzi Kína elvesztett területeit, beleértve a Santung tartományt. E győzedelmes befejezés után a koreai és amerikai seregek együtt megszállják Mandzsúriát. A felszabadítás költségeit teljes mértékben fedezik Kelet-Ázsia e részének természeti kincsei, amelyeket Mandzsúria, Korea és Amerika egyesített munkájával és tőkéjével aknáznak ki addig, amíg ezen a területen megszilárdul a béke és a demokrácia.

A Távolkelet legközelebbi felosztásánál Japánt azzal kell kielégíteni, hogy döntő befolyáshoz juttatjuk Vlagyivosztok, valamint Szibéria egy része felett, de soha többé Korea és Mandzsúria felett, annál az egyszerű oknál fogva, hogy ha Japánnak megengednék, hogy újra imperialisztikus nemzetté váljék, akkor bosszúálló szelleme újra tűzre gerjedne és meggyujtaná minden japán szívét és lelkét, bármennyire is igyekeznének őket átitatni amerikai jóindulattal és demokráciával. És készülne arra, hogy kárpótolja magát azért a megalázó megadásért, amely egy amerikai hadihajón játszódott le. És másodszor: talán Oroszországot próbálná szövetségesként megszerezni és kísérletet tenne ismét a világ meghódítására. Egyetlen módja van annak, hogy megakadályozzák e potenciális veszély valóraválását s ez az, hogy Koreát és Kínát olyan erőssé tegyék, mint amilyen Japán, és így mindannyian kölcsönösen egymás fékjéül és ellensúlyozójául szolgálhatnak. Oroszország támadása esetén pedig ez a három, Amerika együttműködésével egyesült védelmezőként léphet fel.

Nem kétséges, hogy Önnek jobb terve van annál, amit én itt Ázsia jövő sorsára vonatkozóan kifejtettem. De én ezeket a szempontokat azért ismételtem meg, hogy én és ne Ön, aki a 30 millió koreai legfőbb vezetője, váljak az ellenség támadásának, gúnyjának céltáblájává abban az esetben, ha terveink esetleg kiszivárognak, vagy az ellenségnek sikerül megszerezni azokat.

Hűséges híve

*Jun Peong Gu**

* Jun Peong Gu sajátkezű aláírása.

8

JUN PEONG GU, LI SZIN MAN KÜLÜGYI TANÁCSADÓJÁNAK 1949 ÁPRILIS 18-I LEVELE LI SZIN MANHOZ. CSATOLVA AZ „EGYESÜLT ÁLLAMOK—KOREA SZÖVETSÉGI SZERZŐDÉS" TERVEZETE*

A TANÁCSADÓ HIVATALA
A TÁJÉKOZTATÁSI MINISZTÉRIUM ÉS A KÜLÜGYMINISZTÉRIUM HIVATALA.
KORMÁNYÉPÜLET. SZÖUL, KOREAI KÖZTÁRSASÁG

Li Szin Man elnök,
Elnöki Hivatal
Főépület, Szöul.

1949 április 18.

Kedves Elnököm!

Ez a melléklet a koreai-amerikai szövetségi szerződés nyerstervezetének befejező része. Annak érdekében, hogy szigorúan titokban tartsam e tervezet tartalmát, miután összeállítottam, sajátkezűleg gépeltem le. Arra kérem Önt, hogy ha erre nincs szüksége, akkor semmisítse meg. Másfelől, ha kívánatosnak tart egy ilyen szerződést, a tárgyalás megkezdésének első lépése az, hogy egy magánvacsorán megbeszéli ennek lehetőségét Muccio úrral, hivatkozva rám, aki erről Dean Acheson úrnak írtam akkor, amikor Los Angelesben voltam. Hozzáteheti, hogy e tervezet lényegét egy mult decemberi levélben Truman elnöknek is tudomására hoztuk. A megbeszélés ilyen módon való megkezdése megmenti Önt attól, hogy kínos helyzetbe kerüljön, ha Muccio úr nem úgy látja a Korea—Amerika—Oroszország problémát, mint ahogy azt Ön vagy én látjuk.

---

* Ezt az okmányt a Li Szin Man-kormány elnöki hivatalának irattárában találták.

Mint az Ön külügyi tanácsadója, úgy érzem, véleményt kell mondanom dr. Csóról, az Ön „bolygó" nagykövetéről, aki most Amerikában van. Úgy tűnik nekem, hogy túlsokat beszél és ezáltal nemcsak Önt, de az Egyesült Államok kormányának vezetőit is kellemetlen helyzetbe hozza* akkor, amikor olyan kérdésekről beszél a rádióban, mint a fegyverszállítási segélyre vonatkozó kérése. Az ő segélykérése különálló dolog és megint más az, ha megkapja, amit kér, de még mielőtt tudott volna bármit is arról, hogy mi lesz kérése sorsa, Cso máris beszélt a rádióban róla. Egyetlen diplomata — akinek egy kis sütnivalója van — sem csinált volna ilyen ostobaságot.

Ami a közvélemény felszín alatt mozgó áramlatait illeti a belpolitika terén, erről majd külön levélben teszek jelentést. Levelemet az Ön és Li asszony iránti hála kifejezésével zárom, aki meglátogatott engem az alatt a néhány nap alatt, amit betegágyban töltöttem.

Tisztelő híve

*Jun Peong Gu***

A SZÖVETSÉGI SZERZŐDÉS NYERS TERVEZETE

Őexcellenciája, az Amerikai Egyesült Államok elnöke
és Őexcellenciája, a Koreai Köztársaság elnöke.

Tekintettel arra, hogy országaik között meg akarják szilárdítani a barátságot, a jóviszonyt fenn akarják tartani és meg akarják hosszabbítani; és

mivel Őexcellenciája, az Amerikai Egyesült Államok elnöke és Őexcellenciája, a Koreai Köztársaság elnöke, úgy vélik, hogy a közöttük, mint független hatalmak között létrejövő kapcsolatokat egy szövetségi és barátsági szerződés megkötésével kell megerősíteni;

megegyeztek abban, hogy e cél érdekében a teljes szabadság, egyenlőség és függetlenség alapján szerződést kötnek, amely a ratifikálás után lép érvénybe. Kinevezték teljhatalmú megbízottaikat,

---

* A „kellemetlen helyzetbe hozza" szavak tintával vannak beírva.
** Jun Peong Gu sajátkezű aláírása.

X. Y. az Egyesült Államok részéről,
X. Y. a Koreai Köztársaság részéről,
akik kicserélve megfelelőnek talált felhatalmazásukat, megegyeztek a következőkre vonatkozóan:

1. cikkely. Örökös béke és barátság lesz az Amerikai Egyesült Államok és a Koreai Köztársaság közt; a magas szerződő felek szoros szövetséget létesítenek barátságuk, szívélyes megértésük és jóviszonyuk megerősítése, valamint a közös védelem érdekében, a két kormányfő között teljes és őszinte megbeszélések lesznek a külpolitika minden olyan kérdésében, amely közös érdekeiket érinti.

A magas szerződő felek mindegyike vállalja azt, hogy idegen országokkal szemben nem foglal el olyan álláspontot, amely nem felel meg az egyezménynek, vagy pedig nehézségeket teremthet ezáltal a másik szerződő fél számára.

2. cikkely. A magas szerződő felek mindegyike képviseltetni fogja magát a másik magas szerződő félnél egy megfelelő meghatalmazással rendelkező diplomáciai képviselő révén.

3. cikkely. Ha a Koreai Köztársaság és egy harmadik állam közötti nézeteltérés következtében olyan helyzet alakul ki, amely ez állammal való szakítással fenyeget, a magas szerződő felek együttes tárgyalásokat folytatnak az említett vita békés eszközökkel való rendezésére vonatkozóan, az Egyesült Nemzetek alapokmányának és az ebben az esetben alkalmazható összes nemzetközi kötelezettségeknek megfelelően.

4. cikkely. Ha az előbbi 3. cikkely előírásai ellenére a magas szerződő felek bármelyike háborúba lép, a másik magas szerződő fél, a következő cikkely előírásainak megfelelően, azonnal segítségére siet szövetségesi minőségében. A háború közvetlen fenyegetése esetén a magas szerződő felek azonnal összhangba hozzák a szükséges védelmi intézkedéseket.

Őexcellenciájának, a Koreai Köztársaság elnökének segítsége háború vagy közvetlen háborús fenyegetés esetén abból fog állni, hogy Őexcellenciájának, az Amerikai Egyesült Államok elnökének Korea területén minden kedvezményt és segítséget megad, ami hatalmában áll, beleértve a vasutak, folyók, erődítmények, repülőterek és közlekedési eszközök használatát.

5. cikkely. Őexcellenciája, az Amerikai Egyesült Államok elnökének segítsége háború vagy közvetlen háborús fenyegetés esetén abból fog állni, hogy Őexcellenciájának, a Koreai Köz-

társaság elnökének Korea területén minden hatalmában lévő támogatást megad, beleértve az Amerikai Egyesült Államok fegyveres erejét, fegyvereket és csapatokat, hajókat és repülőgépeket, a kölcsönbérleti szerződés alapján, technikusokat és katonai szakértőket, amint a függelékben meg van állapítva, a Koreai Köztársaság fegyveres erejének felszerelése, kiképzése és hatékonyságának fokozása céljából.

6. cikkely. A magas szerződő felek megállapodnak arra vonatkozóan, hogy Korea belső rendje fenntartásának felelőssége és a fenti 5. cikkely előírásainak megfelelően Korea megvédése a külső agressziótól, Őexcellenciája, a Koreai Köztársaság elnökének hatáskörében marad. Mindamellett Őexcellenciája, az Amerikai Egyesült Államok elnöke elismeri, hogy az amerikai fegyveres erők legfontosabb közlekedési vonalainak állandó fenntartása és megóvása minden körülmények között a magas szerződő felek közös érdekeit szolgálja. Ennek céljából, valamint Őexcellenciája, az Amerikai Egyesült Államok elnökének a 4. cikkelyben lerögzített kötelezettségei teljesítésének megkönnyítése szempontjából Őexcellenciája, a Koreai Köztársaság elnöke vállalja, hogy Őexcellenciájának, az Amerikai Egyesült Államok elnökének részére a háború tartamára Őexcellenciája, az Amerikai Egyesült Államok elnöke által kiválasztott légi támaszpontokat bocsátja rendelkezésére .... és ....-ban vagy szomszédságában. A Koreai Köztársaság elnöke továbbá feljogosítja Őexcellenciáját, az Amerikai Egyesült Államok elnökét, hogy a háború tartamára fegyveres erőket tartson koreai területen és koreai vizeken, s e szerződés előírásainak megfelelően, e csapatok jelenléte semmi körülmények között sem jelent megszállást és semmiképpen sem sérti meg Korea szuverénitását.

7. cikkely. Továbbá elismerik és megállapítják, hogy ha a felszabadító háborút, megtorlásul a kínai kommunista hadsereg Korea elleni támadásáért, Mandzsúriára is kiterjesztenék, Őexcellenciája, az Amerikai Egyesült Államok elnöke segíteni fogja Őexcellenciáját, a Koreai Köztársaság elnökét a felszabadító háború győztes befejezésében és viszonzásképpen a Koreai Köztársaság elnöke vállalja, hogy Mandzsúria és Kelet-Kína más részei természeti forrásainak kiaknázását az Amerikai Egyesült Államok és Korea közös igazgatása alá helyezi, el-

tekintve Észak-Korea újjáépítésétől, amely a Koreai Köztársaság kizárólagos hatáskörébe tartozik majd.

8. cikkely. 1. pont. Ezt a szerződést két példányban állítják ki, angol és koreai nyelven, melyek közül az előbbi változatot ismerik el hivatalosnak. 2. pont. Ha bármilyen nézeteltérés támad e szerződés alkalmazására vagy értelmezésére vonatkozóan, és ha a magas szerződő felek nem tudják a nézeteltérést közvetlen tárgyalás útján áthidalni, akkor a kérdést egy háromtagú, semleges és érdektelen hatalmakból álló döntőbíróság határozata fogja megoldani, amelyet a magas szerződő felek mindegyike tárgyilagosnak és igazságosnak ismer el.

9. cikkely. Az 5. cikkelyben megállapított függelék e szövetségi egyezmény szerves része.

10. cikkely. 1. pont. Ez a szerződés érvénybe lép, amikor az Amerikai Egyesült Államok kongresszusa és a Koreai Köztársaság nemzetgyülése ratifikálja; a ratifikálás időpontjától kezdődően húsz évig lesz érvényben; bármikor a szerződés érvénybelépésétől eltelt húsz év után a magas szerződő felek bármelyikének kérésére új szerződést kötnek, amely biztosítani fogja a barátság elveinek, a kölcsönös biztonságnak és Kelet-Ázsia érdekei megvédésének folyamatos fenntartását, amint az a jelen szerződésben le van fektetve.

FÜGGELÉK

A függelékben fel kell sorolni a lövegek és harckocsik típusát és mennyiségét, modelljét és kaliberét, a hajók számát, típusát és tonnatartalmát, a repülőgépek számát, típusát és modelljét, továbbá fegyveres erőink felszereléséhez és ellátásához szükséges anyagok mennyiségét és típusát. Ezt legjobban egy katonai hadtáptiszt végezheti el.

Ennek bizonyítékaként az illetékes teljhatalmú megbizottak aláírták a jelenlegi szerződést és megerősítették pecsétjükkel.

Megtörtént .... másolatban 1949 .... napján.

....

....

Következnek a felsorolt tíz cikkelyben tárgyalt kérdések bármelyikére vonatkozó megjegyzések.

9

JUN PEONG GU, LI SZIN MAN KÜLÜGYI TANÁCSADÓJÁNAK 1949 JÚNIUS 18-ÁN KELT LEVELE LI SZIN MANHOZ*

A TANÁCSADÓ HIVATALA,
A TÁJÉKOZTATÁSI MINISZTÉRIUM ÉS A KÜLÜGYMINISZTÉRIUM HIVATALA.
KORMÁNYÉPÜLET. SZÖUL, KOREAI KÖZTÁRSASÁG

1949 június 18.

Li Szin Man elnök,
Kjung Mu Daj,
Szöul.

Kedves Elnököm!

Éppen most tértem vissza az amerikai nagykövetségről, ahol rendkívül szívélyes beszélgetést folytattam John Muccio úrral két kérdéssel kapcsolatban, nevezetesen a délamerikai államokba való utazásomról és az Egyesült Államok légi és tengeri flottája által nyujtandó támogatásról az esetben, ha harcolnunk kell.

A közép- és délamerikai államokba való utazásommal kapcsolatban Muccio azt mondta, táviratilag fogja megkérni a külügyminisztériumot, hogy értesítsék az Egyesült Államok latinamerikai diplomáciai képviselőit tervezett látogatásomról, úgyhogy ezek segítségemre lehessenek a latinamerikai államokban folytatott tárgyalásaimban. Emellett Muccio úr maga is írni fog jövetelemről latinamerikai kollégáinak.

Az Egyesült Államok légi és tengeri flottája által nyuj-

* Ezt az okmányt a Li Szin Man-kormány elnöki hivatalának irattárában találták.

tandó segítséggel kapcsolatban, amelyre akkor kerülne sor, ha harcolnunk kell az orosszal, Muccio úr azt mondta, hogy kormányánál ebben az ügyben elvégzi az előkészítő müveleteket s így reméli, hogy a dolgok rendben lesznek, ha szükségünk lesz rá. Muccio úr kijelentései túl szépek ahhoz, hogy elhigygyük őket, de ezeket mondta nekem ma reggel. Muccio úr sajnálatát fejezte ki afelett, hogy abba kell hagynom a hadseregben lévő ifjúság és általában az ifjúság hazánk iránti lojalitásra és hüségre, a demokrácia és a keresztény civilizáció szent ügyére való nevelésének fontos munkáját. Azt feleltem, hogy visszatérek majd ehhez és folytatom a megkezdett munkát.

Közölnünk kell Muccio úrral, melyek azok az országok, amelyekbe az Ön utasításai szerint el kell utaznom, hogy érintkezésbe léphessen az Egyesült Államok diplomatáival ez országokban. Legközelebbi találkozásunk alkalmával részletesebb jelentést teszek Önnek. Csatolok egy külön példányt, amelyet átadhat Szin Szung Mo úrnak.

Hüséges híve

*Jun Peong Gu**

Megjegyzendő. Akár féltékenység, akár más az oka, de mind Li Csul Von, mind Ben bizonyos vonatkozásokban nem hajlandók együttmüködni és udvariatlanok.

* Jun Peong Gu sajátkezű aláírása.

MÁSODIK RÉSZ

11

CSANG MJUN DÉL-KOREA WASHINGTONI NAGYKÖVETÉNEK 1949 JÚNIUS 27-I JELENTÉSE LI SZIN MANNAK*

KOREAI NAGYKÖVETSÉG,
WASHINGTON DC.

1949 június 27.

Elnök Úr Őexcellenciája!

HETI JELENTÉS

Június 27-én délben meglátogattam Truman elnököt a Fehér Házban és Excellenciád utasításának megfelelően mély hálámat fejeztem ki azért a szívélyességért és erőfeszítésekért, amelyeket országunk támogatásában tanúsított. Ugyanakkor hangsúlyoztam a katonai segítségre vonatkozó azonnali rendszabályok foganatosításának szükségességét, megemlítve, hogy még túl korai lenne az amerikai haderők visszavonása. Továbbá, hogy a csapatok visszavonása esetén megfelelő fegyvereket kellene hátrahagyni és a segítséget szükség esetén feltétlenül biztosítani kellene. Továbbá nagyon komolyan felhívtam a figyelmét arra, hogy a kölcsönös barátsági és kereskedelmi szerződéseket azonnal meg kellene kötni és hogy a csendes-óceáni egyezményre sürgős szükség van. Truman úr nagy érdeklődéssel hallgatott engem és megígérte, hogy mindent megtesz országunk biztonsága és virágzása érdekében. Ezenkívül tekintet nélkül a kínai helyzetre, arra irányítja erőfeszítéseit,

---

* Ezt az okmányt a Li Szin Man-kormány elnöki hivatalának irattárában találták. Az eredeti példány koreai nyelven van, Csang Mjun sajátkezűleg írta tintával.

hogy a kongresszus még a jelenlegi ülésszak során elfogadja a Korea megsegítésére vonatkozó törvényjavaslatot.

Átnyujtottam a nemzetgyülés nemzetvédelemre vonatkozó határozatát és elmondtam neki, hogy népünk mi után áhítozik. Gondosan elolvasta és azt mondta, hogy látja igazi értelmét. Nagy rokonszenvet tanúsít irányunkban és energikus hangon beszélt arról, hogy mindent megtesz érdekünkben.

Dr. Cso, Staggers úr, Williams úr és én összejöttünk és részletekbemenő megbeszélést folytattunk a fegyvervásárlással kapcsolatban. Egyöntetüen az a vélemény alakult ki, hogy ebben a pillanatban, amikor a kongresszus a gazdasági és katonai segítség stb. törvényjavaslataival foglalkozik, minden szempontból kedvezötlenül befolyásolná e javaslatoknak a kongresszus által való elfogadását, ha kormányunk repülögépeket és más fegyvereket vásárolna az amerikai piacon, nem szólva arról, hogy ez az adott körülmények között megvalósíthatatlan. Arra vonatkozóan is egyeznek nézeteink, hogy titokban foglalkozzunk e lehetöséggel és megfelelö idöben vigyük keresztül.

Csang Mjun

Pecsét.*

---

* Négyszögletes pecsét. Felirata: „a Koreai Köztársaság amerikai nagykövetének pecsétje" — kínai írásjelekkel.

12

CSANG MJUN, DÉL-KOREA WASHINGTONI NAGYKÖVETÉNEK 1949 JÚLIUS 13-I JELENTÉSE LI SZIN MANNAK*

*Bizalmas***

Elnök Úr Őexcellenciája!

HETI JELENTÉS

1. Wedemeyer tábornokkal és Timberman tábornokkal folytatott megbeszélés.

Július 8-án délután dr. Csóval meglátogattuk a hadügyminisztériumot és megbeszélést folytattunk Wedemeyer tábornokkal és vezérkarának egyik tagjával, Timberman tábornokkal. Elmondtuk nekik, hogy országunknak jelenleg sürgösen szüksége van a fegyveres erők megerősítésére, tekintettel az Egyesült Államok haderőinek visszavonására, és megkérdeztük tőlük, hogy az Egyesült Államok katonai hatóságai milyen rendszabályokat fognak foganatosítani. Timberman tábornok*** válaszolt.

„Ahogy mi, amerikai hatóságok látjuk a helyzetet, Koreának nincs oka ijedelemre. Mert:

1. Tekintettel a jelenlegi nemzetközi helyzetre, a Szovjetunió bizonyosan nem fogja megtámadni saját csapataival Koreát.

---

* Ezt az okmányt a Li Szin Man-kormány elnöki hivatalának irattárában találták. Az eredeti példány koreai nyelvű; Csang Mjun sajátkezűleg írta tintával.

** A „Bizalmas" pecsét kínai jelekkel.

*** Az eredetiben először „Wedemeyer tábornok" neve van írva, azután kihúzták és helyébe „Timberman tábornok"-ot írtak.

2. A kínai kommunista hadsereg valószínűleg szintén nem fogja megtámadni Koreát.

3. Ami az északkoreai kommunista hadsereget illeti, minthogy ez mind számra, mind felszerelésére nézve roszszabb a délkoreainál, egész biztos nem fog maga támadást kezdeni Dél ellen.

4. A délkoreai nemzeti hadsereg nagyon jól áll mind számszerű erejét, mind felszerelését tekintve.

5. Amikor az Egyesült Államok haderőit visszavonták, ezek jelentős mennyiségű fegyvert hagytak hátra; megfelelő mennyiségű lőszertartaléknak is kell lenni.

6. Ami a Koreának nyujtandó további katonai segélyt illeti, amint a kongresszus megállapítja a segély összegét, akkor majd meghatározzuk, hogy milyen fajta és milyen mennyiségű fegyvert kell átadni, figyelembe véve a koreai Katonai Tanácsadó Csoport főnökének véleményét."

(Wedemeyer tábornok, kevés ideje lévén, nem tudott végig jelen lenni a nagyon hosszúra nyúló megbeszélésen.)

Mi azt mondtuk, hogy értesülésünk szerint nagyon szűkében vagyunk lőszernek és egy háború esetén legfeljebb néhány napig tartana ki a készletünk; megkérdeztük tőle, hogy helyes-e ez az értesülés? Ezt felelte: „Mi semmi ilyenfajta jelentést nem kaptunk Roberts tábornoktól s nem hiszszük, hogy Önök szűkében lennének lőszereknek." Továbbá ezeket mondta: „Természetes dolog volt, hogy az Egyesült Államok csapatait ezúttal kivontuk." Mindenesetre, mint mondja, eldöntött tény az, hogy az Egyesült Államok katonailag segíteni fogja Koreát; és a kongresszus döntése után a Katonai Tanácsadó Csoport javaslataival összhangban részletesen kidolgozzák, hogy milyen további segítséget nyujtanak.

Bizonyos, hogy az amerikai katonai segítség a jövőben nagymértékben Roberts tábornoknak, a Katonai Tanácsadó Csoport főnökének akaratától és magatartásától függ majd. Ezzel a ténnyel Excellenciádnak számolnia kell. Helyes lenne, ha beosztásának megváltoztatása ügyében Muccio nagyköveten keresztül bizalmas javaslatot tennénk.

A lőszerre vonatkozóan beszéltem Bond úrral is, a külügyminisztériumból. Ők azt mondják, hogy összesen körülbelül 15 millió töltényről van szó. A teljes mennyiséget nem

adják át a koreai nemzeti hadseregnek, hanem az Egyesült Államok Katonai Tanácsadó Csoportjának kezelésében lesz, amely alkalmanként megfelelő tételt utal ki. Mi azt kértük, hogy az egész mennyiséget adják ki a koreai nemzeti hadseregnek úgy, hogy az alkalomnak megfelelően használhassuk fel. Mindenesetre a további tárgyalások végett is szükségünk van azoknak a fegyvereknek és lőszereknek összegezett kimutatására, amelyeket akkor kaptunk, amikor az Egyesült Államok haderejének utolsó csapatai kivonultak. Remélem, Excellenciád elküldi nekem ezt a kimutatást.

Mindkét tábornokot arra kértük, hogy tegyenek meg mindent országunk katonai megsegítése érdekében. Staggers úr ma délután beszélni fog Wedemeyer úrral és ismét emlékeztetni fogja őt.

2. Beszámoló az Acheson külügyminiszterrel folytatott megbeszélésről.

Július 11-én délután 3 órakor dr. Csóval meglátogattuk Acheson urat. Dr. Cso Excellenciád üzenetét a következő három pontban tolmácsolta:

1. A koreai nemzeti hadsereg és a biztonsági erők részére legalább 100 000 főnyi állandó hadsereget, 50 000 főnyi tartalékot, 50 000 főnyi rendőri erőt és 200 000 főnyi miliciát kell felszerelni és minden eshetőségre készenlétben tartani. Az Egyesült Államok támogasson minket megfelelő menynyiségű fegyverrel, hogy ezt megvalósíthassuk.

2. Világosan meg kell mondani, hogy ha idegen haderő, vagy egy bizonyos idegen hatalom irányítása alatt álló északkoreai kommunista hadsereg részéről invázió ér bennünket, az Egyesült Államok határozott katonai segítségben részesít vagy támogat minket.

3. Az Egyesült Államok aktívan támogassa a csendes-óceáni szövetséget vagy az ázsiai országoknak közös biztonságuk megvédésére irányuló hasonló szövetségét.

Acheson úr a következőket válaszolta:

1. Ami az első pontot illeti, ez a kongresszus határozatától függően kerül végrehajtásra.

2. Ami a második pontot illeti, bár semmiféle különleges nyilatkozat nem adható ki semilyen állammal kapcsolatban, úgy gondoljuk, hogy a kérelemnek teljesen megfelelnek

a külügyminisztérium június 8-i nyilatkozata szerint Korea érdekében foganatosítandó rendszabályok. (Eredeti példány mellékelve.)

3. Ami a harmadik pontot illeti, ezidőszerint az Egyesült Államok hivatalosan nem vehet részt ebben.

Bár az Egyesült Államok habozik, hogy a harmadik pontban kifejtett ügyben hivatalosan részt vegyen, mi mégis arra következtetünk McDermott úrnak, a külügyminisztérium hivatalos szóvivőjének tegnapi nyilatkozatából, hogy az Egyesült Államok most először van mélyen érdekelve az ázsiai országok kommunista befolyás elleni szövetségében. És számíthatunk arra, hogy a megfelelő időben az Egyesült Államok aktívan részt fog venni a szövetségben.

Jó sajtója volt itt Csang Kai-sek úr beszélgetésének, amelyet a Fülöp-szigetek elnökével a csendesóceáni szövetségre és Excellenciád nyilatkozatára vonatkozóan folytatott. Mellékelten küldök újságkivágásokat Excellenciád tájékoztatására.

Nyilatkozatot tettem az északkoreai úgynevezett szeptemberi választásokra vonatkozóan, amelyet csatoltan szintén megküldök.

Staggers úr épp most érkezett vissza a Wedemeyer tábornokkal folytatott kétórás bizalmas megbeszélésről, amelyen országunk helyzetét tárgyalták meg. Wedemeyer tábornok magatartása teljes mértékben rokonszenvező s együttműködő, ami nagy örömet okozott nekünk. A megbeszélés során foglalkoztak Roberts tábornok személyével, a fegyverekkel kapcsolatban létesítendő koreai-amerikai vegyesbizottság kérdésével stb. Erről most nem tudok jelentést küldeni, de Staggers úr a következő postával részletes jelentést küld.

A Koreai Köztársaság
Egyesült Államok-beli követe

Pecsét*

---

* Négyzetalakú pecsét, felirata kínai jelekkel: „a Koreai Köztársaság egyesültállamokbeli követének pecsétje."

13

CSANG MJUN, DÉL-KOREA WASHINGTONI NAGYKÖVETÉNEK 1949 ÁPRILIS 6-I LEVELE LI SZIN MANHOZ*

KOREAI NAGYKÖVETSÉG,
WASHINGTON DC.

1949 április 6.

Excellenciád!

Tisztelettel jelentést teszek Önnek a legújabb fejleményekről és a washingtoni nagykövetségünkön kifejtett tevékenységemről.

Április 2-án dr Cso és én hosszú megbeszélést folytattunk Wedemeyer tábornokkal, a hadsereg vezérkari főnöksége irodájának tagjával. Nyomatékosan kértünk tőle katonai segítséget Korea részére, alátámasztva kérésünket a koreai katonai helyzetnek és a koreai védelmi erők szükségleteinek részletes elemzésével. Wedemeyer tábornok most foglalkozik a jelentéssel. A légierőre vonatkozó közvetlen és különleges tanácsa az volt, hogy a légierő üzembentartása túl költséges dolog, és legfeljebb egy minimális erőt lehet üzembentartani. A bombázók saját honfitársainkat ölhetnék meg. Felderítésre és hírszerzésre legalkalmasabbak a felfegyverzett könnyűgépek. Általános invázió esetén folyamodhatunk az Egyesült Államok segítségéért. Gyorsjáratú kis hajókra, mint hatékony parti őrökre van a hadseregnek legnagyobb szüksége. A tábornok hírszerzőinek jelentései azt mutatják, hogy Észak-Korea katonai erejére vonatkozó becslések mind a számot, mind a felszerelést illetően túlzottak voltak és ez-

* Ezt az okmányt a Li Szin Man-kormány elnöki hivatalának irattárában találták.

időszerint igen kicsi a valószínűsége az Északról jövő inváziónak. Wedemeyer tábornok személyes és bizalmas tanácsa az, hogy magasképzettségű, feltétlenül megbízható és ügyes fiatalembereket küldjünk Észak-Koreába, akik elvegyülnének az ottani koreaiak között, bizalmatlanságot keltenének a kommunista ügy és a népi kormány iránt és előkészítenék az utat a délkoreai köztársaság számára. Ezalatt a tábornok mindent megtesz érdekünkben és beszélni fog rólunk Acheson külügyminiszterrel.

Dr. Cso és én meglátogattuk Kalifornia szenátorát, Knowlandot és hasonló kérést intéztünk hozzá. Ő biztosított minket rokonszenvéről és támogatásáról.

Tegnap hosszú beszélgetést folytattam Kee úrral, a kongresszus tagjával, a Ház Külföldi Kapcsolatok Bizottságának elnökével. Katonai támogatást és segítséget kértem az ECA alapból. Mindent megtesz érdekünkben. Megbízható helyről azt hallottam, hogy a koreai segély céljaira előirányzott körülbelül 190 millió dollár összegű ECA juttatásba bele fog egyezni a kongresszus. Kifejeztem azt a véleményemet Kee képviselőnek, hogy a következő lépés a csendesóceáni szövetség és ő egyetértett velem.

Azóta, hogy március 25-én bemutattam megbízólevelemet Truman elnöknek, nagyon lekötött a Diplomáciai Testület tagjainál tett udvariassági látogatások sorozata. Mindegyik követség erős támogatását helyezte kilátásba. Salvador, Egyiptom, Irán és Brazilia nagykövetei komolyan foglalkoznak a kormányunk hivatalos elismerésére irányuló kérelemmel. Nabuco úr, a brazil nagykövet azt javasolja, hogy Excellenciád levélben közölje országa elnökével a Koreai Köztársaság megalakítását és Önnek elnökké való választását, továbbá biztosítsa őt kormányunk jóindulatáról. A brazil elnök válasza kormányunk elismerését fogja jelenteni. Beszéltem a nagykövettel népesedési problémáinkról és ő azt mondta, hogy kormányánál fel fogja vetni a koreaiak Braziliába való bevándorlásának kérdését mielőbbi intézkedés végett.

Az Északatlanti Egyezmény aláírása mély benyomást keltő szertartás volt. A külügyminiszter engem, mint a Diplomáciai Testület tagját, hivatalosan meghívott erre. Nem kétséges, hogy a szenátus hamarosan ratifikálni fogja. A

közelkeleti követek hangsúlyozták a Földközitengeri Egyezmény létrehozásának szükségességét. Hasonlóan nyilatkoztak a távolkeleti országok képviselői a Csendesóceáni Szövetséget illetően. Az ilyen szövetség siettetése szempontjából sokat jelentene, ha a mi köztársasági elnökünk is kifejezné azt a véleményét, hogy sürgősen szükség van egy ilyen egyezményre.

Yupin érsek a mult héten szívélyesen meghívott ebédre, és közölte velem, hogy Japánon keresztül Koreába utazik és május második felében fog odaérkezni.

Tovább folytatom a követségi épület szerzésére irányuló kutatásaimat. Staggers és Williams urak nagyon ajánlották a néhai Stone házát, amely a Wyoming Avenue-ra és a 23. utcára nyílik, a Massachusetts Avenue közelében. Stone a legfelsőbb bíróság tagja volt és háza mind elhelyezését, mind tekintélyes külsejét és hasznavehetőségét illetően megfelelőnek tűnik. Mindamellett továbbra is tárgyalásokat folytatok az ügynökökkel.

Köszönöm Önnek, hogy Csö Vunszan urat harmadtitkári minőségben kinevezte a nagykövetségre. Ő nagy segítségemre lesz. Namkung úr még várja newyorki főkonzullá való hivatalos kinevezését és a szükséges összegek kiutalását. Kim Sze Szun úr jó munkát végez Washingtonban a Vásárló Bizottság megszervezésében. Pénz nélkül áll azonban és munkája folytatásához nagyon nagy szüksége van további összegekre, kinevezése időpontjáig visszamenően.

A kapott utasításokat követve, a hivatalomnál beterjesztett valamennyi koreai vízumkérvényt függőben tartom a szöuli válasz megérkezéséig. Az ECA erélyesen tiltakozott amiatt, hogy a vízumokat késedelmesen adtuk ki, amit úgy tekintettek, mint a két kormány által aláírt ECA segélyegyezmény megsértését. Ez az egyezmény az ECA személyzetének zavartalan utazást biztosít Koreába és Koreában. Hoffman urat nagyon bántja és bosszantja a helyzet, úgyszintén dr. Harrimant és dr. Johnsont. Az itteni amerikai külügyminisztérium közli velem, hogy Muccio úr felvetette a kérdést Szöulban. Az ECA körülbelül 250 személyt szándékozik Koreába küldeni, akiknek fele már itt van. Kérem további utasítását ebben a kérdésben.

Dr. Ryang methodista püspök és mások letartóztatásá-

nak visszhangja nagyon erős itt Amerikában. Számos tiltakozást kaptunk amerikaiaktól, akik eddig Korea meggyőződéses barátai voltak. Csatolom az egyik ilyen levél másolatát, amely megmutatja az itteni érzelmeket.

Fogadja Uram nagyrabecsülésem kifejezését

*John M. Csang**

Őexcellenciája
Li Szin Man dr.
Koreai Köztársaság elnöke,
Szöul, Korea.

---

* Csang Mjun sajátkezű aláírása.

14

A 971. CIC* OSZTAG JELENTÉSE, TAEZSON, AZ EGYESÜLT ÁLLAMOK HADSEREGÉNEK KÖRZETE, 1949 JANUÁR 27.**[1]

*Bizalmas.****

A KÉMELHÁRÍTÓ SZERV 971. OSZTAGA.
TAEZSON, KÖRZETI IRODA
APO. 235.

Iratszám:............

1949 január 27.

Tárgy: katonai foglyok kivégzése, Taezson (1040—1490).

BESZÁMOLÓ JELENTÉS

1949 január 27-én 10 órára katonai foglyok kivégzése volt kitűzve közvetlenül a taezsoni tábor mellett. A helyszínre érkezve megfigyeltük az előkészületek hiányát. Körülbelül 10 óra 30 perckor húsz fogoly szemét bekötötték és elővezették őket. Egyetlen orvostiszt sem volt jelen és mindössze tíz lövész volt ott a húsz fogoly kivégzésére. A második koreai hadsereg tanácsadója azonnal leállította a kivégzéseket és azt javasolta, hogy szerezzenek orvostisztet és vagy még tíz másik lövészt, vagy egyszerre csak tíz embert végezzenek ki. Tíz foglyot eloldoztak és a kivégzőhely mögé vezették őket. Előhívtak egy orvostisztet és tíz lövészt. Körülbelül 10 óra 30 perckor befejezték a végső előkészületeket és megkezdődtek a kivégzések.

---

* CIC — Counter Intelligence Corps. Kémelhárító Szerv.
** Ezt az okmányt a délkoreai Amerikai Katonai Tanácsadó Csoport főhadiszállásán találták.
*** Pecsét.

A tíz foglyot ezután megint odakötözték az oszlophoz és a lövészek kijelölték a megfelelő helyet. Mindegyikük a megjelölt fogolyra lőtt. Egy M-1 tölténytárat használtak minden sorozatnál. Ezután a kivégzéssel megbízott Kum Ki Daj tiszt a vonalhoz ment és egytől három lövést adott le azokra a kivégzettekre, akik még életjelt adtak. Egyes esetekben mégegyszer rájuk kellett lőnie, összesen háromszor. Ezután az orvostiszt, aki nem is ment egészen a vonalhoz, csak bizonyos távolságról mutatott rá az élőkre és a halottakra, mindegyik csoportnál megállapította a halál bekövetkeztét. Erre a holttesteket az oszlopoktól elvitték a kivégzés színhelye mellett lévő gödörbe. A gödör irányából még lövéseket hallottunk, valószínűleg azokat lőtték le, akik még életjelt adtak.

Négy csoportot végeztek ki, az első csoportban húsz, a másodikban tizennyolc, a harmadikban tizennyolc és a negyedikben tizenhárom embert. Összesen hatvankilenc főt. Az első csoportot körülbelül 11 óra 30 percre végezték ki, a többi kivégzés rendben folyt tovább és 12 óra 15 percre be is fejeződött.

Az összes kivégzett foglyok a 14. (Joszu) ezredből kerültek ki, a Joszu—Szuncson övezetből. Mindannyian fiatalok voltak, átlagban 18 évesre becsülték őket. A foglyokon nem volt cipő, alsóruhában voltak, néhányan egyenruhában.

Az első csoport után, amelyet a tüzelés helye mögül vezettek az oszlophoz, a többit az oszlopokhoz szállították és azután az erre a feladatra beosztott katonák odakötözték őket.

Az egyik nagyon fiatal fogoly, amikor az oszlophoz kötözték, a kommunista harci dalt énekelte és az utolsó csoport, amikor az oszlopokhoz szállították őket, az északkoreai hadsereg egy dalát énekelte. Csaknem valamennyi fogoly azt állította, hogy ártatlan.

Másodpéldány küldendő

G—2 USAFIK* 2 pld

Lerakásra 2

---

* „United States Army Force in Korea" (Az Egyesült Államok Koreai Hadereje).

15

KIM HJO SZUK, A LI SZIN MAN-KORMÁNY VOLT BELÜGYMINISZTERÉNEK 1950 SZEPTEMBER 26-ÁN TETT TANÚVALLOMÁSA*

Mint a Li Szin Man-kormány belügyminisztere minden lehetséges segítséget megadtam az amerikai imperialistáknak és a Li Szin Man-klikknek a nép lemészárlására és a koreai polgárháború kirobbantására irányuló lépések végrehajtásában. Kegyelmet nem érdemlő áruló vagyok, aki a legszégyenletesebb módon elárultam hazámat és népemet. Keserűen megbántam a hazámmal és népemmel szemben elkövetett bűneimet. Most látom saját szememmel, hogyan pusztítja és tiporja el hazámat az amerikai imperialisták törvénytelen intervenciója és hogyan mészárolják le tömegesen az ártatlan embereket. És most ismerem fel, hogy milyen komoly bűnt követtem el akkor, amikor együttműködtem az amerikai imperialistákkal és lakájaikkal, Li Szin Mannal és bandájával, akik a nép általános lemészárlásának és a véres polgárháború kirobbantásának politikáját folytatták az utolsó öt évben. Ez a politika volt az, amely végül Korea jelenlegi helyzetéhez vezetett. Mégsem merem feladni azt a reményt, hogy hazám és népem megbocsáthat nekem. Megváltásomnak egyetlen útja, úgy gondolom, az, ha bűnös multamtól teljesen megtisztulok. Mostantól kezdve, őszintén bevallva bűneimet, le fogom leplezni azokat a szörnyű gaztetteket, amelyeket az amerikai imperialisták követtek el a nép lemészárlásával és a polgárháború kirobbantásával.

Korea gyarmatosításának és a koreai nép rabigába hajtásának érdekében az amerikai imperialisták — attól a nap-

---

* Az eredeti koreai nyelven van.

tól kezdve, hogy öt évvel ezelőtt Koreába érkeztek — a nép lemészárlásának és a hazafias és demokratikus erők elnyomásának és kiirtásának, valamint a testvérgyilkos polgárháború felszításának politikáját folytatták. Az amerikai szuronyok és a brutális rendőrterror segédletével megtartott május 10-i külön választások alapján megalakították Li Szin Man bábkormányát és ezzel az amerikai imperialisták koreai agresszív célkitűzései egyre szélesköríibbé váltak. A Li Szin Man-bábkormány beiktatása után megparancsolták ügynöküknek, Li Szin Mannak, hogy a hazafiak soha nem látott elnyomását és a nép mészárlását hajtsa végre azzal a céllal, hogy kiirtsa a reakciós politikájukkal szembeszálló demokratikus és hazafias erőket.

1949 áprilisában, amikor Beirdnek, a Li Szin Man-kormány amerikai rendőrségi tanácsadójának kíséretében látogatást tettem az amerikai követségen, Muccio nagykövet a következőket mondta a szokásos diplomáciai beszélgetés után: „A politika hatalom. Ha két hatalom összeütközik egymással, akkor semilyen akadály elől sem hátrálnak meg és minden eszközt felhasználnak. Az erősebb győzni fog, a gyengébb pedig veszít. Jó az, aki győzött és gonosz az, aki vesztett. Ezért ha az ellenség erőit saját hatalmunk, valamint a közrend megőrzése érdekében szétromboljuk, akkor csak az eredménnyel kell törődnünk és nem az eszközökkel, függetlenül attól, hogy tisztességesek vagy aljasak ezek. Ha Ön, mint belügyminiszter, fenn akarja tartani a békét és rendet, akkor teljes mértékben ki kell söpörnie a délkoreai munkáspárthoz tartozó elemeket; és ehhez Önnek határozott elnyomáshoz és drákói büntetésekhez kell folyamodnia. Én az Egyesült Államok képviseletében igen nagy mértékben érdekelve vagyok ebben a kérdésben.“

Ilymódon az amerikai imperialisták megengedték Li Szin Mannak és klikkjének, hogy koreai agresszív céljaik elérése érdekében folytassa a mészárlás és a bebörtönzés politikáját, melyet az Egyesült Államok katonai igazgatása kezdett meg. Így a Li Szin Man-rendszer az Egyesült Államok katonai igazgatásának munkáját vette át.

1948 áprilisában, amikor a csöjcsszsudói (Quelpart) sziget lakossága fellázadt a délkoreai külön választás és külön kormány ellen, az amerikai imperialisták és a Li Szin Man-

klikk a legkegyetlenebb eszközökhöz folyamodtak az ellenállás leverése érdekében. Tömeggyilkosságokat követtek el, egész háztömböket gyujtottak fel, tömegeket deportáltak és vittek kényszermunkára. Az amerikai imperialisták megparancsolták Li Szin Mannak, hogy mozgósítsa a nemzetvédelmi hadsereg 3000 válogatott katonáját és 1200 főnyi rendőri segédcsapatot a csöjcszsudói népi ellenállás leverésére.

1949 február 15 körül Roberts, Beird, Hoffman (a Katonai Misszió tagja), Szin Szung Mo, Csaj Beng Dok, Kvon Csung Ir és én konferenciát tartottunk az Egyesült Államok Katonai Missziója főnökének szobájában a csöjcszsudói népi ellenállás elnyomásával kapcsolatban. Ezen a konferencián Roberts a következőket mondotta: „A felkelés leverése érdekében azonnal rendőri egységet kell küldeni Csöjcszsudóra, amelynek átszállítását az amerikai tengeralattjárók és hadihajók végzik el, úgyhogy Önöknek ezzel mit sem kell törődniük. Foglalkozzanak egyéb dolgaikkal, csak éppen legyenek felkészülve.“ Roberts rendeletének megfelelően, a nemzetvédelmi hadsereg 3000 főnyi csoportját és 1200 főnyi rendőri segédosztagot küldtek a szigetre. E csapatok nagyrészét az amerikai hadihajók és tengeralattjárók szállították át.

A csöjcszsudói népi ellenállás leverésének haditervét Roberts ellenőrzése alatt dolgozták ki és a hadműveleteket Roberts, Beird és Szin Szung Mo nemzetvédelmi miniszter együttes parancsnoksága alatt hajtották végre. Az akcióban öt amerikai repülögép is résztvett.

1949 február 20-án, amikor Muccio, Roberts, Szin Szung Mo, Li Szin Man és én összejöttünk Li Szin Man kjungmudaji székhelyén, Muccio és Roberts hangsúlyozták, hogy Csöjcszsudo stratégiai szempontból rendkívül fontos hely, amelynek meghódítása az Észak elleni vállalkozás elengedhetetlen feltétele és a Japánnal való összeköttetés szempontjából is szükséges, hogy e sziget a kezünkön legyen. Így az 1948 áprilisa és 1949 májusa közötti időszakban a hadsereg és a rendőrség több mint 10 000 házat gyujtott fel; több mint 35 000 embert megöltek.

Ugyanígy a jólismert „joszui incidens“ alkalmával (a nemzetvédelmi hadsereg 14. ezredének dicsőséges felkeléséről van szó), a felkelés leverésének ürügyén Li Szin Man

banditái teljesen felgyujtották Joszu, Szuncsun, Kure stb. városokat és e városok környékét, rengeteg hazafit és ártatlan embert mészárolva le.

A joszui felkelés leverésénél is Roberts, a Katonai Misszió főnöke, és Beird, a rendőrség tanácsadója irányították az akciót, amelyben amerikai repülőgépek és hadihajók is részt vettek. A „joszui incidens" leverésénél a legkegyetlenebb módon mészárolták le az embereket. Így például a nemzeti helyőrség osztagai és a rendőregységek letartóztatták Szucsun városának több mint 300 lakosát, bevitték őket az egyik iskolaépületbe és másnap több mint 200-at agyonlőttek közülük. 1948 november végén az amerikai nagykövetségen tartott megbeszélés alkalmával, amelyen Muccio, Roberts, Beird, Li Beum Szak, akkori nemzetvédelmi miniszter és Jun Csi Jang belügyminiszter vettek részt, Muccio a következőket mondta a fenti eseményekre célozva: „Okos dolog volt, hogy az ilyen rendszabályokkal határozottan megszabadultak a gyanus elemektől. A «joszui incidens» nem volt közönséges ügy, ezért annál inkább dícséretes, hogy Önök rendkívüli intézkedéseket foganatosítottak leverésére; egyáltalán semmi rosszat sem cselekedtek."

Így az amerikai imperialisták utasítására és felbujtására a „joszui incidenst" a legbrutálisabban elfojtották. Még a Li Szin Man-kormány által közzétett megnyirbált adatok szerint is több mint 5000 házat égettek fel és több mint 6000 embert gyilkoltak meg.

Az amerikai imperialisták, koreai agresszív törekvéseik valóraváltása érdekében, már régóta megtervezték és előkészítették a koreai véres polgárháborút és kiprovokálták az úgynevezett Észak elleni expedíciót, mint eszközt a cél eléréséhez.

1949 májusában Muccio, az Egyesült Államok nagykövete, Szin Szung Mo nemzetvédelmi miniszter és én összejöttünk a Csoszen hotelben. Ez alkalommal Muccio, akit némileg fűtött az elfogyasztott alkohol, ezeket mondta: „Az Egyesült Államok Önök mögött áll. Bízzanak csak bennünk és hajtsák végre hűségesen, amit mi tanácsolunk, vagy elrendelünk Önöknek. Mindent a hatalom dönt el, így mindenekelőtt a világprobléma megoldását is, amelyet csak az amerikai hatalom valósíthat meg. E probléma megoldását meg kell gyorsítani, amennyire csak lehetséges. Önöknek teljes mértékben meg kell érteniök

ezt a helyzetet és a mi szándékainkat, a lehető legjobban fel kell készülniök és amint lehetséges, meg kell indítaniok a támadást a 38. szélességi fokon túl." Muccio ez alkalommal világosan kifejtette az amerikai imperialistáknak a harmadik világháború és a koreai polgárháború kirobbantására irányuló agresszív tervét. A koreai polgárháborút 1949 júliusában vagy augusztusában akarták kirobbantani.

1949 áprilisának második felében Roberts, Szin Szung Mo, Csaj Beng Dok és én találkoztunk a nemzetvédelmi miniszter hivatalában. Ez alkalommal Roberts a következőket mondta: „A partizánok leveréséhez és az Észak elleni expedícióhoz sürgősen szükség van katonai repülőterekre. Önöknek behatóan foglalkozniok kell ezzel a kérdéssel. Először is Önöknek repülőtereket kell építeniök Jangzsuban és Vonzsuban. Ez a legsürgősebb. Ezeket a munkákat még akkor is meg kell indítani, ha egyéb munkálatok rovására mennek". Ez az intézkedés csak egy lépése volt a júliusra vagy augusztusra tervezett Észak elleni expedíció tervének. Roberts parancsának megfelelően a Li Szin Man-kormány belügyminisztériuma megkezdte a jangzsui és vonzsui repülőterek megépítését.

Emellett 1949 június elején Muccio amerikai nagykövet összehívott minket, Robertset, Beirdet, Szin Szung Mót, Jun Kun Szong igazságügyminisztert és engem az amerikai nagykövetségen és a július-augusztusi Észak elleni expedíció előkészítő rendszabályaira vonatkozóan a következő utasításokat adta nekünk: „Most, amikor júliusban vagy augusztusban megindítjuk az Észak elleni expedíciót, rendkívül fontos, hogy az állambiztonsági törvényt drákói módon megerősítsék. Tartóztassák le tömegesen a kormánnyal szembenálló erőket, valamint a délkoreai munkáspárthoz tartozó elemeket. Teljesen meg kell hiúsítani burkolt tevékenységüket, amihez természetesen egyéb előkészületekre is szükség van. Semmisítsék meg ezeket az elemeket, ez a legfontosabb feladat." Ezután, a tervezett július-augusztusi expedíció előestéjén, rendkívül széleskörű letartóztatásokat foganatosítottak a balszárny ellen egész Dél-Koreában.

1949 július 25-én hajnalban Roberts, az Egyesült Államok Katonai Missziójának főnöke, kiadta a parancsot az úgynevezett nemzetvédelmi hadseregnek a 38. szélességi foktól északra eső terület megtámadására. Néhány nappal ezt megelőzően

Roberts a következőket mondta Csaj Beng Dok vezérkari főnöknek és Kim Szak Vonnak, az első hadosztály parancsnokának: „Az Észak elleni expedíció, amelynek végrehajtására most kerül sor, jó kísérlet lesz a polgárháborúra, amelyet hamarosan ki akarunk provokálni. Az ellenséggel való kapcsolat alapján jól megismerhetjük az ellenséget." És Roberts parancsára a nemzetvédelmi hadsereg megindította a támadást Keszon körzetében, de a Népköztársaság határőrségének heves ellentámadására súlyos veszteségekkel kellett visszavonulnia.

Az Észak elleni 1949 július-augusztusi expedíció terve szerint a Roberts parancsnoksága alatt álló hadtestté kibővítendő első hadosztály lett volna a főerő Ondzsin félszigettel és Keszonnal, mint bázisokkal. A terv kivitelezésével Kim Szak Vont bízták meg Roberts parancsnoksága alatt. A támadást főleg a nyugati szárnynak kellett végrehajtania, a keleti szárny feladata a biztosítás volt. Ha a hadműveletek kedvezően alakultak volna, Incsonban helyőrségi főhadiszállásokat létesítettek volna. Úgy tervezték, hogy Keszonból indítanak támadást, elfoglalják Kjungzsut és Ondzsinból Hezsu és, ha lehet, Phenjan felé nyomulnak. A hadműveletek tervének kidolgozásában Roberts irányítása mellett kezdettől fogva résztvettek Kim Szak Von, az első hadosztály parancsnoka és Jun Hu szállításügyi miniszter. Az Észak elleni expedíció tervében Roberts előírta, hogy a rendőrséget a hadseregparancsnokság irányítása alá helyezzék.

Roberts megígérte Jun Hunak és Kim Szak Vonnak, hogyha a július-augusztusi offenzíva sikeres lesz, akkor Kim Szak Vont nemzetvédelmi miniszternek nevezik ki. Azonban a július 25-i offenzíva veresége és a futótűzként terjedő partizánakciók következtében a július-augusztusi, Észak elleni expedíciót fel kellett függeszteni, ha ideiglenesen is. Roberts ettől kezdve mindig hangoztatta, hogy az Észak elleni expedícióhoz a hátország megtisztítására van szükség.

1949 augusztusában sürgősen az amerikai nagykövetségre rendeltek. Megérkezésemkor ott találtam Mucciót, Robertset és Beirdet. Néhány üdvözlő szó után Roberts haragos modorban a következőket mondta: „Az oly régóta tervezett Észak elleni expedíció kísérlete súlyos vereséggel zárult a keszoni konfliktus alkalmával. Ezért természetesen elsősorban a nemzetvédelmi hadsereg tehetetlensége a felelős, de ugyanakkor felelősség ter-

heli a rendörséget is. Ha a rendörség gyorsabb lett volna a kémjelentések összegyüjtésében és szorgalmasabb a belső bizalmas jelentések megszerzésében, akkor több anyagunk lett volna a hadmüveletekhez. Ez azonban nem így történt és ezt nagyon sajnálom. Mint Ön sajátmaga is tudhatja, az Észak elleni expedíciót mindamellett végre kell hajtani és ehhez feltétlen szükség van a hátország kézbentartására. Erröl már eleget beszéltem Önnek. A belsö béke azonban egyre nagyobb mértékben veszélyeztetve van és a partizánok egyre ádázabbul lépnek fel. Ezért pedig elsösorban a rendörség felelös. Mostantól kezdve több figyelmet kell szentelnie a razziáknak és a délkoreai munkáspárthoz tartozó elemek bebörtönzésének. Be kell vezetni a rendörség katonai kiképzését is. Ami a partizánok leverését illeti, jelenleg magam foglalkozom a terv kidolgozásával, amelyet majd később tudatni fogok Önnel. A hadsereg ellátja feladatát a fronton, azonban a rendörségnek is szüksége van katonai kiképzésre ahhoz, hogy a hátországban leverhesse a partizánokat és megörizhesse a békét és a rendet. Ezért remélem, különleges figyelmet fog szentelni a rendörség katonai kiképzésének."

Ettöl kezdve Roberts gyakran beszélt Li Szin Mannal és velem a partizánok leveréséröl, a béke és a rend fenntartásáról, miközben a partizánmozgalom elfojtásának tervét dolgozta ki. E tervnek megfelelöen a hadmüveleti zónákat öt körzetre osztották: Zsirihegy, Tebekhegy, Odejhegy, Keleti part és Középsö körzetre. Mindegyik körzetben az elnyomó eröknek egy-egy parancsnokságával. A föhadiszállást Taezsonban akarták felállítani. A tervezet elöírta, hogy itt dolgozzák ki a hadjárat általános terveit és innen irányítsák az összes hadmüveleteket. Minden részlegparancsnokságon egy tartományi kormányzósági képviselönek, egy rendörtörzstisztnek és egy hadbíró-törzstisztnek kellett székelnie. A terv azt is elöirányozta, hogy a hadmüveletekben amerikai repülögépek és tankok vesznek részt. A hadmüveletek idöpontjául a telet választották ki, amely a partizánok szempontjából az év legkedvezötlenebb szaka. Eszerint az akciót november közepén kellett megkezdeni, amikor a fák elhullatták leveleiket s az idö hideg, és a következö év február végén befejezni. A partizánok elleni jelenlegi hadmüveletek során Roberts és Beird kezében volt az irányítás.

A partizánok elleni hadmüveletek irányítása alkalmával

Roberts így nyilatkozott: „Bármilyen eszközt fel kell használni, semmitől nem szabad visszariadni, ami stratégiai szempontból szükséges és az elnyomás szempontjából hatásos.“

1949 október közepén Roberts, Beird, Csaj Beng Dok, Szin Szung Mo és én összejöttünk az Egyesült Államok Katonai Missziója főnökének irodájában, hogy megbeszéljük a partizánok elleni hadműveleteket. Ez alkalommal Roberts a következő utasításokat adta nekünk: „Teljesen fel kell égetni a partizánvidékeken azokat a hegyi falvakat, amelyek ruhával és élelemmel támogathatják a partizánokat, vagy amelyekből a partizánok ilyesmit rabolhatnak. Abban az esetben is, ha ilyen veszély közvetlenül nem áll fenn, ki kell üríteni a falut, ha a partizánok ott megvethetnék lábukat; ezáltal el lehet szigetelni őket. Tegyenek meg mindent a partizánok leverésének előkészítése érdekében.“ A hadsereg és a rendőrhatóságok végrehajtották Roberts utasításait.

1950 januárjában, a belügyminiszter hivatalában megtartott értekezlet alkalmával, amelyen Muccio, Roberts, Beird, Li Jun Jung népjóléti miniszter, Szin Szung Mo nemzetvédelmi miniszter és én vettünk részt, a partizánok elleni hadműveletek meggyorsításával kapcsolatban Roberts a következőket mondotta: „A kiürítési rendszabályokkal lényeges eredményeket értünk el a partizánok felszámolásában. A kérdéses körzetek lakosságának veszteségei elkerülhetetlenek voltak az állam érdekében. Ne törődjenek ezekkel a veszteségekkel és folytassák a kiürítéseket.“ Ugyanakkor megparancsolta nekünk, hogy fokozzuk a partizánok elleni hadműveleteket.

Roberts utasításának megfelelően a házak tízezreit gyujtották fel és a családok tízezreit „evakuálták“ a partizánterületekről a felszámoló hadműveletek érdekében. Összesen mintegy 40 000—50 000 háztartást érintett ez az intézkedés, és sok százezer polgári lakost kergetett ki házából és tett hajléktalanná.

A partizánok elleni téli hadműveletek során számtalan ártatlan embert mészárolt le brutális módon a hadsereg és a rendőrség. Íme egy példa: a nemzetvédelmi hadsereg egyik, Észak-Kjengszanban működő csoportja bekerített egy ötven emberből, asszonyból és gyermekből álló csoportot a Mun Gyang Gun tartomány egyik hegyi községében. Azzal vádolva őket, hogy vörösök, a Li Szin Man-banditák egy vermet ástak, az embere-

ket a gödör elé vezették, azután legépfegyverezték és a verembe temették őket. A partizán-övezetekben mindenütt hasonló szörnyű dolgoknak lehet az ember tanúja.

1950 januárjában az Egyesült Államok nagykövetségén tartott összejövetelen, amelyen Muccio, Roberts, Beird, Drumwright (az Egyesült Államok követségének tanácsosa), Szin Szung Mo, Kvon Szang Jul és én vettünk részt, Muccio fényképeket mutatott a mungyangguni mészárlásról (a helyszínen felvett pillanatfelvételeket) és a következőket mondta: „Humánus szempontból ítélve a dolgokat, valaki azt mondhatná, hogy ez rossz. De erre szükség van a partizánok leveréséhez. Véssék agyukba, hogy ilyen dolgok bármikor történhetnek, ha törekvéseiket valóra akarják váltani."

Az amerikai imperialistáknak (akik semmitől sem riadnak vissza agresszív céljaik végrehajtásánál) a hazafias és demokratikus erők kiirtását célzó rendszabályaik eredményeként több mint 250 000 embert gyilkoltak meg és 600 000-t börtönöztek be, az augusztus 15-i felszabadulás óta eltelt 5 év alatt.

Maguk az imperialisták követelték két kommunista, Kim Szam Jong és Li Zsu Ha meggyilkolását. 1950 április 15-én, amikor Kim Szang Szu kedongi székhelyén voltam Szöulban, Kim Szang Szu a következőket mondta nekem: „Muccio felhivatta Pek Szung Uk belügyminisztert az amerikai nagykövetségre és azt mondta neki, hogy Kim Szam Jong és Li Zsu Ha elfogatása nagy sikert jelent. Szigorúan megparancsolta Peknek, hogy a legsúlyosabb büntetéssel sujtsák őket és gyökerében fojtsák el a veszélyt."

Kim Szang Szu azt mondta nekem, hogy mindezt az amerikai nagykövetségen dolgozó Noble-tól hallotta.

Az amerikai imperialisták minden lehetséges bestiális módszert felhasználtak a partizánok irtására és a tömegek lemészárlására azzal a céllal, hogy a hátországot teljes mértékben fékentartsák. Ugyanakkor a 38. szélességi fok mentén a nemzetvédelmi hadsereg egységei révén állandóan konfliktusokat provokáltak ki. Valahányszor a nemzetvédelmi hadsereg egységei támadást intéztek Észak ellen, mindenkor a Népköztársaság határőreinek elszánt ellentámadásába ütköztek és súlyos veszteségekkel kellett visszavonulniok. És minden egyes alkalommal az amerikai imperialisták és a Li Szin Man-klikk

azt kiáltozták, hogy a Népköztársaság határőrei voltak azok, akik a támadást megkezdték.

A vezérkari főnök szobájában saját füleimmel hallottam Csaj Beng Doktól, hogy 1949 januárjától a polgárháború kitöréséig a nemzetvédelmi hadsereg csaknem ezer alkalommal intézett támadást Észak ellen. 1949 július 25-én Roberts parancsot adott Kim Szak Vonnak, az első hadosztály parancsnokának, hogy kezdje meg a keszoni támadást, mint az Észak elleni hadjárat próbáját; de megszemlélve a frontot és látva a reménytelen helyzetet, augusztus 1-én azt a parancsot adta neki, hogy szüntesse be a harcot. Roberts e konfliktus súlyos veszteségeiért a felelősséget teljes mértékben a nemzetvédelmi hadseregre hárította. Legalább Kim Gyót kellett volna elfoglalniuk a parancs szerint, de ehelyett súlyos veszteségeket szenvedve visszavonultak; és ennek mindnek a nemzetvédelmi hadsereg tehetetlensége az oka — morogta Roberts. 1949 októberében a hadosztályparancsnokok konferenciáján, a hadsereg főhadiszállásán, Roberts úr, az Egyesült Államok Katonai Tanácsadó Csoportjának főnöke, a következőket mondta: „Igaz az, hogy számtalan támadást az én parancsomra indítottak a 38. szélességi fok mentén az északi rész ellen és az elkövetkező napokban még számos ilyen támadás lesz. De nagyon sok esetben az egységek saját fejük szerint támadták meg Északot és rettentő mennyiségű lőszert pazaroltak el anélkül, hogy bármi eredményt is értek volna el, ellenkezőleg, súlyos veszteségeket szenvedtek. Egyedül az Egyesült Államok Katonai Missziójának van joga arra, hogy a nemzetvédelmi hadseregnek parancsot adjon a 38. szélességi foktól északra eső terület megtámadására. Mostanáig a 38. szélességi fok mentén az összes konfliktusokat kizárólag a nemzetvédelmi hadsereg Észak elleni inváziója okozta. Mostantól kezdve a nemzetvédelmi hadsereg inváziója a 38. szélességi foktól északra eső terület ellen csak az Egyesült Államok Katonai Missziójának parancsára hajtható végre."

Ezek a tények ékesszólóan bizonyítják, hogy a 38. szélességi fok mentén keletkezett ezernyi konfliktust Roberts tábornoknak, az Egyesült Államok Katonai Missziója főnökének parancsára provokálták ki, és ezek a konfliktusok a nemzetvédelmi hadsereg inváziójával robbantak ki. Az Észak elleni július-augusztusi expedíció tervének meghiúsítása óta Roberts,

az Egyesült Államok Katonai Missziójának főnöke, állandóan azt mondta a Li Szin Man-klikknek, hogy készen kell állni az Észak elleni expedícióra és a maga részéről mindent megtett a nemzetvédelmi hadsereg megerősítése és újjászervezése érdekében.

Minthogy a nemzetvédelmi hadsereg tekintélye rendkívül lecsökkent, a „joszui incidens" óta, senki sem akart belépni a hadseregbe, amelynek számszerű erejét kényszersorozással kellett fenntartani. 1949 novemberében Muccio, Roberts, Beird, Li Szin Man, Szin Szung Mo, Li Beum Szak, Csaj Beng Dok és én összejöttünk Li Szin Man kjungmudaji székhelyén és a kényszersorozásokról a következőket állapítottuk meg: „A nemzetvédelmi hadsereget meg kell erősíteni, de senki sem lép be a hadseregbe önként. Ezért a hadseregben sok megbízhatatlan elem van. A nemzetvédelmi hadsereg megerősítése érdekében kényszersorozásokat kell végrehajtani. Szilárd gondolkozású, egészséges fiatalembereket kell besorozni vidékről, hogy a hadsereget megfelelően előkészíthessük az elkövetkezendő Észak elleni hadjáratra."

Ennek megfelelően rendőrök mentek az ország minden részébe, különösen Észak- és Dél-Csölla és Észak- és Dél-Kenszan tartományokba, ahol fiatalembereket fogtak el azzal a hazug váddal, hogy „vörösök". Ezeket az ifjakat megverték, megkínozták és megfélemlítéssel besorozták a hadseregbe.

Az Egyesült Államok Katonai Missziójának főnöke, Roberts, és a rendőrség tanácsadója, Beird, azt javasolták, hogy a rendőrség 50 000 emberét szintén elő kell készíteni az Észak elleni úgynevezett expedícióra.

Az összejövetelek alkalmával Roberts többízben kifejezte azt a véleményét, hogy az egész rendőrséget szigorú katonai kiképzésben kell részesíteni és ugyanolyan ütőképesnek kell lennie, mint amilyen a hadsereg. Azután azt javasolta a belügyminisztériumnak, hogy minden tartományból válasszon ki egy bizonyos számú rendőri személyzetet, amelyet részesítsen komoly katonai kiképzésben. Ugyanakkor igen nagy szükség volt a rendőri erőkre a partizánok elleni hadműveletekben és ezért nem lehetett embereket kiválogatni a katonai kiképzés céljaira. Emiatt nem lehetett Roberts és Beird parancsait százszázalékig teljesíteni.

1950 január közepén, amikor Szin Szung Mo, Roberts és én találkoztunk a nemzetvédelmi miniszter szobájában, Roberts kellemetlen hangon a következőket mondta: „Az Észak elleni hadjárat már elfogadott terv és végrehajtásának ideje nincs már messze. Ha céljukat meg akarják valósítani, akkor az erőnek és mindenekelőtt a harci erőnek készen kell állnia. Ezért hangsúlyozom én mindig az egész rendőrség katonai kiképzésének fontosságát. De sajnálatomra ezt nem hajtották végre megfelelő módon azzal az ürüggyel, hogy nincs elegendő emberük.“ A továbbiakban ezeket mondta: „Az Észak elleni támadást természetesen mi fogjuk megkezdeni. De ehhez szükségünk van egy megfelelő, ha formális mentségre is. Ebben a vonatkozásban nagy jelentőséggel bírnak majd az Egyesült Nemzetek Bizottságának jelentései. Az Egyesült Nemzetek Bizottsága természetesen Amerikának kedvező jelentéseket fog küldeni. Azonban Önöknek is többet kell törődniök ezekkel a kérdésekkel és meg kell nyerniök a Bizottság jóindulatát.“

Ma már mindenki tudja, hogy az úgynevezett Egyesült Nemzetek Koreai Bizottsága nem más, mint az Egyesült Államok szavazógépe segítségével létrehozott testület, amelynek az a feladata, hogy leplezze mindazokat a tényeket, amelyek a Li Szin Man-klikk által folytatott tömeggyilkos politika eredményei. Az amerikai imperialisták adták ki az utasítást Korea gyarmatosítása és leigázása érdekében e politika folytatására. Azok a jelentések, amelyeket az úgynevezett ENSz-bizottság beterjeszt az Egyesült Nemzetekhez, nem mások, mint az Egyesült Államok nagykövetsége, vagy egyéb amerikai kémszervek által összeállított anyagok gyüjteményei. Az úgynevezett ENSz Koreai Bizottsága, amely mindenben az amerikai imperialisták utasításait követi, azt a feladatot kapta, hogy hamisítsa meg a tényeket és hamis nyilatkozatokat és jelentéseket koholjon az amerikai imperialisták utasítására.

Ez az úgynevezett ENSz-bizottság állandóan megakadályozta Észak- és Dél-Korea békés egyesítését. 1950 június elején, amikor Észak-Koreából Észak- és Dél-Korea békés egyesítésére vonatkozó javaslat érkezett a délkoreai „május 30-i parlament“-hez, a bizottság, az amerikai imperialisták utasításait követve, megakadályozta, hogy ez a javaslat el-

jusson a délkoreai „nemzetgyűlés"-hez. Letagadhatatlan és nyilvánvaló tény, hogy az amerikai imperialisták és a Li Szin Man-klikk teljes mértékben felelősek az 1950 június 25-én kitört polgárháború felidézéséért, a Bizottság azonban az amerikai imperialisták utasításainak megfelelően, hamis jelentést küldött, amelyben Észak-Koreát vádolta meg a támadás megindításával. Mindezek a tények megfelelően bizonyítják, hogy az úgynevezett ENSz Koreai Bizottsága nem egyéb, mint az amerikai imperialisták hűséges ügynöksége és bábja.

Amint már említettem, az Észak elleni hadjáratot megelőzően, az amerikai imperialisták, Li Szin Man és klikkje a partizánok leverésével foglalkoztak és lázasan készülődtek az Észak elleni expedícióra.

1949 szeptemberében Chennault amerikai vezérőrnagy Szöulba érkezett azzal a küldetéssel, hogy erősítse meg a délkoreai légierőt, és több hétig itt maradt. Javaslatot tett a légierő megszervezésének tervére vonatkozóan és hangsúlyozta, hogy Korea földrajzi viszonyai következtében a koreai harci eseményekben a döntő szerepet a légierő játszaná. Megígérte, hogy az Egyesült Államokba való visszautazása után mindent megtesz a terv megvalósítása érdekében és ezzel az ígérettel távozott Dél-Koreából. Ezután egy sor amerikai kongresszusi képviselő és az amerikai politikai élet számos más vezető alakja látogatta meg Koreát rövid időközökben. Mindannyiuknak természetesen egy törekvésük volt: polgárháború kirobbantása Koreában. Valahányszor meglátogatták Dél-Koreát, mindig megszemlélték a nemzetvédelmi hadsereget és megtekintették a 38. szélességi fokot, minden egyes alkalommal arra biztatták a hadsereget és a rendőrséget, hogy provokálja ki a polgárháborút.

1949 novemberében Knowland republikánus szenátor, az amerikai politikai élet egyik befolyásos személyisége érkezett Koreába. Hangsúlyozta, hogy Dél-Koreát feltétlenül katonai segítségben kell részesíteni, mint „a demokrácia egyetlen bástyáját" a Távolkeleten. Gondosan megvizsgálta a 38. szélességi fok környékét és arra biztatta a hadsereg és a rendőrség tagjait, hogy mindig álljanak bátran készen. Szöulba való visszaérkezése után azt prédikálta Li Szin

Mannak, hogy teljes mértékben készüljenek fel az elháríthatatlan harmadik világháborúra.

1950 januárjában Royall helyettes hadügyminiszter és Sebald, MacArthur főhadiszállása diplomáciai osztályának vezetője, látogattak el Szöulba. Sebald a következőket mondta Li Szin Mannak: „Az Észak elleni hadművelet során a Japánban állomásozó amerikai hadihajók és repülőgépek Dél-Korea oldalán részt fognak venni a harcban; és ami a tengeri és légierőket illeti, emiatt egyáltalán nem kell aggódnia."

Februárban Li Szin Man Tokióba utazott, ahol az úgynevezett „Északi expedícióra" vonatkozóan titkos egyezményt írt alá MacArthurral, aki egyenes utasítást adott neki a polgárháború lángjának felszítására. Június 17-én Dulles, az Egyesült Államok külügyminisztériumának tanácsadója érkezett Koreába és gondosan megvizsgálta a 38. szélességi fok környékét. A nemzetvédelmi hadsereg előtt tartott beszédében nagyban buzdította a katonákat és két másik alkalommal is hasonló kijelentéseket tett. Ezt mondta: „Az Egyesült Államokban már hallottam nagy bátorságotokról és hatalmas erőtökről, de csak most, amikor idejöttem, látom saját szememmel, hogy mindannyian milyen kitartóan és erőteljesen törekedtek arra, hogy áthidaljátok roppant nehézségeiteket. Csak most jutottam hozzá, hogy közvetlen érintkezésbe kerüljek veletek és örülök annak, amit itt látok. Semmiféle ellenség, bármilyen erős legyen is, nem állhat meg előttetek. Mégis azt remélem, hogy további erőfeszítéseket tesztek, minthogy nincs messze az az idő, amikor majd megmutathatjátok nagy erőtöket." Dulles útja során meglátogatott egy rendőrállomást, ahol buzdította a rendőrséget és dícsérte bátorságáért és éberségéért. Ezeket mondta: „Tekintettel Dél-Korea különleges helyzetére, a délkoreai rendőrség tevékenységét nem szabad korlátozni. Eredeti feladata mellett, amely a rend fenntartásából áll, katonai feladatokat is el kell látnia. Önöknek ezt teljes mértékben meg kell érteniök. Meg kell szerezniök a harci kiképzést és el kell sajátítaniok a katonai tudományt. Szükség esetén tekintsék magukat inkább katonáknak, mint rendőröknek, és ne legyenek rosszabbak a katonáknál." Szöulba való visszatérése után Dulles Li Szin Mannak és Szin Szung Mónak megadta

a végső utasításokat az Észak elleni támadás azonnali megindítására vonatkozóan, minthogy az idő erre már megérett: „Indítsák meg az Észak elleni agressziót és ugyanakkor a propagandahadjáratot is azon az alapon, hogy Észak támadta meg Délt. Ha csak két hétig kitartanak, akkor minden rendben lesz, mert ez alatt az idő alatt az Egyesült Államok, megvádolva Észak-Koreát Dél-Korea megtámadásával, kényszeríteni fogja az Egyesült Nemzeteket, hogy hozzon intézkedéseket s ekkor az Egyesült Nemzetek nevében szárazföldi, tengeri és légierőket fogunk mozgósítani."

Június 24-én éjfélkor, amerikai gazdái parancsát végrehajtva, Li Szin Man megindította a támadást a 38. szélességi foktól északra és ezzel megkezdődött a jelenlegi pusztító testvérháború, amelyért sohasem fog neki megbocsátani a koreai nép.

A polgárháború kirobbantói, nevezetesen az amerikai imperialisták és a Li Szin Man-klikk, akik hiába próbálják a koreai polgárháború kitöréséért a felelősséget Észak-Koreára hárítani, szemérmetlenül azt hazudták, hogy az északkoreai néphadsereg kezdett támadást a 38. szélességi fok mentén hajnali 1 órakor. De bár az amerikai imperialisták és a Li Szin Man-banditák a tények meghamisításánál sohasem haboznak a leggyalázatosabb eszközök felhasználását illetőleg, mégsem tudják eltitkolni a koreai nép s a világ közvéleménye előtt, hogy ők maguk a koreai polgárháború kirobbantói, minthogy a történelmi tényeket nem tudják elpalástolni.

Az amerikai imperialisták aljasul felhasználva az Egyesült Nemzetek Szervezetét, igazolni akarják agresszív katonai intervenciójukat. Az amerikai imperialisták zsoldos csapatai, Korea földjére lépve, könyörtelenül pusztítják Korea városait és falvait és brutálisan irtják a koreai népet.

Ilyen törvénytelen fegyveres intervenciót és az amerikai imperialisták által elkövetett szörnytetteket sohasem lehet igazolni. Az amerikai imperialistáknak sem alapjuk, sem okuk nincs arra, hogy fegyveresen beavatkozzanak a koreai polgárháborúba. A koreai kérdést magának a koreai népnek kell megoldania és meg is tudja oldani.

Az amerikai imperialisták azonnal vonuljanak ki Koreából. El a kezekkel Koreától!

16

MUN HAK BONGNAK, A CIC ÉS LI SZIN MAN VOLT TANÁCSADÓJÁNAK 1950 JÚLIUS 21-I RÁDIÓ-NYILATKOZATA*

Itt Mun Hak Bong beszél Phenjanból, a CIC volt tanácsadója és Li Szin Man volt politikai tanácsadója.

A koreai nép árulója vagyok. Mielőtt ítélkezik felettem a nép, el akarom mondani, hogy milyen bűnöket követtek el az amerikai imperialisták és a Li Szin Man-klikk, a koreai polgárháború kirobbantói.

Az augusztus 15-i felszabadulás után tévesen azt hittem, hogy Li Szin Man, ez a képmutató bandita, megfelelő vezetője lesz Korea népének.

Li Szin Man egy bőrönddel és egy európai feleséggel tért vissza Koreába. Koreába való megérkezése után azt állította magáról, hogy ő a legnagyobb hazafi és egyedül ő alkalmas a nép vezetésére; kényszerítette a koreaiakat, hogy kövessék. Kényszerítette a koreai népet, hogy tiszteljék őt és adót fizessenek neki. 1945 október végén magam is kifejeztem iránta érzett tiszteletemet, egyidejűleg pedig átnyujtottam neki 500 000 vont.

Li Szin Man kezdettől fogva gyűlölte a Hankuk-Mindzsu-Dangot (Koreai Demokratikus Párt); ennek az volt az oka, hogy amikor ő Koreába érkezett, a Hankuk-Mindzsu-Dang tagjai már megvesztegették az amerikaiakat és megszerezték az amerikaiak szilárd támogatását.

Kikből is állt a Hankuk-Mindzsu-Dang (Koreai Demokratikus Párt)? Vezetői Kim Szang Szu klikkjéből kerültek ki, aki délkoreai plutokrata s a japán kizsákmányolóknak és

* Rövidített fordítás a koreai eredetiből.

a japán gyarmati uralkodók egykori vezetőinek közvetlen ügynöke volt. Emellett a pártnak tagjai voltak nagykapitalisták, köztudomásúan japánbarát elemek, koreai származású amerikai állampolgárok, akiket mind megvesztegettek a dél-koreai plutokraták. Az úgynevezett Koreai Demokratikus Pártnak az amerikaiak megvesztegetése révén sikerült a jövedelmező szervezetek valamennyi fontos állásába a saját embereit ültetni és így az amerikai megszálló erők katonai kormányzatát is tulajdonképpen ez a párt tartotta kezében. Természetesen ugyanakkor a Hankuk-Mindzsu-Dang párt az amerikaiak leghűségesebb kiszolgálója volt. Én kezdettől fogva gyűlöltem ezt a legképmutatóbb és legagyafurtabb emberekből álló pártot. A japán imperialista uralom napjaiban ők voltak a japán imperializmus leghűségesebb kiszolgálói, de az augusztus 15-i felszabaduláskor hirtelen hazafiakká vedlettek át és megszervezték pártjukat. Ez a párt, amely úgy szolgálta az Egyesült Államokat, mint saját hazáját, most azt látta, hogy nagy ellensége, Li Szin Man, beleüti az orrát az ő biztosnak vélt üzletébe. És mint már említettem, Li Szin Man sem szerette ezt a pártot. A Hankuk-Mindzsu-Dang, azaz a Koreai Demokratikus Párt odáig ment, hogy azt mondták: Amerika nélkül nem lenne Hankuk-Mindzsu-Dang. A Hankuk-Mindzsu-Dang nyilvánosan kezet fogott Li Szin Mannal, a színfalak mögött azonban ellene tört.

1948 márciusában Hodge felkérésére elfoglaltam a CIC tanácsadójának pozícióját. Hodge arra kért, hogy minden nap egyszer keressem fel; és valahányszor hozzá mentem, mindig az amerikai demokráciáról beszélt és rámkényszerítette a külön kormányt és a külön választásokat. Ebben az időben én mindig Li Szin Man érdekében beszéltem és védelmeztem őt.

Többször kértem az amerikaiakat, hogy határozzák meg pontosan, mi a demokrácia. De ők mindig így feleltek: „Ha látni akarja a demokráciát, menjen el az Egyesült Államokba." Én megint megkérdeztem őket: „A pozíciók megvásárlásából, vagy a nyilt megvesztegetésből áll-e az amerikai demokrácia?" Az amerikaiak azonban erre nem válaszoltak.

Most pedig lássuk, milyen politikát folytattak az ame-

rikaiak Korea irányában abban az időben, amikor az ország az ő katonai igazgatásuk alatt volt. Ennek a politikának a célja országunk szétszakítása és a koreai nép szétzúzása volt. Ez a politika meg akarta akadályozni Korea felépítését, nehézségeket és pusztulást akart zudítani rá és kísérleti laboratóriumként akarta felhasználni. Az amerikaiak a koreaiakat a világ egyik legalacsonyabbrendű népének tekintették és a koreaiakon kísérletezték ki, hogyan kell igazgatni az alacsonyrendű népeket. Az amerikai politika szerint az alacsonyrendű népek kormányzásának legjobb módja a szakadás, ellentétek, vérontás és cselszövények eszközeinek felhasználása és be akarták bizonyítani a világnak a koreaiak politikai tehetetlenségét. A Li Szin Man- és a Hankuk-Mindzsu-Dang-klikk közötti ellentét valójában szintén része volt az amerikai politikának. Az amerikaiak támogatták Li Szin Mant Amerikában és segítették a Hankuk-Mindzsu-Dangot Koreában. Tekintet nélkül a politikai irányzatokra, az amerikaiak ellene voltak a koreai nép bármilyen fajta egységének és ugyanakkor, amikor ők okozták a szakadékot a koreaiak között, azt állították, hogy a koreaiak politikailag alacsonyabbrendűek és tehetetlenek.

Az amerikai politikának és Li Szin Man követelésének megfelelően megtörténtek a külön választások és külön kormány alakult. A külön Li Szin Man-kormány megalakításának (az amerikaiak állítása szerint) az volt a célja, hogy „elsimítsák“ a Li Szin Man és a Hankuk-Mindzsu-Dang-klikk közötti súrlódásokat. Számukra azonban az „elsimítás“ nem a két fél együttműködését jelenti, hanem a súrlódások fokozódását. Így az amerikai kormány felállíttatta a külön Li Szin Man-kormányt és elmélyítette az ellenségeskedést a Hankuk-Mindzsu-Dang és Li Szin Man közt.

Li Szin Man először a Hankuk-Mindzsu-Dang részvétele nélkül akarta megalakítani kormányát. Ekkor azonban utasítás érkezett Amerikából, hogy két helyet fenn kell tartani — ez az utasítás Wedemeyernek, a Kínában állomásozó amerikai haderők akkori főparancsnokának kérelmére történt. Wedemeyer egyik ügynökét, Li Beum Szakot akarta kineveztetni miniszterelnökké és hadügyminiszterré. Ez közvetlenül azután történt, hogy a parlament visszautasította a Li Szin Man által javasolt Li Jun Jung miniszterelnökké

való kinevezését. Így az Egyesült Államokból érkező parancsra Li Beum Szak lett a miniszterelnök, aki Li Szin Man komoly ellenfele volt. Li Szin Man mindig félt attól, hogy Li Beum Szak esetleg államcsínyt hajt végre. Li Beum Szak azonban, aki megelégedett rangjával, mindent megtett, hogy megnyerje Li Szin Man rokonszenvét és megmutassa, hogy nincs szándékában bármit is tenni főnöke ellen. Li Szin Man azonban sosem bízott meg Li Beum Szakban. Li Beum Szak visszahívta Szin Szung Mót Angliából abban a reményben, hogy a tengerészet ellenállása révén politikai megoldást találhat. Szin Szung Mót rendkívül jól fogadta Li Szin Man, mert azt gondolta, hogy rajta keresztül kiszoríthatja Li Beum Szakot.

Li Beum Szak felajánlotta Szin Szung Mónak a tengerészet főparancsnoki állását, amely a hadügyminiszter fennhatósága alá tartozott. Szin Szung Mo hajlandó volt ezt elfogadni, Li Szin Man azonban megígérte neki, hogy magasabb pozícióba juttatja és így Li Beum Szak terve meghiúsult. Ekkor a Hankuk-Mindzsu-Dang-klikk, megértve Li Szin Man cselszövéseit, kezdte felhasználni Szin Szung Mót. Pénzt ajánlottak fel neki politikai tevékenysége céljaira, épp akkor, amikor erre nagy szüksége volt. Li Szin Man, aki az összes ifjúsági szervezeteket egybeolvasztotta a Tajhan-Csungen-Dangban, ennek élére Szin Szung Mót nevezte ki. Szin Szung Mo habozás nélkül elfogadta ezt a pozíciót. Szin Szung Mo kinevezésének idején Li Szin Man azt az ígéretet tette neki, hogy később belügyminiszterré, majd hadügyminiszterré fogja kineveztetni. Li Szin Man természetesen nagyon jól tudott arról, hogy Szin Szung Mo szoros kapcsolatban volt a Hankuk-Mindzsu-Danggal, azonban eltűrte ezt, mert először Li Beum Szaktól akart megszabadulni.

Szin Szung Mo végül elfoglalta a belügyminiszter posztját és így a Hankuk-Mindzsu-Dang közelebb került a húsosfazékhoz. Kim Szang Szu utasítására az új belügyminiszter államtitkárrá nevezte ki Kim Hjo Szuk képviselőt. Szin Szung Mo ezt azért tette, mert azt akarta, hogy Kim Hjo Szuk legyen az utódja, amikor ő majd hadügyminiszter lesz. Ekkor Li Szin Man nyilt támadást intézett Li Beum Szak ellen. A Hankuk-Mindzsu-Dang folytatta csel-

szövéseit a színfalak mögött és Szin Szung Mo cselekvésre sürgette Li Szin Mant. Szin Szung Mo nagyon lojális volt Li Szin Man európai feleségéhez, Alice-hoz. „Anyá"-nak szólította őt, valahányszor beszélt vele és beszélgetéseik folyamán gyakran könnyekben tört ki, hogy bizonyítsa őszinteségét. Minthogy Alice nagyon hitt neki, így férje is bízott benne. És a végén bekövetkezett a változás a nemzetvédelmi miniszter személyében.

Szin Szung Mo tehát nemzetvédelmi miniszter lett, Kim Hjo Szuk pedig belügyminiszter. A Li Szin Man-kormány azon tagjai, akik ezideig leplezték valódi mivoltukat, most a párt utasítására levetették álarcukat és nyiltan kezdtek cselekedni. Az augusztus 8-áról elnevezett klub Szin Szung Móból, Jun Bo Szanból, Kim Do Junból és a Koreai Demokratikus Párt több vezető tagjából állt; közismert tény az, hogy a párt céljaira többszáz millió vont vettek ki a bankból, amelyet így csődbe juttattak.

Li Szin Man szembekerült a Koreai Demokratikus Párt offenzívájával. Emellett Li Beum Szak sok bosszúságot okozott Li Szin Mannak, mert pozícióját Li Szin Man garantálta a „Fiatalok Nemzeti Szövetségé"-nek feloszlatása idején. Li Szin Man tehát nehéz politikai helyzetben volt.

A Koreai Demokratikus Párt féktelen támadást indított s megkísérelte az egész kormányt ellenőrzése alá helyezni. Ez természetesen az amerikai nagykövet, Muccio utasítására történt. Amerika kísérletet tett arra, hogy végleges szakadást idézzen elő a Li Szin Man-kormányon belül. A Koreai Demokratikus Párt Amerika utasításait követve, az alkotmány revízióját követelte. Az Egyesült Államok külügyminisztériuma támogatta a Koreai Demokratikus Pártot. Truman megparancsolta MacArthurnak, hogy támogassa Li Szin Mant.

Mit jelent ez? Mindez csak az amerikai imperialisták agresszív politikájának leplezésére szolgált. Az elmúlt tél óta Amerika politikája Korea feláldozására irányult. Amerika a koreai nép véráldozata árán akarta megindítani a harmadik világháborút. Ahhoz, hogy hatásosan keresztülvigyék ezt a politikát, először is a Li Szin Man-kormányt kellett tehetetlenné tenni. Azután szakadást kellett előidézniök a Li Szin Man-klikken belül és az amerikai imperialis-

ták intrikáik leplezése céljából szükségesnek tartották, hogy a Li Szin Man-klikk tagjait egymás ellen uszítsák, hogy ezek egymás közt marakodjanak. Az Egyesült Államok külügyminisztériumában Acheson és Jessup azt állítják, hogy a háború ellen vannak, ez azonban csak képmutatás. Valójában Johnson és MacArthur gondosan előkészítik a harmadik világháborút Truman parancsára. Eldöntötték, hogy a harmadik világháború Koreában kezdődjék meg. Az amerikaiak terveinek megfelelően Koreának hamuvá és vértengerré kell válnia, vagyis ki akarják irtani az egész koreai népet. Korea feláldozásának amerikai politikáját már mult télen kidolgozták és ez év elején MacArthur szerezte meg a korlátlan hatalmat Korea felett. MacArthur háborús terveiben szerepelt az a pont, hogy 1950 júliusában a 38. szélességi fok mentén polgárháborút kell kirobbantani.

Azt állították, hogy a kínai népi felszabadító hadsereg támadást intéz Taivan ellen 1950 júliusában. Ezért előbb törjön ki a koreai polgárháború, hogy így az Egyesült Államoknak módjában álljon katonai intézkedéseket foganatosítani nemcsak Taivanon, hanem a Távolkelet egyéb részein is.

1950 februárjában MacArthur Japánba hívta Li Szin Mant és a következő utasításokat adta neki:

a) Li Szin Man egész fegyveres erejét MacArthur parancsnoksága alá kell helyezni.

b) Li Szin Man hadseregének együtt kell majd harcolnia a japán hadsereggel.

c) Ha közös hadműveletekre kerül sor a japán hadsereggel, Li Eunt, a néhai Li-dinasztia tagját és a japán légierők volt parancsnokát kell főparancsnoknak kinevezni „MacArthur főhadiszállásának parancsnoksága alatt".

d) Li Szin Man július végén küldjön MacArthur főhadiszállására egymillió szuk rizst, a japán hadsereg háborús élelmezése céljára.

e) Li Szin Man hadserege lépjen fel, mint a polgárháború kiprovokálója.

f) Li Szin Man létesítsen fegyverraktárt Japánban a japánok felügyelete alatt.

g) Li Szin Man csapatainak magasrangú tisztjeit Japánban kell kiképezni japán tisztek által, rövid határidőn belül.

h) Li Szin Man hadseregében nagyszámú japán tisztet kell alkalmazni.

i) Li Szin Man csapatainak megerősítését le kell állítani és nagyszámú japán katonát kell alkalmazni, tekintettel arra, hogy a nem kiképzett katonák a csatában többet ártanak, mint amennyit használni tudnak.

j) MacArthur biztosítja Li Szin Man pozícióját a háború alatt és után.

k) Egymillió japán katona, legalább félévre elegendő fegyver és lőszer van készen a koreai háború céljaira.

Amint várható volt, Li Szin Man habozás nélkül azonnal végrehajtotta MacArthur itt felsorolt utasításait és hazatérése után Csaj Beng Dokot és hadserege összes magasrangú tisztjeit Japánba küldte, ugyanakkor kiadta az utasítást a nemzetvédelmi miniszternek, hogy azonnal küldjön rizst Japánba. Hazatérése után Li Szin Man csak az alkalomra várt, hogy kirobbantsa a polgárháborút. MacArthurtól azt a parancsot kapta, hogy a polgárháborút július előtt kell kiprovokálni.

A Li Szin Man-rendszerben a korrupció és a züllés a legmagasabb fokra hágott; a belső szakadás és konfliktusok következtében a politikai válság egyre rosszabbodott.

A nép rengeteget szenvedett. A Li Szin Man-rendszer közelebb állt a pusztuláshoz, mint valaha. A dolgok tavasz óta rendkívül kedvezőtlenül alakultak. MacArthurnak az a parancsa, hogy a polgárháborút július előtt kell kirobbantani, állandóan foglalkoztatta Li Szin Mant. A május 30-i választások eredményeként létrejött új parlament ülésszakának megnyitásával Li Szin Man rendkívül válságos helyzetbe került mind politikai, mind társadalmi vonalon. Úgy látta, hogy ebből a helyzetből csak „Észak-Korea meghódítása" révén lehet kikerülni.

És június 20. óta ennek komoly figyelmet szenteltek a háborús gyujtogatók. A főszereplők Csaj Beng Dok, Szin Szung Mo és Kim Szak Von voltak, akik a frontot körzetekre osztották és mindegyikük egy-egy feladatot kapott: a nyugati front Kim Szak Von, a keleti Csaj Beng Dok parancsnoksága alá került. Li Szin Man, hogy kiutat találjon a politikai és társadalmi nehézségekből, elhatározta, hogy június végéig, a MacArthur által megállapított határidőig, kirobbantja a polgárháborút és végül végrehajtotta június 24-én éjjel.

Alighogy kirobbantották a polgárháborút, a Li Szin Man-csapatokat máris visszaszorították és szétverték; olyan nagy volt a különbség a két hadsereg harcképessége közt. Az Egyesült Államok ezt tulajdonképpen előre látta és egyetlen célja az volt, hogy ürügyet és alkalmat keressen koreai inváziójára. Az amerikaiak a koreai nép vérére spekulálva dolgozták ki a harmadik világháború megindításának tervét. Amint azt az amerikaiak előírták, a Li Szin Man-klikk kirobbantotta a polgárháborút, amely a koreai nép és az amerikaiak nyilt harcává fejlődött.

Li Szin Man, a polgárháború kiprovokálója Alice-szal együtt június 26-án repülőgépen Japánba menekült. Én, aki április óta Li Szin Man politikai tanácsadója voltam, meg akartam szabadítani a Li Szin Man-rendszert korrupciójától és züllöttségétől, és politikai céljaim alátámasztására megszerveztem a Minzsok-Gukka-Dangot (Nacionalista Állampárt). De csakhamar világossá vált előttem, hogy az újjáépítés és helyreállítás nem lehetséges gyökeres változtatások nélkül és az újjáépítés, ha csak szavakban van meg, annyit jelent, hogy megcsalom magamat és másokat.

A Li Szin Man-rendszer korrupciója és züllése leírhatatlan volt. A Li Szin Man-kormányban egy miniszteri tárca árát 30 millió vonban állapították meg, tartományi kormányzóét 20 millió vonban, megyei főnökét 10 millió vonban. Minden állami állás adás-vétel tárgya volt. 50—60 000 von kellett ahhoz, hogy valaki rendőr lehessen. A soffőrnek 30 000 vonra volt szüksége. Egy héttel azelőtt, hogy a néphadsereg felszabadította Szöult, a város egész lakosságának kétharmada éhezett.

Mondanom sem kell, hogy az Egyesült Államok koreai politikája semilyen vonatkozásban sem konstruktív jellegű. Amerika Koreát a harmadik világháború kiinduló pontjává akarta tenni s ezért céljául tűzte ki a Li Szin Man-rendszer demoralizálását.

Szakadás, korrupció, züllés — ezek voltak az Egyesült Államok politikájának eszközei a Li Szin Man-rendszerrel szemben. Ami magát Li Szin Mant illeti, ő pénzkereséssel volt elfoglalva és a miniszterek is minden rendelkezésükre álló eszközzel arra törekedtek, hogy gyorsan visszaszerezzék azt az összeget, amelyet be kellett fektetniük poziciójuk megszerzésébe. Li Szin Man rendszere a zabolátlan gazem-

berek testülete volt, akiknek politikája kimerült a pénzhajhászásban. Minden eszközzel pénzt akartak keresni, nem törődtek azzal, hogyan él meg a nép, visszaéltek minden joggal, lábbal tiporva a törvényt. Minden kormányhivatalnok, magas- vagy alacsonybeosztású volt is, utat, módot talált arra, hogy külön pénzt keressen. A Li Szin Man-rendszer korrupciója és züllöttsége még nagyobb volt, mint a Csang Kaj-sek-kormányé.

A képviselők, akik mindannyian 10—100 millió von közti összegeket költöttek el választási hadjáratukra, vissza akarták kapni azt a pénzt, amit befektettek és különböző módokon támadták a kormányt. Ha valamelyik képviselő támadást intézett a kormány ellen, akkor kiegyeztek vele és biztosították számára a külön pénzkeresés valamiféle lehetőségét.

Ami a hadsereget illeti, a világ egyetlen hadseregének tisztjei sem élhettek kicsapongóbb életet annál, ahogy Li Szin Man tisztjei éltek. Katonáikat a saját zsebük javára megfosztották ruháiktól és élelmiszereiktől. A tisztek katonáikat saját házukba vitték és magáncéljaikra mindenféle munkát végeztettek velük.

Minden éjszaka mulatoztak, mint a régi idők hercegei, míg éhes katonáik kint a ház előtt őrizték őket.

De most elérkezett az ő órájuk is. A történelem ítélőszéke el fogja őket ítélni. Minden bűnükért elnyerik büntetésüket.

A jelenlegi háború a koreai nép háborúja Amerika ellen. Megesküszöm országom és népem előtt, hogy harcolni fogok, amíg arra kényszerítem az amerikaiakat, hogy elvegyék vérrel borított kezüket Koreáról.

Éljen sokáig Kim Ir Szen tábornok, a Koreai Demokratikus Népköztársaság vezetője!

17

HAN SZU VAN HADNAGYNAK, AKI KORÁBBAN A DÉLKOREAI NEMZETVÉDELMI HADSEREG 17. EZREDÉNEK FŐHADISZÁLLÁSÁN TELJESÍTETT SZOLGÁLATOT, 1950 JÚNIUS 29-ÉN TETT TANÚVALLOMÁSA*

Azt hiszem, mindenki másnál többet tudok a jelenlegi háború belső ügyeiről, minthogy a Li Szin Man-bábklikket a nemzetvédelmi hadsereg 17. ezredének főhadiszállásán politikai tisztként és instruktorként szolgáltam. Elsősöris azt akarom elmondani, hogy ezt a háborút nem egy vagy két napig készítették elő. Már azok a konfliktusok, amelyek május óta a 38. szélességi fok mentén lejátszódtak, a Jaun-Pa hegységben történt összeütközés és a 38. szélességi fok mentén elkövetett számtalan egyéb provokáció mind a háború előkészítésének szerves részét képezték.

Ez év májusában tartottak egy konferenciát a hadosztályparancsnokok számára, amelyen az ezredparancsnokok is résztvettek. Itt hadműveleti terveket tárgyaltak meg s ezek közül hármat dolgoztak ki: az A, B és C tervet, amelyek mind az Észak elleni expedícióra vonatkoztak.

Május óta a zászlóaljak irányítására vonatkozó korábbi terveket feladták és bevezették az úgynevezett „főhadiszállási rendszabályokat" az egész nemzetvédelmi hadsereg ellenőrzése céljából. E politikának megfelelően kizárólag a támadásra képeztek ki bennünket.

Minthogy a nemzetvédelmi hadsereg a 38. szélességi fokot frontvonalnak tekintette, nekünk, helyőrségeknek, hat hónaponként váltva egymást, itt kellett állomásoznunk.

---

* A koreai eredeti rövidített fordítása.

De a főhadiszállás akkor sem helyezett el minket, amikor már két hónappal túlléptük a szolgálati időt, sőt azt a szigorú parancsot adta, hogy maradjunk a helyszínen. Ugyanakkor a főhadiszállás beosztottjai kezdték a frontot gyakrabban látogatni és ellenőrizni.

A 17. ezred Kvang-Szan helységben állomásozott, Ondzsintól másfél kilométerre északra. Az ezredet háborús készenlétbe helyezték az amerikai katonai tanácsadók, Straggie őrnagy és hét másik személy parancsnoksága alatt.

A katonák hangulatának megjavítása céljából állandóan azt kiabálták a főhadiszállás környékén, hogy a koreai nemzetvédelmi hadsereg a világ legjobb hadserege, amely a legújabb fegyverekkel van felszerelve, és azzal hetvenkedtek, hogy Észak elfoglalásával visszaszerezzük elvesztett területeinket, beleértve Mandzsúriát is, amely valamikor országunk része volt.

A háború kitörése előtt öt vagy hat nappal az úgynevezett ENSz katonai megfigyelők ellenőrző szemlét végeztek a 38. szélességi fok körzetében és június 23-án tértek vissza. Ettől kezdve a fronthangulat feszültebbé vált és mi gondoltuk, hogy valami váratlan fog történni.

Bár 24-e szombatra esett, az ezred tisztjei mégsem kaptak kimenőt és azt a parancsot kapták, hogy legyenek készenlétben. Ezen az éjszakán mindannyian feszült hangulatban fennmaradtunk és 25-én hajnalban megkaptuk a főhadiszállás parancsát a 38. szélességi fokról északra lévő terület elleni támadás megindítására.

Valamennyi egység, amely résztvett a Ondzsin körzetből kiinduló hirtelen támadásban, áttörte a 38. szélességi fokot és egy-két kilométer mélységben előrenyomult. A 17. ezred első zászlóalja a Pjekszung tartomány Kasu nevű városa közelében fekvő középső övezet felé menetelt előre, a 3. zászlóalj a Ka-Dzsi hegység irányába; a tartalékban maradt 2. zászlóaljat később vonultatták fel a középső frontra.

Röviddel a támadás megindítása után a Népköztársaság határőrségének heves ellentámadásába ütköztünk. Ez az összeütközés volt a leghevesebb mindazok között, amelyekben eddig részünk volt a 38. szélességi fok mentén.

A 38. szélességi foktól két kilométerre északra eső övezetben a határőrök makacs ellenállásával találkoztunk és

miközben előre és hátra manővereztünk, az a fontos hír érkezett el hozzánk, hogy a Ka-Dzsi hegy övezetébe beözönlő harmadik zászlóalj ütközetbe bocsátkozott. Ezután minden érintkezés teljesen megszakadt. Parancsot csak a kevésszámú távirati utasítás alapján vagy autós futárok révén kaptunk; és a helyzet már is reménytelenül kedvezőtlenné vált számunkra.

Az ezredparancsnok, aki délelőtt 10 órakor kapta meg a Ka-Dzsi hegységben megkezdődött csatáról szóló jelentést, kijelentette, hogy ő fogja irányítani a következő hadműveleteket. De ugyanakkor az a hír érkezett az ezred főhadiszállására, hogy a középső övezetben lévő 1. és 3. zászlóalj szintén kritikus helyzetbe jutott. Ettől kezdve a frontok között minden érintkezés tökéletesen megszakadt.

A csapatalakulatok is teljesen felbomlottak, a szakaszok és az osztagok mind összezavarodtak — az egész front káosszá változott. A Ka-Dzsi hegység körzetében harcoló zászlóalj kezdte meg először a visszavonulást a hátországban lévő Nok-Kal hegység irányába, de a középső övezetben is csakhamar megkezdődött az általános visszavonulás.

Mi, akik olyan büszkék voltunk arra, hogy ultramodern típusú amerikai fegyverekkel vagyunk felfegyverezve, mindenütt teljes mértékben vereséget szenvedtünk a Népköztársaság határőreitől. Még 53 rakétaágyúnknak sem tudtuk semmi hasznát venni. Délelőtt 11 órára ezredünk egyrészét teljesen bekerítették Ondzsintől nem messze, Szagoszi városánál. Röviden jellemezve, a Népköztársaság néphadseregének és határőrségének ellentámadása úgy tört ránk, mint egy mindent elsöprő földcsuszamlás.

Ondzsinba való irányítását megelőzően a nemzetvédelmi hadsereg legjobb egységének tartott 17. ezred Li Szin Man mellett testőrségi szolgálatot teljesített és az „ikertigrisek egysége“ néven emlegették.

Vezetőink igyekeztek a fejünkbe verni azt az eszmét, hogy nagyon könnyű dolog lesz elfoglalni a Köztársaság északi felét és ezt mi komolyan is vettük. Azt mondja a közmondás, hogy a kölyökkutya nem fél a tigristől és éppen ez történt a Li Szin Man és klikkje által kiprovokált jelenlegi háború esetében is.

Őszintén bevallom, hogy olyan bűnöket követtem el, amelyeket sohasem bocsáthat meg a koreai nép. Megérdemlem a halált, a Néphadsereg azonban elnéző volt irántam és segítő kezét nyujtva, új élet felé vezet.

18.

A DÉLKOREAI HADSEREG FŐHADISZÁLLÁSA HÍRSZERZŐ IRODÁJÁNAK III. OSZTÁLYA ÁLTAL KÉSZÍTETT (A) TERVEZET AZ 1950. ÉVI HÍRSZERZŐ MUNKÁRA*

*(SZIGORÚ KATONAI TITOK.)***

AZ 1950. ÉVI HÍRSZERZŐ TEVÉKENYSÉG TERVEZETE.

Hírszerző Iroda III. osztálya.
A hadsereg főhadiszállása.

Irányvonal:

Tekintettel a feszült nemzetközi helyzetre, otthon és idegenben a hírszerző munka alapvető célkitűzése: jelentős feladatok végrehajtása. A cél az északkoreai szervezetek kiirtása a titkos hadviselés eszközeivel; minden áron sikeres hírszerző munkát kell végezni az említett szervezetek gyors megsemmisítése és az elvesztett területek visszaszerzése érdekében.

HIRSZERZÉS:

CÉLPONTOK:

I. Katonai hírszerzés:

1) Az állomásozó egységek alakulata és felszerelése;
2) Hadmozdulatok és védelem a 38. szélességi fok körzetében;

---

* Ezt az okmányt a délkoreai hadsereg főhadiszállása Hírszerző Irodájának III. osztályán találták.
** Bélyegző.

3) A néphadsereg tisztjeinek ideológiai irányzatai;
4) A hadsereg magatartása a kormánnyal és a néppel szemben;
5) Milyen mértékben vesz részt a hadsereg a politikában;
6) Mennyire bízik a lakosság a hadseregben;
7) A hadsereg, a politikai pártok és társadalmi szervezetek közti kapcsolatok;
8) Harci szellem és fegyelem;
9) A szovjet katonai tanácsadók milyen mértékben szólnak bele az északkoreai ügyekbe;
10) Kapcsolatok a mandzsúriai 8. hadsereggel;
11) Hadműveleti tervek;
12) A hadsereg állományának háborúellenes érzülete;
13) Katonai pénzügyek és alapok;
14) Milyen a hadsereg ellátása;
15) A Dél elleni katonai hírszerző munka.

II. Politikai, gazdasági és ideológiai hírszerzés:

1) A lakosság híresztelései a kisebb közigazgatási tisztviselőkkel kapcsolatban;
2) Gyüjtések, munkaszolgálat, elkobzások, adók;
3) Polgári személyek panaszai hivatalos személyek ellen;
4) Politikai együttműködés a néppel;
5) Gyáripari feltételek;
6) A kereskedelem és az ipar újjászervezése;
7) Milyen megértésre talál a kommunista rendszer;
8) Milyenek a szállítási lehetőségek;
9) Külkereskedelem;
10) Hogy értelmezik a nemzetközi helyzetet;
11) Külső és belső propaganda;
12) Oktatás és kultúra;
13) A diákok ideológiai irányzatai;
14) A Szovjetuniónak küldött anyagok.

FŐSZEMPONTOK:

A hírszerző munka főszempontjai:

I. A hírszerző munka főszempontja állandó titkos ügy-

nökök kiválasztása az alábbiakban kifejtett szempontok szerint és alapos kiképzésük:

1) Az, aki ismeri a katonai ügyeket, érdeklődik a titkos ügyek iránt és kalandvágyó;
2) Aki okos, józan ítélőképességű és ismeri a társadalmi érintkezés művészetét;
3) Aki gyorseszű, merész és önuralommal bír;
4) Akinek sok józan esze van, ravasz és járatos a furfangokban;
5) Aki erősen vágyik pénzre és dicsőségre.

II. Az állandó ügynökök mellett összekötő ügynököket is kell alkalmazni és az ő bizalmas kapcsolataikon keresztül kell továbbítani az információkat; az összekötő ügynököket a következő szempontok szerint kell kiválogatni:

1) Aki ért ahhoz, hogy házalónak tettesse magát és ugyanakkor ért a művészetekhez és a technikához;
2) Koldusok, akik a korcsmák körül ácsorognak, táncolnak, énekelnek és hangszeren játszanak;
3) Borbélyok, fényképészek, kalauzok és mozdonyvezetők;
4) Vegyes cikkekkel házalók, sofőrök, halászok, stb.;
5) Szakácsok, bárnők, pincérnők, alkalmi munkások.

Az előbb említett állandó és összekötő titkos ügynökökből a hírszerző szolgálat hatalmas hálózatát kell kiépíteni, amelynek állandóan nőnie kell és ugyanakkor sejtekre kell oszlania a következő szempontok szerint:

III. Sejtszervezetek:

1) Egy-egy vezető ügynök körül maximálisan 5 sejtből álló szervezetet kell kiépíteni; minden sejt 3—5 személyből álljon, akik állandóan szállítsanak információkat;
2) Minden sejtben a vezetéssel megbízott személy közvetlen kapcsolatban lesz az állandó ügynökkel és a többi sejttagok önállóan dolgoznak;
3) A sejt irányításával megbízott személy csak részleges utasításokat ad a hozzá beosztott ügynököknek és az egyes ügyek teljes állását nem szabad felfednie.

IV. Különböző szervekben, fontos helyeken lévő személyek megvesztegetése:

1) Felhasználni a hadsereg tisztjeit és katonáit, akik hajlamosak az átállásra és hajlandók bizalmas okmányok ellopására;
2) Beépülni olyan fontos szervezetekbe, mint rendőrállomások, kémelhárító irodák stb. és megtudni titkokat, vagy ellopni bizalmas okmányokat;
3) A tiltott katonai övezetek munkásainak és beszerzőinek megvesztegetése révén megszerezni a fontos épületek vázlatát.

CSELSZÖVÉSEK:

CÉLPONTOK:

I. Rombolásra irányuló cselszövések:

1) Vasutakat illetőleg:
   a) hidak és alagutak elpusztítása,
   b) katonai vonatok kisiklatása és felfordítása,
   c) állomásépületek és teherkocsik elpusztítása,
   d) összeütközések,
   e) főbb vasútüzemek elpusztítása;
2) Nehézipar, vállalatok és üzemek:
   a) a néphadsereg lőszergyárai,
   b) a hadsereg különböző fontos üzemei,
   c) középületek,
   d) repülőterek,
   e) erőművek, transzformátor állomások,
   f) rádióállomások,
   g) újságok rotációsgépei.

II. Gyujtogatás: felgyujtani

1) Középületeket;
2) Lakóházakat;
3) Gyűléstermeket;
4) Katonai barakkokat és iskolaépületeket;
5) Politikai pártok és egyéb szervezetek székhelyeit;
6) Repülőtereket;

7) Erőműveket és transzformátor állomásokat;
8) Rádióállomásokat;
9) A hadsereg különböző üzemeit.

III. Baktériummal megfertőzni:

1) A hadsereg konyháit;
2) A rendőrség étkezőit;
3) A hadsereg, kormány, párt stb. bankett-termeit;
4) Városi víztartályokat, folyókat;
5) A hadsereg, a kormány és a párt vezetőinek házait.

IV. Propaganda:

1) Röpiratok terjesztése;
2) Faliújságok kiakasztása;
3) Felírás falakra;
4) Rémhírek terjesztése;
5) Liberális eszmék hirdetése;
6) A népet a háború és a katonai szolgálat ellen biztatni;
7) Kommunistaellenes eszmék terjesztése;
8) Lázadások és nacionalista dezertálások provokálása;
9) Sztrájkok szítása;
10) Szabotázs szítása;
11) A Koreai Köztársaság nemzeti hadserege erejének propagálása;
12) Felbujtás a Dél-Koreába való átköltözésre;
13) Dél-Koreában levő szabadság hirdetése.

V. Gazdasági összeesküvés:

1) Legfontosabb árucikkek rejtegetése és visszatartása;
2) Mindennapi szükségleti cikkek pazarlása;
3) Északkoreai bankjegyek hamisítása;
4) Az élelmiszerkészletek begyüjtésének meggátlása.

VI. Gyilkosságok:

1) Elpusztítani Észak-Korea legfőbb vezetőit;
2) A néphadsereg magasabbrangú tisztjeit;
3) A belügyminisztérium magasrangú tisztviselőit;

4) Politikai pártok és társadalmi szervezetek vezetőit;
5) Kulturális szervezetek vezetőit;
6) Minisztériumok vezető kádereit;
7) Délkoreai hírszerző munkával megbízott vezető- és középfunkciójú kádereket;
8) A hírszerző szolgálat veszélyes elemeit, rendőröket és tisztviselőket;
9) A nemzeti hadsereg Északra szökött volt tisztjeit és a Smith gőzhajó Északra dezertálásának vezetőit.

FŐSZEMPONTOK:

1) Merész és bátor személyeket kell kiválasztani a működő ügynökök közül, akiknek megfelelő juttatást kell adni. Ugyanakkor speciális jellegüknek megfelelö utasításokat kell kapniok;
2) A főépületek elpusztítását maguknak az ügynököknek kell személyesen és titokban végrehajtaniok; az akció színhelyén megfelelő segítőtársakat kell találniok;
3) Az objektumok elpusztítása előtt alapos helyzettanulmányt kell végezni;
4) Az épületek felgyujtásánál az épületek alkalmazottait meg kell vesztegetni, de erre vonatkozóan az ügynököknek személyesen gondos tanulmányokat kell folytatniok;
5) A gyilkosságok elkövetésénél a sejttagok vesztegessék meg a pincérnőket és a konyhai munkásokat és ezekkel mérgeztessék meg a kérdéses személyeket;
6) Ügyes ügynökök a vezetők közelébe jutnak és étkezések vagy mulatozások alkalmával mérgezik meg őket;
7) A városi víztartályok dolgozóit meg kell vesztegetni, hogy megmérgezzék a vizet;
8) A hadsereg és a nyilvános szervezetek konyháit meg kell mérgezni;
9) A hadsereget és a főbb szervezeteket rendszeresen látogató házalókat és beszerzőket fel kell használni arra, hogy az élelmiszerekbe mérget vegyítsenek;

10) A propaganda-cselszövéseknél a röpiratok terjesztését és az Észak elleni rádióadásokat az eddigit meghaladóan fokozni kell;
11) A hazafias eszméket valló diákokat fel kell használni faliújságok kiragasztására és falfeliratok készítésére;
12) Posta útján propagandairatokat kell juttatni az ifjúsági szervezetekhez;
13) A nagyobb városokban titkos adókat kell felállítani és esetenként ellenpropagandát kell sugározni rádión;
14) A Koreai Köztársaságot dicsőítő énekeket kell terjeszteni az elemiiskolás gyermekek között;
15) Dinamitot stb. kell elásni a repülőtereken és a fontosabb hidak alatt.

A HÍRTOVÁBBÍTÁS FŐBB PONTJAI:

1) Ha nem áll rendelkezésre drótnélküli leadó, akkor titkos tintát kell használni;
2) Szintelen betűket kell használni újságban vagy folyóiratokban;
3) Álcázott leveleknél titkos jeleket kell használni;
4) Baktériumot közönséges gyógyszernek kell álcázni;
5) Az utasításokban említett egyéb eszközöket és anyagokat lehetőleg a helyszínen kell megszervezni és ilyesmit csak akkor kell átküldeni, ha ott nem kapható.

ELLENSÉGES KÉMEK FELHASZNÁLÁSA:

CÉLPONTOK:

1) Északkoreai titkos ügynökök, akiknek megbízható jótállóik vannak Dél-Koreában;
2) A délkoreai munkáspárt tagjai, akik hajlandók az átállásra;
3) Megfelelő személyek kiválogatása az átállt foglyok közül;
4) Megfelelő személyek kiválogatása az Észak és Dél

között kereskedelmi kapcsolatokat fenntartó üzletemberek közül;

5) Állandóan Dél-Koreában tartózkodó kémek felhasználása;
6) Olyan északkoreai hajók felhasználása, amelyek most csempészés céljából Dél-Koreába mennek;
7) R. H. különleges szolgálat (Lim Ho); RCK különleges szolgálat (Pak Csang Gjun); NN különleges szolgálat (délkoreai munkáspárt); RIW különleges szolgálat (Lo Mjang); KW különleges szolgálat (Kim In Pa).

FŐSZEMPONTOK:

1) Ki kell használni a kérdéses személyek bűncselekményeit és gyengeségeit, kegyelmet kell ígérni nekik, támogatni kell őket és felhasználni;
2) Az északkoreai hírszerző szervezetek kémeinek felhasználásánál dupla díjakat kell adni és pontos információkat kell szerezni;
3) Az északkoreai kémeknek legalább egy héten keresztül kiképzést kell adni arról, hogy hogyan adjanak hamis információkat, amikor visszaküldjük őket;
4) Az ellenséges kémmel tárgyaló személynek nagyon óvatosnak kell lennie, nehogy az utóbbi megsejtse, hogy a déli hatóságok tudnak kettős tevékenységéről; szigorú titokban szemmel kell tartania az ellenséges kémet.

ÁTÁLLÍTÁSRA IRÁNYULÓ MUNKA:

CÉLKITŰZÉSEK:

1) A néphadsereg tisztjei és katonái;
2) A rendőrség tisztjei és legénysége;
3) A különböző politikai pártok és társadalmi szervezetek vezető káderei;
4) A nehéziparban dolgozó műszaki emberek;
5) Vezető vasúti káderek, valamint mozdonyvezetők és fűtők;

6) A légierő tisztjei és legénysége;
7) A flotta tisztjei és legénysége;
8) A teherhajó szolgálat káderei;
9) A kommunista szervezetek és lapjaik vezető értelmiségi káderei;
10) A közigazgatás magasrangú funkcionáriusai.

FŐSZEMPONTOK:

1) Északról származó hazafias érzelmű fiatalemberek visszaküldése és a néphadseregbe való irányításuk, azzal a céllal, hogy olyanokat, akik hajlamosak ideológiai átállásra, vagy akiket erőszakkal soroztak be, megnyerjenek és rábeszéljenek szökésre vagy lázadásra;
2) A délkoreai nemzeti hadsereg erejének állandó hirdetése röpiratok segítségével;
3) A kérdéses személyek átállásra való csábítása rokonaik, iskolatársaik és egyéb barátaik révén.

MEGJEGYZÉSEK

I. Északra küldött és Északról beszervezett különleges szolgálatot teljesítő ügynökök.

1) Előzetes nyomozás a különleges szolgálatnak dolgozó személyek beszervezése szempontjából:

a) E személyek beszervezésénél az első lépés az előzetes nyomozás — mélyen hazafias érzelmű személyeknek kell lenniök;
b) A munkát azokra az ifjúsági és területi szervezetekre fogjuk építeni, amelyek Északról átjött tagokból állanak, illetve alakultak;
c) Az előzetes nyomozás után a kérdéses személybe át kell ültetni a célkitűzéseink iránti lelkesedést és kiváncsiságot, hazafias szellemét pedig fel kell szítani;

2) Személyek kiválasztása a különleges szolgálat számára:

a) A megfelelő személyeket jelentkezésük, illetve az előzetes nyomozásnak megfelelő javaslatok alapján kell kiválasztani;
b) Nagyon pontosan meg kell figyelni legalább két hónapon keresztül viselkedését és mindenekelőtt magatartásának ideológiai hátterét, és ha bebizonyította, hogy szilárd hazafi, akkor kell megbízást adni neki;
c) Alkalmas a szolgálatra az olyan személy, aki Északról jött, konkrétan és részletesen ismeri az északi katonai, politikai és gazdasági helyzetet és aki kalandvágyó;
d) Akinek bizalmas barátai és rokonai vannak az északkoreai szervezetekben;

3) A különleges szolgálatra kiválasztott személyek megvizsgálása:

a) Ha lehetséges, többízben meg kell vizsgálni, elsősorban gondolkodásmódját és körülményeit kell figyelembe venni; a szolgálat szempontjából bizonyos mértékig jelentőséggel bírnak kisebb jellembeli gyengeségei is;
b) Szabály, hogy a jelöltet annak a személynek kell megvizsgálnia, aki meg van bízva azzal, hogy működését irányítsa, de annak a tisztnek, aki teljes mértékben ismeri, szintén újra meg kell vizsgálnia;
c) A vizsgálótól meg kell követelni, hogy méltóságteljes magatartást tanúsítson és képzett legyen, hogy a kérdéses személy bizalommal és tisztelettel fordulhasson felé.

4) A különleges szolgálatra kiválasztott személyek kiképzése:

a) A különleges szolgálatra kiválasztott személyeket havonként, hetenként, vagy alkalmanként, de mindig titkos helyen kell kiképezni;

b) A kiképzésnél fel kell használni a gyakorlati pszihológiát és a kérdéses személy sajátos jellemét a szolgálat szempontjából kell nézni; tekintettel az emberi természetre, semmiféle személyes kapcsolatot nem szabad megtűrni;

5) Parancsok a különleges szolgálatban lévő személyek számára:

a) Olyan parancsokat kell adni, amelyeknek teljesítése a lehetőség határain belül van. A parancs kiadása előtt tartalmát és határidejét gondosan és alaposan tanulmányozni kell, azaz olyan parancsokat kell adni, amelyek teljesíthetők;
b) Egy személynek nem szabad túl sok parancsot adni; a parancsnak egyszerűnek és világosnak, a célnak meghatározottnak kell lennie, úgy hogy a parancsot kapó teljes önbizalommal fogjon feladatához.

6) A különleges szolgálatban dolgozó személyek elküldése:

a) Az ügynököket egyesével vagy kettesével kell elküldeni; olyan személyeknek kell lenniök, akik jól ismerik rendeltetési helyük szokásait és tájképét; használják fel rokonaikat, barátaikat és iskolatársaikat;
b) Útnakindításánál tisztek vagy altisztek kísérjék a határra, hogy átkelése biztosítva legyen;

7) Tevékenység a rendeltetési helyen:

a) A szolgálatot a körülményeknek és a parancsnak megfelelően kell teljesíteni, a helynek és időnek legjobban megfelelő módszereket kell alkalmazni és a zavarokat el kell kerülni.
b) Mindig készen kell lennie a legrosszabbra s akcióit mindig gondos előkészítésnek kell megelőznie;

8) Hazautazás:

a) A visszajövetelnél ugyanazt az útvonalat kell felhasználni, mint az odautazásnál;

b) A különleges szolgálatban dolgozó személy visszafelé jövet senkivel sem beszélhet és ne legyen kapcsolatban a határ közelében az érintett szervvel;

9) A különleges szolgálatban dolgozó személyek jelentései:

a) Írásbeli és szóbeli jelentések mellett titkos jelekkel, szintelen betűkkel, vagy titkos tintával megírt jelentések;

10) A jelentések kiértékelése:

a) A, B és C jelzéseket kell használni a jelentés megbízhatóságának és eredetének megfelelően;

b) Ha a különleges szolgálatban dolgozó A személytől anyag érkezik be, össze kell hasonlítani egy olyan másik személy jelentésével, aki nincs a különleges szolgálatban, de ugyanazon a helyen dolgozik, és így a pontosságot biztosítani lehet.

11) A különleges szolgálatban lévő személyek oktatása:

a) Amikor a különleges szolgálatban dolgozó személy visszatért, szolgálatait erősen meg kell dícsérni, tekintet nélkül sikerére, vagy kudarcára; tévedését azonnal ki kell javítani kioktatása révén, és így a jövőben a siker biztosítva lesz;

b) Az olyan személyt, aki 90 százalékos pontosságú információkat adott, várakozásait felülmúló összeggel kell megjutalmazni és megfelelő megbecsülésben kell részesíteni.

HARMADIK RÉSZ

22

CSANG MJUN, DÉL-KOREA WASHINGTONI NAGYKÖVETÉNEK 1949 JÚNIUS 7-I LI SZIN MANHOZ INTÉZETT JELENTÉSE*

1949 június 7.

Elnök Úr Őexcellenciája!

Jelentés az Egyesült Államok külügyminisztériumának távolkeleti osztálya igazgatójával folytatott megbeszélésről és egyéb kérdésekről.

Eleget téve a felszólításnak, meglátogattam Butterworth urat, az Egyesült Államok külügyminisztériuma távolkeleti osztályának igazgatóját június 2-án és megbeszélést folytattam vele, amelynek lényegét ezúton közlöm Önnel.

Butterworth úr a következőket mondta: „A mai lapok szerint Korea nemzetgyűlése bizalmatlansági szavazatnak megfelelő határozatot fogadott el, amely a jelenlegi miniszterek általános lemondását követeli. Ez a tény nem kelti-e azt a benyomást**, hogy a jelenlegi minisztertanács mögött nem áll ott a nemzetgyűlés, amely az egész nemzetet képviselő szerv? És nem nagy botrány-e, hogy Im Jung Szint, a jelenlegi kereskedelmi és iparügyi minisztert állítólag perbefogták különböző botrányos üzelmek miatt?

Nagy kár, hogy mindezek a szerencsétlen incidensek csökkentik a jelenlegi kormány tekintélyét és nagymértékben befolyásolják a helyzetet éppen akkor, amikor az Egyesült Államok további segítséget ad Koreának.

* Ezt az okmányt a Li Szin Man-kormány elnöki hivatalának irattárában találták. Az eredeti koreai nyelvű, Csang Mjun kézírásával.

** Az eredetiben szereplő szavak: „nem teszi-e ez nyilvánvalóvá..." át vannak húzva és helyettük a fenti kifejezés szerepel.

Emellett úgy tűnik, hogy Cso Biong Ok úr állandó kapcsolatban van különböző országok ENSz-delegátusaival és más személyekkel; amit Austin úrral folytatott pár nappal ezelőtti beszélgetésem alkalmával hallottam, nyilvánvalóvá teszi, hogy ő azt a hamis hírt terjeszti, miszerint csak 30 000 koreai van fegyverben és a többiek csak puszta öklükkel harcolhatnak. Ez a kijelentés ellentétben áll azzal a ténnyel, hogy Koreában most több mint 70 000 katona, több mint 50 000 rendőr és több mint 5000 főnyi parti őrség van, amelyek mind megfelelően fel vannak fegyverezve.

Az ilyen felelőtlen beszédek hamis információkat adnak azoknak a fegyvereknek tényleges mennyiségére vonatkozóan, amelyeket az amerikai haderő a koreai hadseregnek átadott, és így rendkívül károsan befolyásolják az Egyesült Államok jóindulatát, holott az Egyesült Államok minden lehetséges segítséget megadott és megad Koreának.

Ezenfelül az Önök Elnöke többízben kijelentette, hogy a koreai hadsereg jelenleg nincs megfelelően felszerelve fegyverekkel, továbbá aggályai vannak amiatt, hogy a kommunista csapatok megtámadják Dél-Koreát.

Az ilyenfajta nyilatkozatok csak kedvezőtlen hatást gyakorolhatnak Dél-Koreára, gyengítik a közvélemény erkölcsi erejét és növelik félelmüket erőik elégtelen voltának hirdetésével, ezzel megkönnyítik a kommunista klikk átkozott propagandáját. Mindezek nagyon sajnálatos dolgok. Úgy vélem, a jelenlegi szakaszban Koreának az az érdeke, hogy a közvéleményben a bizalom és biztonság érzetét keltse és ugyanakkor elbátortalanítsa a kommunista pártot a nemzetvédelmi hadsereg erejének túlozásával, ahelyett, hogy fegyverzetének elégtelen voltát hirdetné. Másrészt titkos tárgyalásokat kellene folytatnia országunkkal (az Egyesült Államokkal) a megfelelő diplomáciai kapcsolatokon keresztül. Helytelen volna nyilt kérelem formájában az amerikai közvéleményhez fordulni, anélkül, hogy előzetesen a szokásos diplomáciai eljárásokhoz folyamodnának. Rendkívül helytelen lenne minden olyan kísérlet, amely az Egyesült Államok kormányának politikáját az újságírók által felizgatott közvélemény nyomásával akarná befolyásolni. Az ilyen módszerek nemcsak hogy kudarccal végződnének, de

éppen ellenkező eredménnyel járnának, mint amit várnak tőle és megrontanák az országaink közti jóbaráti viszonyt.
Ön talán nehezen tudja elképzelni, hogy mi azon vagyunk, hogy minden lehetséges módon megsegítsük Koreát és a megfelelő tervek kidolgozása már folyamatban van. Ezért jóindulatúan és szigorúan figyelmeztetjük Önöket, hogy az előbb említettekhez hasonló nyilatkozatokat ne tegyenek, hanem bízzanak bennünk. A jövőben követendő koreai politikánk nagyon sokban függ majd a koreai kormány magatartásától és most van a legfontosabb fordulópont. Kína a példa az ilyen fogások végleges kudarcára. Őszintén remélem, hogy Korea nem fogja követni ezt a példát és minden ügyet a bizalom és együttműködés szellemében a szokásos diplomáciai útra fog terelni. Biztos vagyok abban, hogy ez az út sikerre vezet.
Remélem, hogy ezeket a szempontokat közölni fogja kormányával."
A fenti intelmek meghallgatása után azt válaszoltam, hogy Excellenciád nyilatkozata semmi körülmények között sem volt különleges stratégia, sem pedig kísérlet arra, hogy nyomást gyakoroljunk az amerikai külügyminisztériumra. Egyetlen célja az volt, hogy Korea nehéz helyzetében az amerikai néphez forduljon, amelyet barátunknak tartunk, és ráébressze az amerikai népet annak tudatára, hogy az Egyesült Államoknak erkölcsi felelősséget kell viselnie országunkért. Hozzátettem, hogy ha az Egyesült Államok meg akar minket segíteni és el van szánva ennek keresztülvitelére, akkor véleményem szerint az Egyesült Államok kormányának meg kellene tennie azt a lépést, mellyel szándékát bejelenti a világnak és eloszlatja a nagyközönség minden kételyét és nyugtalanságát. Butterworth úr a továbbiakban közölte velem, hogy a katonai segítség kérdésével kapcsolatban biztos az, hogy a jelenlegi koreai megszálló erők visszavonásukkor hátrahagyják majd a fegyvereket és további segítséget is kapunk a kongresszus határozata alapján, amely ezt beilleszti a jövő évi költségvetésébe. Minthogy kifogytunk az időből, befejeztem a Butterworth úrral folytatott beszélgetést és tovább tárgyaltam Bond úrral, aki sze-

lid és őszinte modorban megígérte, hogy mindent megtesz Korea érdekében.

A fentemlített megbeszélésre vonatkozóan hosszú tárgyalást folytattam Cso doktorral, s elhatároztuk, hogy levelet ír Butterworthnak (amelynek másolatát csatolom), hogy eloszlassa a vele kapcsolatos félreértéseket, és ugyanakkor személyesen is fel fogja keresni a jövő hét egyik napján.

A koreai kérdéssel kapcsolatban az amerikai külügyminisztérium magasrangú tisztviselői az elmúlt néhány nap folyamán naponta tartottak megbeszélést, és komoly formában megvitatták Korea megsegítésének kérdését. Tekintetbevéve sürgős kérésünket, a hazai közvéleményt és egyéb körülményeket, világosan megfigyelhető, hogy jelentős erőfeszítéseket tettek az említett kérdés megoldásához szükséges intézkedések meghozatala érdekében. Amint már Önt tegnap táviratilag informáltam, Truman elnök hosszú üzenetében kérte a kongresszust, hogy hagyja jóvá Korea gazdasági megsegítésének költségvetését. Ezzel a sajtó is részletesen foglalkozott. Emellett ma a külügyminiszter helyettese, Webb úr és Hoffman úr beszédet tartottak a kongresszusban (a külügyi bizottságban), és azt kérték, hogy sürgősen fogadják el a koreai segély-törvényt. Ezután Webb úr külön kijelentette, hogy az Egyesült Államok kormánya bejelenti a világnak koreai politikáját és Koreának pozitív formában gazdasági, kulturális és katonai segélyt nyujt. Bár nyilatkozatában voltak még egyes nem kielégítő kifejezések, mégis azt hiszem, valóban nagy szerencse, hogy nyilatkozata elűzte az utóbbi napokban fejünk felett lévő fekete felhőket és ragyogó napsütést hozott nekünk. Ennek eredményeként népünk aggodalma és bánata el fog tűnni.

Bár a költségvetési iroda nemrég azt a határozatot hozta, hogy az ECA alapokat 125 millió dollárra csökkenti, ezt az álláspontot felülvizsgálták és az összeg legalább 150 millió dollár marad. Ez az ECA-tisztviselők, Butterworth és Webb határozott fellépésének köszönhető. Ugyanakkor a dolláralap marad az előbbi 10 millió dollár. Minthogy a jelenlegi csökkentést az Egyesült Államokban történt áresés arányában hajtották végre, az ECA személyzete derűlátó. Úgy gondolják, hogy a programot megfelelő módon megvalósít-

hatják anélkül, hogy nagyon eltérnének az eredetitől, feltéve, hogy a kongresszus további csökkentések nélkül fogadja el.

Williams úr rendben hazaérkezett és már többízben beszéltem is vele. Dr. Csóval együtt megbeszélést folytattunk vele a csinhei tengeri kikötö kérdéséről. Ezzel kapcsolatban Williams úr kedvessége révén alkalmam lesz meglátogatni a flotta néhány magasrangú tisztjét, akikkel fontos megbeszélést fogok folytatni.

Ami a csinhei tengeri kikötöt illeti, szeretnék többet tudni a felszerelések részleteiről és egyéb fontos dologról, s ezért várok Öntől utasításokat.

Amikor megkérdeztem Bond urat, hogy a külügyminisztérium mit szól Williams úrnak tanácsadói minőségben való kinevezéséhez, láthatóan nem lelkesedett, s a következőket mondta: „Én még nem láttam őt, nem ismerjük egymást, de azok után ítélve, amit hallottam felőle, nem lehet valami túlrendes ember."

Williams úr a továbbiakban azt mondta, hogy ő biztosan mindent megtesz Korea segítése érdekében, de minthogy megélhetése sürgős kérdés, azt szeretné, ha júniustól kezdve a megállapodás szerint rendszeres fizetést kaphatna. Kifejezte azt a kívánságát is, hogy üzleti alapon kezeljük és azt szeretné, ha minden hónapban hiánytalanul megkapná fizetését. Ennek alapján kifejezem azt a tiszteletteljes reményemet, hogy Excellenciád vagy kibővíti a nagykövetség költségvetését, vagy pedig közvetlenül megküldi neki fizetését. Mindenesetre remélem, hogy a pénzt megküldi, úgy hogy június vége előtt kifizethessem.

Ami a megbízóleveleket illeti, amelyeket Ön azért küldött, hogy mutassam be őket a különböző országok elnökeinek: meg fogom látogatni valamennyi nagykövetséget, már holnap személyesen átadom a nagyköveteknek a megbízólevelet és felkérem őket, hogy a lehető leghamarabb ismerjék el Koreát. Az a véleményem, hogy tanácsos felkérnem az olyan országokat is, amelyek nem tagjai az Egyesült Nemzeteknek, mint például Olaszország, Spanyolország, Svájc, Írország és más államok.

Résztvettem a George Washington egyetem avatási ün-

nepélyén és tiszteletbeli tagságot kaptam. Az erről szóló bizonyítványt a fényképpel és az aznap váltott levelekkel együtt ezúton megküldöm betekintésre Excellenciádnak.

Küldöttségünk útjában számos helyen megfordult és mindenütt melegen fogadták. Hatalmas sikereket ér el és biztosra veszem, hogy Ön ezt örömmel hallja.

Június 5-én a georgetowni egyetem felkérésére félórás rádióbeszédet tartottam az egyetem rádióállomásán a koreai helyzetről, amely után több helyről baráti elismerő szavakat kaptam. Ennek alapján azt tervezem, hogy ezután számos más rádióállomáson is fogok beszédet tartani.

Nem szükséges Vang Szi Jont azonnal ráállítani a kereskedelmi ügyekre, minthogy Kim Sze Szun is foglalkozik jelenleg ezzel a dologgal; nem ártana ezt az ügyet most félretenni, amíg ismét szükség nem lesz rá. Cso Un Szan úr nagyon becsületesen végzi munkáját, amióta itt új munkahelyét elfoglalta, így nincs oka aggodalomra.

Ami az ECA-költségvetés és a katonai segély törvényjavaslatait illeti, én állandó napi kapcsolatot tartok a kormányzat vezető személyiségeivel és az újságírókkal, azzal a céllal, hogy a törvényjavaslatokat az eredeti tervezet formájában fogadják el. Ez meglehetősen költséges, bármilyen szerényen rendezzem is a fogadásokat. A fogadási költségek keretét azonban az új költségvetés váratlanul felére csökkentette és ez nehéz helyzetbe juttat engem. Teljesen lehetetlen, hogy a fogadási költségek új költségvetésével eleget tudjak tenni a követelményeknek, minthogy a társaság és az ismeretségi kör fokozatosan kiterjed. Ezért őszintén remélem, hogy újból megfontolás tárgyává teszi a kérdést és helybenhagyja, ahogy azelőtt volt.

A losangelesi lázongókra vonatkozóan tárgyaltam az FBI-vel s az ügyet alaposan ki fogják vizsgálni. Ezzel kapcsolatban Han úr Mexikóból felvilágosítást kért Csu konzultól.

Ma reggel a Ház külügyi bizottságában meghallgattam a koreai segély-törvényjavaslat vitáját. Ennek ellenére nehezen tudnám előre megmondani az eredményt, minthogy nagyon sok vélemény hangzott el a törvényjavaslat mellett és ellen.

Ennek ellenére remélem, hogy a javaslatot elfogadják. Én mindent megteszek ennek érdekében.

Csang Mjun,
Korea egyesültállamokbeli nagykövete

Pecsét.*

* Négyszögletes pecsét felirata kínai írásjelekkel: „Dél-Korea egyesültállamokbeli nagykövetsége pecsétje".

23

JAY JEROME WILLIAMSNAK, DÉL-KOREA WASHINGTONI NAGYKÖVETSÉGE TANÁCSADÓJÁNAK 1949 JÚNIUS 17-I MEMORANDUMA CSANG MJUNHOZ, DÉL-KOREA WASHINGTONI NAGYKÖVETÉHEZ*

MEMORANDUM

John M. Csang nagykövetnek — *1949 június 17.*
Jay Jerome Williamstól.
Tárgy: Csinhe tengeri bázis.

Mai utasításának megfelelően meglátogattam L. E. Denfeld admirálist, a Tengeri Hadműveleti Osztály főnökét és a tengerészet képviselőjét az egyesített vezérkarban. A kihallgatást Hassett titkár a Fehér Házból eszközölte ki számomra. Denfeld tengernagyot a hadügyminisztérium épületében lévő hivatalában kerestem fel.

Beszéltem neki Li elnök kívánságairól a csinhei egykori titkos jápán tengeri bázis jövőjével kapcsolatban, és hogy mennyire szeretné biztosítani egy kiváló amerikai tengerésztiszt szolgálatait. Közöltem vele, hogy Li elnök elküldött engem MacArthur tábornokhoz Tokióba tanácskérés végett, valamint azért, hogy MacArthur tábornoktól javaslatot kapjak, hogyha lehetséges, a korábbi altengernagyra; J. L. Kauffmanra vonatkozóan; elutaztam Philadelphiába és beszéltem Kauffman tengernaggyal, aki sajnos, épp akkor fogadta el a Jefferson orvosi egyetem elnökségét, és ezzel az intézettel szemben fennálló kötelezettségei miatt sajnálattal vissza kellett utasítania az ajánlatot.

---

* Ezt az okmányt a Li Szin Man-kormány elnöki hivatalának irattárában találták. Másolat.

Elmondtam azt is, hogy MacArthur tábornok félt attól. hogy Kauffman tengernagy nem lesz elérhető. Azt mondta, hogy Denfeld tengernagy segítségünkre lesz egy tengerésztiszt kiválasztásában, aki majd a koreai kormány tengerészeti tanácsadójaként teljesíthet szolgálatot.

Denfeld tengernagy nagyon rokonszenves és érdeklődő volt. Kérdéseket tett fel nekem a bázisra vonatkozóan, hogy van-e száraz dokkja stb. Minthogy én csak mint laikus felelhettem volna neki, azt mondtam, hogy a tengerészeti hírszerző szolgálat jelentéseiből megszerezhet minden szükséges információt. Azt válaszolta, hogy azonnal elküld a jelentésekért.

Bizalmasan közölte velem, hogy a flotta néhány cirkálót és egyéb hajót fog küldeni a koreai vizekre, úgyhogy ez az erő készenlétben lesz majd akkorra, amikorra az amerikai szárazföldi haderők elhagyják Koreát. Legnagyobb meglepetésemre hozzátette, hogy a hadsereg ezt a külügyminisztérium felkérésére teszi. Gratulálok Önnek Nagykövet Úr ehhez a sikerhez!

Megkérdezte, hogy mit hallottam Észak-Korea katonai erejéről. Közöltem vele, hogy Koreában tartózkodásomkor azt az információt kaptam, hogy az oroszok kétszázezer főből álló hadsereget fegyvereztek fel, képeztek ki és láttak el megfelelő légi támogatással. Hangsúlyoztam, hogy az északi erő több mint kétszáz alkalommal behatolást kísérelt meg Dél-Koreába.

Közölte, hogy a koreai problémával többízben foglalkozott és még foglalkozik is az Egyesített Vezérkar. Azt feleltem, hogy remélhetőleg valami határozott akció fog történni annak érdekében, hogy biztosítva legyen Korea ellátása a fennmaradásának megvédelmezéséhez szükséges fegyverekkel, lőszerrel és repülőgépekkel. Hozzátettem, hogy amikor Philadelphiában találkoztam Kauffman tengernaggyal, nem tudtam szabadulni attól a gondolattól, hogy aznap volt normandiai partraszállásunk ötödik évfordulója és hogy a flotta milyen óriási szerepet játszott ennél a hadműveletnél, amely mindamellett mégis ezer és ezer amerikai életébe került. S hozzátettem: „Itt van a mi ázsiai hídfőnk, amelyet egy olyan ember ajánl fel nekünk, aki régóta bebi-

zonyította az amerikaiak iránti csodálatát és barátságát, és ha mi élünk ezzel a lehetőséggel, ezzel ezer és ezer amerikai életét menthetjük meg."

Azt mondta, hogy a legközelebbi 3—4 napon belül hírt kapok tőle.

24

JAY J. WILLIAMS, DÉL-KOREA WASHINGTONI NAGYKÖVETSÉGE TANÁCSADÓJÁNAK 1949 JÚLIUS 7-I LEVELE LOUIS E. DENFELD TENGERNAGYHOZ, A TENGERI HADMŰVELETI OSZTÁLY FŐNÖKÉHEZ, AZ EGYESÜLT ÁLLAMOK TENGERÉSZETI HIVATALÁBA*

*Szigorúan bizalmas***

Sandy Hollow Farm
6. út
Norwich, Connecticut

1949 július 7.

Kedves Denfeld tengernagy!

Júniusban Önnél tett látogatásom óta, amely a Fehér Ház titkára, Hassett kedvessége révén jött létre, nagyon vártam, hogy értesítést kapjak Öntől kérésemet illetően.

Tudom, hogy közbejött a hosszú július 4-i ünnep, de egy államfő siettet engem, aki megbízott ezzel a küldetéssel, s az ügyet sürgősnek tekinti.

Emlékeztetőül:

Li Szin Mannak, a Koreai Köztársaság elnökének kívánsága, hogy a koreai kormány megszerezze egy kiváló képzettségű amerikai tengerésztiszt szolgálatait, aki a Koreai Köztársaságot segíti a következő célok elérésében:

1. A Koreai Köztársaság költségén az egykori titkos japán tengeri bázist, a koreai Csinhét a leghathatósabban

* Ezt az okmányt a Li Szin Man-kormány elnöki hivatalának irattárában találták. Másolat.
** „Bizalmas" feliratú pecsét kínai írásjelekkel.

fenntartják azzal az egyedüli céllal, hogy nekünk, baráti hatalomnak, azonnal szolgálatunkra álljon.

2. Ezt úgy kell végrehajtani, hogy a Koreai Köztársaság bizonyos korlátokon belül megtehesse mindazt, amit Ázsia békéjéhez és biztonságához való lényeges hozzájárulásnak tart és valamilyen módon bebizonyíthassa az Amerikai Egyesült Államok iránti hálááját, amiért országunk katonai ereje felszabadította a koreai népet a hosszú japán szolgaság alól.

3. Ha Ön ebben a zavaros világban az Egyesült Államok biztonsága szempontjából szükségesnek tartja, az ázsiai szárazföldön potenciális támaszponttá építik ki számunkra a jövőbeni hatékony felhasználásra ezt a rendkívüli bázist, amelyről Li elnök tudja, hogy Oroszország is szemet vetett rá.

Amint már mondtam Önnek, akkor, amikor abban a kitüntetésben részesültem, hogy találkozhattam Önnel, országunk egyik fontos katonai személyisége azt javasolta, hogy keressem fel James L. Kauffman tengernagyot és ajánljam fel neki ezt az általam rendkívül fontosnak tartott posztot. Én ugyanis láttam Csinhét és nagy hatást tettek rám természetes és mesterséges erődítményei, sokmillió gallon fűtőolaj elhelyezésére alkalmas földalatti tartályai, hajójavító felszerelései, igen előnyös fekvése és mindenekelőtt az, hogy egy olyan nép országában van, amely csaknem gyermeki módon megbízik az amerikai becsületességben.

Sajnos, Kauffman tengernagy — nyugalombavonulására való tekintettel — ezév május 1-ére olyan kötelezettségeket vállalt, amelyeket megszeghetetleneknek tart. Az, aki eredetileg Kauffman tengernagyot javasolta, már akkor azt a tanácsot adta, hogyha Kauffman tengernagy nem vállalhatja, forduljak Önhöz.

Nem szándékosan, hanem a véletlen következtében normandiai hídfőállásunk létesítésének ötödik évfordulóján találkoztam Kauffman tengernaggyal. A dolgoknak ez az egybeesése kitörölhetetlen hatást tett rám. Tudom, hogy milyen felejthetetlen szerepe volt flottánknak ebben a nagyszerű teljesítményben és mikor vele beszéltem, arra gondoltam, hogy Li elnöknek ez az ajánlata más körülmények

között amerikaiak ezreinek életét mentheti meg, míg annakidején Normandiában sokezer amerikai életet kellett feláldoznunk, mert nem volt hídfőállásunk.

Mielőtt mult héten elutaztam volna Washingtonból, telefonon beszéltem az Ön segédtisztjével, Miller parancsnokkal és közöltem vele, hogyha Önnek van valami javaslata vagy ajánlása (egy aktív vagy szolgálaton kívüli amerikai tengerésztiszt személyére vonatkozóan), értesítsen engem Norwich, Connecticut 5647 J-1. számon. Megadtam címemet is: „Sandy Hollow" Farm, R. F. D., 6, Norwich, Connecticut.

Washingtoni hivatalom Northwest, Eye Street 1700, 4,08 lakosztály, a telefonszámom: District 2116.

Washingtonba vagy e hét második felében, vagy a jövő hét elején érkezem vissza.

Nagyon hálás vagyok Önnek, hogy alkalmat adott a találkozásra és csak azért merem megkockáztatni azt, hogy Ön tolakodónak tartson, mert Li elnök — és én magam is, a Koreában töltött hét hét után elérkezettnek látjuk az időt.

Számíthatok válaszára?

Őszinte híve

Jay Jerome Williams

Louis E. Denfeld tengernagy,
a tengeri hadműveleti osztály főnöke.
Tengerészeti Ügyosztály,
Washington DC.

U. i. Ezt a levelet, tekintettel bizalmas tartalmára, ajánlva küldöm.

25

SZON VON IR ELLENTENGERNAGY, A DÉLKOREAI TENGERI HADMŰVELETI OSZTÁLY FŐNÖKÉNEK 1949 JÚLIUS 18-I LEVELE RADFORD TENGERNAGYHOZ, AZ EGYESÜLT ÁLLAMOK CSENDESÓCEÁNI FLOTTÁJÁNAK FŐPARANCSNOKÁHOZ*

KOREAI KÖZTÁRSASÁG
NEMZETVÉDELMI MINISZTÉRIUM

Washingtoni Nagykövetség
Muccio
Tokio
*Szon ellentengernagy***
A tengeri hadműveleti osztály főnökének hivatala

1949 július 18.

Kedves Radford tengernagy!

A Koreai Köztársaság kormánya őszinte megbecsülését akarja Önnek kifejezni azért a baráti látogatásért, amelyet az Ön flottájának T. H. Binford ellentengernagy parancsnokságához tartozó, a Manchester cirkálóból és torpedórombolóiból álló egyik egysége nálunk tett.

Ez a látogatás méginkább elmélyítette az Egyesült Államok és Korea között amúgyis fennálló jóviszonyt. Mi külön is értékeljük az Önök irántunk érzett barátságának ezt a jelentős megnyilvánulását és viszonzásképpen szeretnénk kifejezni

* Ezt az okmányt a Li Szin Man-kormány elnöki hivatalának irattárában találták. Másolat.

** Ezt a négy sort tintával szúrták be, valószínűleg a levél szétküldésének megjelölésére.

köszönetünket. Alkalmunk volt megbecsülni és csodálni Binford ellentengernagy, tisztjei és a parancsnoksága alatt álló legénység nemes szellemét. Kormányom reméli, hogy ez a flottaegység jelenlegi formájában, vagypedig kiegészítve ismét és gyakran meg fog bennünket látogatni. Örömmel ajánljuk fel különböző kikötőink szolgálatait, beleértve Incsont, Puszant, Mokpót, Joszut és a csinhei flottabázist, amelyek ideiglenes mozgó bázisul szolgálhatnának az Ön flottájának bármelyik egysége számára.

Egy ilyenfajta megegyezés még jobban elmélyítené a nemzeteink közötti baráti kapcsolatokat, s ugyanakkor bátorítás forrásául is szolgálna valamennyi csendesóceáni és környéki békeszerető demokratikus nemzet számára. Az Egyesült Államok haditengerészeti miniszteréhez nem tudjuk eljuttatni ezt a javaslatot. Látogatóink kényelmét illetően nincs meg a lehetőségünk, hogy minden vonalon tökéleteset ajánljunk fel Önnek, de arra fogunk törekedni, hogy jó házigazdák legyünk.

Élek az alkalommal és tolmácsolom Önnek elnökünk, dr. Li Szin Man nagyrabecsülését és azt a reményét, hogy Ön személyes látogatásával is meg fog bennünket tisztelni a közeljövőben.

Legőszintébb híve:

Szon Von Ir
ellentengernagy
a tengeri hadműveleti osztály főnöke

A. W. Radford tengernagy,
főparancsnok
az Egyesült Államok csendesóceáni flottája
az Egyesült Államok Haditengerészete.

NEGYEDIK RÉSZ

26

CSANG MJUN, DÉL-KOREA WASHINGTONI NAGYKÖVETÉNEK 1950 JÚNIUS 14-I LEVELE LI SZIN MANHOZ*

*Bizalmas***

KOREAI NAGYKÖVETSÉG,
WASHINGTON DC.

1950 június 14.

Excellenciád!

Családommal június 10-én (szombaton) érkeztem meg Washingtonba és örömmel jelentem, hogy feleségem egészségi állapota kielégítő. Az utazás fáradalmait jobban viselte el, mint ahogy vártam és most egy itteni szívspecialista kezelése alatt áll. Mindketten nagyon hálásak vagyunk Excellenciádnak az irányunkban tanúsított sok kedvességéért és az utazásunk elrendezésében tanúsított nagylelkűségéért.

Érkezésem napján kisebb fogadást adtam, Dulles úr tiszteletére. Az estélyt kénytelenek voltunk ezen a napon megtartani, mert Dulles úr ma Washingtonba indul és csak szombaton (június 10-én) volt alkalma arra, hogy velünk találkozhasson. Vendégeink névsora a következő volt: Dulles úr és neje, Dean Rusk úr (Rusk úr váltotta fel Walton Butterworth urat a távolkeleti ügyek osztályának igazgatói székében), Niles Bond úr és neje, Allison úr és neje. Allison úr az északkeletázsiai ügyek osztályán dolgozik és el fogja kísérni Dulles

* Ezt az okmányt a Li Szin Man-kormány elnöki hivatalának irattárában találták.

** Az eredetiben ez a szó kézzel van írva és tintával aláhúzva. Ugyanakkor rajta van egy kínai betűs „Bizalmas" feliratú pecsét is.

urat távolkeleti útján. Alkalmam nyílt alapos megbeszélésre Dulles úrral és számos kérdést intézett hozzám. Dulles úr tervezett utazása döntő fontosságú, tekintettel arra, hogy súlyos szava van a külügyminisztériumban a távolkeleti ügyekre vonatkozó határozatok meghozatalánál. Bízom abban, hogy látogatása változást fog eredményezni a külügyminisztérium távolkeleti politikájában.

Nagy hatást tett rá, amikor elmondtam, népünk mennyire várja utazását, abban a reményben, hogy annak eredményeképpen a külügyminisztérium erőteljesebben állást foglal majd az antikommunizmus kérdésében. A következőkben foglaltam össze azt, amit népünk és kormányunk Dulles úrtól remél:

1. Tegyen határozott nyilatkozatot, biztosítva a koreaiakat arról, hogy az Egyesült Államok Korea mögött fog állni békében és bajban egyaránt, mind katonailag, mind gazdaságilag. Nyilatkozatában jelentse ki, hogy Korea beletartozik az Egyesült Államok csendesóceáni védelmi vonalába (Dulles úr erre a pontra azt felelte, hogy az Északatlanti Egyezménytől eltekintve, az Egyesült Államok sohasem vállalt hivatalos kötelezettséget semilyen ország katonai támogatását illetően, és még az Északatlanti Egyezményben is vannak megszorítások. Azt mondta, hogy még a Fülöp-szigeteknek sincs ilyenfajta megállapodása az Egyesült Államokkal. Hozzátette azonban, hogy biztos afelől, hogy az Egyesült Államok nem fogja cserbenhagyni Koreát és hogy ő épp most készít elő egy olyan nyilatkozatot, amely szerint az Egyesült Államok támogatni fogja Koreát. Azt mondta, hogy biztosítani fogja a koreai népet, hogy az Egyesült Államok megsegíti).

2. Több repülőgépet és messzehordó lövegeket kérünk, hogy védelmünket hatékonyabbá tehessük.

3. Korea vegyen részt a japán békeszerződés tárgyalásaiban, tekintettel arra, hogy hosszabb ideig és többet harcoltunk a japánok ellen, mint bármelyik más ország.

4. Korea aktívan vegyen részt a csendesóceáni szövetség létrehozásában, ha egy ilyen szövetségre egyáltalán sor kerül és szeretnénk, ha az Egyesült Államok is aktívan résztvenne az egyezmény létrehozásában. (Megmondtam Dulles úrnak, mennyire sajnálom, hogy Koreát kihagyták a Baguio-összejövetelből, annak ellenére, hogy a Fülöp-szigetek elnöke külön

ígéretet tett meghívásunkra vonatkozóan. Dulles ezt válaszolta: „Nem vesztettek sokat.")

5. Szeretnénk, ha az Egyesült Államok oltalma alá venné Formózát, tekintettel felbecsülhetetlen stratégiai helyzetére.

Befejezésül azt mondtam Dulles úrnak, hogy reméljük, látogatása az Egyesült Államok távolkeleti politikájának gyökeres megváltoztatását fogja jelenteni és azt várjuk az ö pontos és megbízható megfigyeléseitöl, hogy ezek nagy változást fognak elöidézni az amerikai távolkeleti politikában. Közöltem vele, hogy Koreába jövetelét a békeangyal látogatásának fogják tekinteni. Ezzel akartam érzékeltetni vele, hogy jelenlétének milyen fontossága van népünk szemében és hogy reményeink milyen nagy felelösséget hárítanak rá. Kértem, hogy látogassa meg a 38. szélességi fok környékét és maga gyözödjék meg az ottani helyzetröl. Ma délután 6 órakor indul közvetlenül Koreába. Kikísérem a repülötérre. Neje is vele utazik. Remélem, Excellenciád megkülönböztetett fogadtatásban fogja részesíteni és bízom abban, hogy mindent megtesz annak érdekében, hogy rövid látogatása kellemes legyen. Javasolnám, hogy hívják meg egy katonai díszszemlére.

Ezzel kapcsolatban hozzátehetem, hogy tegnap (június 13-án) hosszú beszélgetést folytattam Carl McCardle úrral, aki Dulles úrral együtt utazik a Távolkeletre. McCardle úrról a múlt héten küldtünk Önnek egy jelentést. McCardle úr számos kérdést tett fel nekem Excellenciádat illetöen, amire külön válaszoltam neki azzal a céllal, hogy tisztázzam az Önre vonatkozó kedvezötlen jelentéseket és szóbeszédet. Több mint egy óráig tartó beszélgetésünk végén úgy vettem észre, hogy sokkal tisztábban látja már a helyzetet. Adtam neki egy példányt a Japánról szóló anyagból, amelyet állítása szerint majd a repülögépen olvas el egyéb általunk átadott anyagokkal együtt. Azt mondta nekem, hogy nagyon szeretné Önt látni, és meg akarja látogatni a 38. szélességi fok környékét. Szeretne résztvenni a nemzetgyülés megnyitó ülésén is. Megígérte nekem, hogy mindent megtesz azért, hogy az Egyesült Államok népének pontos képet adhasson a koreai viszonyokról és azt mondta, hogy Dulles úr politikai nézeteit nagyrészt osztja. Remélem, Excellenciád olyan udvariassággal fogja fogadni, amilyen Ön szerint megilleti. A kihallgatás megadása különleges nehézségekbe ütközik. Ugyanis, amint velünk közölték, ha egy

újságíró engedélyt kap arra, hogy Excellenciádat külön meginterjúvolja és közvetlenül megszólaltassa, a többi szöuli tudósító azonnal szemrehányást fog kapni feletteseitől, hogy nekik miért nem sikerült szerezniük ilyen interjút. Ebből kifolyólag kellemetlen érzések támadhatnak. De bízom abban, hogy Excellenciád ítélete ebben a kérdésben megfontolt és helyes lesz. McCardle úron kívül Dulles úr társaságában lesz William Matthews úr is, a tusconi (Arizona) *Arizona Daily Star* szerkesztő-kiadója is. Itt azt az információt kaptuk, hogy Matthews úr útlevelét a vízum végett nem tudják nekünk időben megküldeni és visszaküldeni a nyugati partra (ő holnap csatlakozik Dullesékhoz Seattle-ben). Ezért Dulles úr hivatalának tanácsára táviratoztunk a külügyminiszter úr őexcellenciájának, kérve őt, hogy Matthews úrnak, akit Dulles úr ajánlott, intézze el a vízumügyét.

A hűség és megbecsülés érzelmeivel maradok

tisztelő híve:

*John M. Csang**

Őexcellenciája
Li Szin Man dr.,
a Koreai Köztársaság elnöke.

* Csang Mjún sajátkezű aláírása.

27

JOHN FOSTER DULLES, AZ EGYESÜLT ÁLLAMOK KÜLÜGYMINISZTÉRIUMA LEGFŐBB TANÁCSADÓJÁNAK 1950 JÚNIUS 20-I LEVELE LI SZIN MANHOZ*

1950 június 20.

Kedves Li Elnök!

Örömmel küldöm el Önnek legújabb könyvemnek, a „Háború vagy béké"-nek** dedikált példányát. Úgy gondolom, meglátja ebből a könyvből, hogy Önnek és nekem nagyon hasonló elképzeléseink vannak annak a harcnak a természetére vonatkozóan, amelybe bekapcsolódtunk és látni fogja, hogy könyvemben többször teszek említést Koreáról. Nagy fontosságot tulajdonítok annak a döntő szerepnek, amelyet országa játszhat a most kibontakozó nagy drámában.

Őszinte híve

John Foster Dulles

A könyvbe írt dedikáció így szól:

Li Szin Man elnöknek,

a békéért és igazságért folyó világméretű harc egyik győztes és kiváló vezetőjének, akivel szerencsém volt eszmecserét folytatni koreai küldetésem alkalmával.

John Foster Dulles

---

* Ezt az okmányt a Li Szin Man-kormány elnöki hivatalának irattárában találták. Másolat.

** Aláhúzva az eredetiben.

29

LI SZIN MAN 1950 JÚNIUS 18-I LEVELE CSANG MJUN, DÉL-KOREA WASHINGTONI NAGYKÖVETÉHEZ*

Bizalmas.
Csang Mjun nagykövetnek
Li Szin Man elnöktől.

1950 június 18.

Köszönettel vettem június 14-i levelét.

Mind nejem, mind magam nagy örömmel hallottuk, hogy kedves neje jól érzi magát és egy ottani kiváló specialista kezelése alatt áll.

Nagyon örültem annak, hogy alkalma nyílt vendégül látni Dulles urat és társaságát elutazásuk előtt. Már kétségkívül kezében van egy példánya annak a beszédnek, amelyet Dulles a nemzetgyűlésben tartott. Ő előzőleg közölte a SD-val,** hogy mit akar mondani, ezt teljes mértékben jóváhagyták.

Levelében ír Dulles úr azon kijelentéséről, mely szerint az Egyesült Államok soha semmiféle hivatalos kötelezettséget nem vállalt még a Fülöp-szigetekkel szemben sem stb. Ezzel kapcsolatban meg akarom említeni Önnek, hogy a kerületen elterülő államok automatikusan beletartoznak a védelmi vonalba. Még ha megkötött szerződés nincs is, az Egyesült Államoknak az a politikája, hogy támogatja ezeket az országokat. Ezenkívül az a lélektani hatás, hogy beleesünk a védelmi vonalba, már erkölcsi kötelezettségvállalás.

Több beszélgetést és ma egyórás megbeszélést folytattam vele. Teljes mértékben egyetértett azzal, hogy a délkeletázsiai

---

* Ezt az okmányt a Li Szin Man-kormány elnöki hivatalának irattárában találták. Másolat.
** State Department (az Egyesült Államok külügyminisztériuma).

szerződés nem jelent semmit. Azzal is egyetértett, hogy a kommunista Kínát nem szabad felvenni az ENSz-be. Ez a Szovjetunió iránti engedékenység aktusa lenne. Egész politikámmal egyetértett és nem kétséges, hogy visszatérése után mindent meg fog tenni érdekünkben.

Egy dolgot akarok Önnel közölni. Ha legközelebb a mostanihoz hasonló társaság jön hozzánk, Önnek tudnia kell, hogy bizonyos személyek miért kerülnek bele. McCardle egyéb konferenciákra ment és jelentését hivatalos formában közli a Fehér Házzal, ezenkívül beszámol azokról a benyomásokról, amelyeket mint nemhivatalos vendég szerzett. Matthews urat a Fehér Ház külön azért küldte, hogy az elnöknek jelentést tegyen és azt mondják, hogy az ő jelentése épp annyit, ha nem többet nyom majd a latban, mint Dulles úr jelentése. Ezek értékes felvilágosítások, amelyeket az Ön hivatalán keresztül kellett volna megkapnom. Szerencsére mi megtudtuk, hogy az ő jelenlétüknek mi a célja.

Louise Jim kisasszony holnap utazik az Egyesült Államokba. Megkértem őt, vigye magával ezt a levelet. Meg fogja próbálni, hogy a Pfeiffer-alapítványból végleges összeget, körülbelül 140 000 dollárt kapjon iskolaépületek építésének céljaira. Előfordulhat, hogy különböző helyekről Önhöz fordulnak felvilágosításért és biztos vagyok benne, Ön mindent meg fog tenni, hogy hozzásegítse őt az összeg megszerzéséhez. Ha ő megkapná ezt az adományt, ez nagyban előbbre vinné a koreai nevelésügyet. Amint tudja, városunknak ebben a részében nincsen más iskola és nagyon előnyös lenne, ha ezt az iskolát úgy ki lehetne fejleszteni, hogy a körzet valamennyi diákját befogadhatná. Tudja, hogy az iskolai lehetőségek nem megfelelőek és rendkívül nagy szükség van új épületekre, annál is inkább, minthogy a törvényhozás elfogadta a kötelező iskoláztatást. Most nagy dilemmában vagyunk, minthogy a diákok befogadására nincs elegendő iskolánk. Mindent meg kell tenni, hogy az új épületek építkezési munkálatai megindulhassanak. Ezért tegyen meg mindent, amit tud és kérje meg Namkung urat is, hogy Jim kisasszonynak lehetőség szerint a segítségére legyen.

Nem tudom megérteni, mit ért az alatt, hogy Csangnak és családjának nincs pénze hazautazásra. Amint már Szöulban megmagyaráztam Önnek, kormányunk kifizette az ő és csa-

ládja útiköltségét az Amerikai Gőzhajótársaságnál. Nem tudom megérteni, miért nem számolt ezzel, mielőtt arról panaszkodna, hogy nem tudja megfizetni útiköltségét. Mi többször táviratoztunk a KORIC-nak*, hogy útiköltségét májusra deponáltuk, azután elhalasztottuk júniusra. Arról is értesültem, hogy Ön felhatalmazást kapott, hogy az új tisztviselővel fizettesse ki vasúti költségét Los Angelestől Seattle-ig.

Az Ön dolga, hogy a konzuli hivatal ügyeit intézze. Bizonyos, hogy a titkárnak legalább egyhavi felmondást kell adnia. Park kisasszonnyal világosan közölni kell a hivatali időbeosztását és kötelességeit. Neki kell vezetnie a könyveket és egyéb ügyeket is intéznie kell. Egészen biztosra vesszük, hogy a hivatalban a legjobb munkát fogja kifejteni.

Ezeket az utasításokat a külügyminisztériumon keresztül akartam megküldeni, de minthogy Jim kisasszony most utazik, nem lenne időm arra, hogy az utasításokat időben elküldhessem.

---

* Dél-Korea washingtoni nagykövetségének távirati címe.

FÜGGELÉK

A FŐBB SZEMÉLYEK NÉVJEGYZÉKE*

Acheson, Dean G.: az Egyesült Államok külügyminisztere.

Bond, Niles Woodbridge: az Egyesült Államok külügyminisztériumában az északkeletázsiai ügyek osztályának helyettes fönöke.

Butterworth, W. Walton: az Egyesült Államok külügyminisztériumában a távolkeleti ügyek osztályának igazgatója.

Csaj Beng Dok: korábban a japán hadsereg tisztje; a délkoreai hadsereg vezérkarának fönöke.

Csang Mjun (John M. Csang): Dél-Korea washingtoni nagykövete.

Cso Biong Ok (Peong Ok Csou): az Egyesült Államok délkoreai katonai kormányzata rendöri osztályának volt fönöke; meghatalmazott nagykövet, a Koreai Köztársaság elnökének személyes képviselöje és az Egyesült Nemzetekhez delegált állandó megfigyelő.

Denfeld, Louis, E.: tengernagy, az Egyesült Államok tengerészeti minisztériumában a tengeri hadmüveleti osztály fönöke.

Drumright, Everett Francis: az Egyesült Államok délkoreai nagykövetségének tanácsosa.

Dulles, John Foster: az Egyesült Államok külügyminisztériumának legfőbb tanácsadója.

Hodge, John R.: az Egyesült Államok délkoreai haderőinek volt vezénylötábornoka.

Hoffman, Paul Gray: az ECA igazgatója.

Kee, John: amerikai képviselö, demokratapárti; a Ház Külügyi Kapcsolatok Bizottságának elnöke.

Kim Hjo Szuk: a délkoreai bábkormány volt minisztere.

Kim Szak Von: korábban a japán hadsereg tisztje; a délkoreai hadsereg elsö hadosztályának parancsnoka.

Kim Szang Szu: délkoreai földesúr és nagykapitalista; a

* A névjegyzékben szereplő adatok általában arra az időszakra vonatkoznak, amikor az egyes személyek szerepelnek az okmányokban.

Hankuk-Mindzsu-Dang (Koreai Demokratikus Párt) vezetője.

Knowland, William Fife: Kalifornia szenátora, köztársaságpárti, az amerikai szenátus külügyi bizottságának tagja.

MacArthur, Douglas: amerikai tábornok, az Egyesült Államok távolkeleti haderejének főparancsnoka, a Japánban lévő szövetséges erők legfőbb parancsnoka.

Muccio, Joseph: az Egyesült Államok nagykövete a délkoreai bábkormány mellett.

Mun Hak Bong: a CIC és Li Szin Man volt tanácsadója.

Noble, Harold Joyce: az Egyesült Államok délkoreai nagykövetségének politikai attaséja.

Oliver, Robert T.: a pennsylvaniai egyetem tanára; az „Ázsiai Periszkóp" kiadója, Li Szin Man személyes tanácsadója és washingtoni félhivatalos szóvivője.

Radford, Arthur William: tengernagy, az Egyesült Államok csendesóceáni flottájának főparancsnoka.

Li Alice (Franciska): Li Szin Man osztrák származású felesége.

Li Szin Man: a délkoreai bábkormány (Koreai Köztársaság) elnöke.

Li Beum Szak: hadügyminiszter; a délkoreai bábkormány miniszterelnöke.

Roberts, W. L.: tábornok; az Egyesült Államok Délkoreai Katonai Tanácsadó Csoportjának főnöke.

Sebald, William Joseph: MacArthur főhadiszállása diplomáciai osztályának főnöke.

Szin Szung Mo: a délkoreai bábkormány hadügyminisztere.

Szon Von Ir: ellentengernagy, a délkoreai tengeri hadműveleti osztály főnöke.

Timberman, Thomas S.: tábornok, az Egyesült Államok vezérkarának tagja.

Wedemeyer, Albert Coady: az Egyesült Államok hadseregének helyettes vezérkari főnöke.

Williams, Jay J.: amerikai, Dél-Korea washingtoni nagykövetségének tanácsadója.

Webb, James Edwin: az Egyesült Államok helyettes külügyminisztere.

Jun Peong Gu: hivatására nézve protestáns lelkész; Li Szin Man külügyi tanácsadója.

TARTALOM

Pak Hen Ennek, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság külügyminiszterének az Egyesült Nemzetekhez intézett 1950 szeptember 28-i nyilatkozata 5

I. RÉSZ

1. Li Szin Man 1949 április 10-én kelt levele Cso Biong Ok rendkívüli meghatalmazott nagykövet, a Koreai Köztársaság elnökének személyes képviselőjéhez 20
2. Li Szin Man 1949 július 18-án kelt memoranduma Csang Mjun, Dél-Korea washingtoni nagykövetéhez és Cso Biong Ok meghatalmazott nagykövet, a Koreai Köztársaság elnökének személyes képviselőjéhez 25
3. Li Szin Man 1949 szeptember 30-án kelt levele dr. Robert T. Oliver amerikai professzorhoz 33
4. Cso Biong Ok meghatalmazott nagykövet, a Koreai Köztársaság elnökének személyes képviselője és az Egyesült Nemzetekhez delegált állandó megfigyelő jelentése Li Szin Manhoz 1949 október 12-én 36
5. Cso Biong Ok meghatalmazott nagykövet, a Koreai Köztársaság elnökének személyes képviselője és az Egyesült Nemzetekhez delegált állandó megfigyelő jelentése Li Szin Manhoz, 1949 november 3-án 39
6. Csang Mjun, Dél-Korea washingtoni nagykövetének 1950 január 11-i levele Li Szin Manhoz 45
7. Jun Peong Gu, Li Szin Man külügyi tanácsadójának levele Li Szin Manhoz 1948 december 3-án 47
8. Jun Peong Gu, Li Szin Man külügyi tanácsadójának 1949 április 18-i levele Li Szin Manhoz. Csatolva az „Egyesült Államok—Korea Szövetségi Szerződés“ tervezete 49
9. Jun Peong Gu, Li Szin Man külügyi tanácsadójának 1949 június 18-án kelt levele Li Szin Manhoz 54

II. RÉSZ

11. Csang Mjun, Dél-Korea washingtoni nagykövetének 1949 június 27-i jelentése Li Szin Mannak 56
12. Csang Mjun, Dél-Korea washingtoni nagykövetének 1949 július 13-i jelentése Li Szin Mannak 58
13. Csang Mjun, Dél-Korea washingtoni nagykövetének 1949 április 6-i levele Li Szin Manhoz 62
14. A 971. CIC-osztag jelentése. Taezson, az Egyesült Államok hadseregének körzete, 1949 január 27 66
15. Kim Hjo Szuk, a Li Szin Man-kormány volt belügyminiszterének 1950 szeptember 26-án tett tanúvallomása 68
16. Mun Hak Bongnak, a CIC és Li Szin Man volt tanácsadójának 1950 július 21-i rádiónyilatkozata 83
17. Han Szu Van hadnagynak, aki korábban a délkoreai nemzetvédelmi hadsereg 17. ezredének főhadiszállásán teljesített szolgálatot, 1950 június 29-én tett tanúvallomása 92
18. A délkoreai hadsereg főhadiszállása Hírszerző Irodájának III. osztálya által készített (A) tervezet az 1950. évi hírszerző munkára 96

III. RÉSZ

22. Csang Mjun, Dél-Korea washingtoni nagykövetének 1949 június 7-i Li Szin Manhoz intézett jelentése 108
23. Jay Jerome Williamsnak, Dél-Korea washingtoni nagykövetsége tanácsadójának 1949 június 17-i memoranduma Csang Mjunhoz, Dél-Korea washingtoni nagykövetéhez 115
24. Jay J. Williams, Dél-Korea washingtoni nagykövetsége tanácsadójának 1949 július 7-i levele Louis E. Denfeld tengernagyhoz, a tengeri hadműveleti osztály főnökéhez, az Egyesült Államok Tengerészeti Hivatalába 118
25. Szon Von Ir ellentengernagy, a délkoreai tengeri hadműveleti osztály főnökének 1949 július 18-i levele Radford tengernagyhoz, az Egyesült Államok csendesóceáni flottájának főparancsnokához 121

IV. RÉSZ

26. Csang Mjun, Dél-Korea washingtoni nagykövetének 1950 június 14-i levele Li Szin Manhoz 123

27. John Foster Dulles, az Egyesült Államok külügyminisztériuma legfőbb tanácsadójának 1950 június 20-i levele Li Szin Manhoz 127
29. Li Szin Man 1950 június 18-i levele Csang Mjun, Dél-Korea washingtoni nagykövetéhez 128

FÜGGELÉK 131

„Fűzött könyv 4.21. MNOSZ 5602."

3581. Franklin-nyomda Budapest, VIII., Szentkirályi-utca 28.
Felelős: Janka Gyula.

4.— Ft

